EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 12 22
COM(2021) 823 final

2021/0433 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl visuotinio minimalaus tarptautinių subjektų grupių apmokestinimo lygio užtikrinimo Sąjungoje

{SWD(2021) 580 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

2020 m. lapkričio 27 d. Tarybos išvadose patvirtinta, kad Taryba toliau remia EBPO ir G20 mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (BEPS) įtraukios sistemos kontekste vykdomą darbą stengiantis rasti visuotinį bendru sutarimu grindžiamą sprendimą, kuriuo būtų atsižvelgta į visų valstybių narių interesus, siekiant užtikrinti, kad visos bendrovės mokėtų teisingą pelno, gauto vykdant veiklą ES, mokesčio dalį.

Šia direktyva nustatomos taisyklės, kuriomis užtikrinamas minimalus efektyvusis pelno apmokestinimo lygis bendrojoje rinkoje veikiančioms didelėms tarptautinių subjektų grupėms ir didelėms išimtinai vietos subjektų grupėms ir kurios atitinka 2021 m. spalio 8 d. įtraukioje sistemoje pasiektą susitarimą bei visapusiškai dera su pavyzdinėmis EBPO taisyklėmis, dėl kurių susitarta įtraukioje sistemoje ir kurios buvo paskelbtos 2021 m. gruodžio 20 d.

Pratęsiant 2015 m. EBPO BEPS projektą, įtraukioje sistemoje ieškota sprendimo, kaip spręsti mokesčių uždavinius, susijusius su ekonomikos skaitmenizacija. Diskusijose daugiausia dėmesio susilaukė dvi darbo kryptys: 1 ramstis, pagal kurį siūloma iš dalies perskirstyti apmokestinimo teises subjektams, kurių jurisdikcijai priklauso rinkos, ir 2 ramstis, pagal kurį siūloma nustatyti minimalų efektyvųjį didelių tarptautinių subjektų grupių apmokestinimo lygį. Šiais dviem elementais siekiama spręsti skirtingus, tačiau susijusius klausimus, kylančius didėjant ekonomikos globalizacijai ir skaitmenizacijai. Dvejopi 1 ir 2 ramsčių politikos tikslai – spręsti likusius BEPS uždavinius ir mažinti pernelyg didelę jurisdikciją turinčių subjektų mokesčių konkurenciją.

2 ramstį sudaro dvi taisyklės, kurias ketinama įtraukti į nacionalinius mokesčių įstatymus, ir sutartimi grindžiama taisyklė. Dvi nacionalinės mokesčių taisyklės – pajamų įtraukimo taisyklė (PĮT) ir jos stiprinimo priemonė – taisyklė dėl nepakankamai apmokestinamų mokėjimų (TNAM), kartu žinomos kaip visuotinės apsaugos nuo mokesčių bazės erozijos (GloBE) taisyklės. Apmokestinimo taisyklė (STTR) yra sutartimi grindžiama taisyklė, leidžianti valstybės, kurioje gaunamos pajamos, jurisdikciją turintiems subjektams taikyti ribotą apmokestinimą prie šaltinio tam tikriems susijusių šalių mokėjimams, kurie apmokestinami mažesniu nei minimalus tarifas mokesčiu. EBPO pavyzdinėse taisyklėse yra nuostatų tik dėl GloBE pavyzdinių taisyklių.

2021 m. spalio mėn. įtraukios sistemos pareiškime pateiktame išsamiame įgyvendinimo plane nurodyta, kad GloBE pavyzdinių taisyklių nacionalinės įgyvendinimo nuostatos turėtų įsigalioti ir būti taikomos nuo 2023 m. sausio 1 d.

Kadangi Europos Sąjunga, turinti bendrąją rinką, yra glaudžiai integruota ekonomika, svarbu užtikrinti, kad dviejų ramsčių susitarimas visose valstybėse narėse būtų įgyvendinamas darniai ir nuosekliai. Siekiant užtikrinti tokį įgyvendinimo lygį ES ir suderinamumą su ES teise, pagrindinė 2 ramsčio įgyvendinimo ES priemonė yra direktyva. Direktyva įgyvendinamos tik GloBE pavyzdinės taisyklės. STTR atveju būtų tinkamiausia pasitelkti dvišalius susitarimus dėl mokesčių. Direktyva atspindi pasaulinį EBPO susitarimą, su tam tikrais būtinais pakeitimais, kad būtų užtikrinta atitiktis ES teisei.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Ši direktyva grindžiama Komisijos komunikatu Europos Parlamentui ir Tarybai *„21-ojo amžiaus verslo apmokestinimas“,* kurį Komisija pristatė 2021 m. gegužės 18 d[1].

GloBE pavyzdinių taisyklių įgyvendinimas ES galėtų turėti įtakos galiojančioms Kovos su mokesčių vengimu direktyvos (KMVD) nuostatoms[2] ir konkrečiai kontroliuojamųjų užsienio bendrovių (KUB) taisyklėms, kurios galėtų sąveikauti su 2 ramsčio pagrindine taisykle – PĮT. Komisija įvertino, kaip geriausia atsižvelgti į KMVD nustatytų KUB taisyklių ir PĮT sąveiką, ir padarė išvadą, kad šiuo atžvilgiu KMVD iš dalies keisti nebūtina. Be to, su EBPO pavyzdinėmis taisyklėmis suderinama tai, kad KMVD nustatyta KUB taisyklė būtų toliau taikoma kartu su GloBE pavyzdinėmis taisyklėmis. Faktiškai pirmiausia bus taikomos KMVD KUB taisyklės, o visi papildomi mokesčiai, kuriuos patronuojantysis subjektas sumokėjo pagal KUB tvarką tam tikrais finansiniais metais, bus įtraukti į GloBE pavyzdines taisykles, priskiriant juos atitinkamam mažus mokesčius mokančiam subjektui, kad būtų apskaičiuotas jo jurisdikcijoje taikomas efektyvusis mokesčio tarifas.

Antra, GloBE pavyzdinių taisyklių perkėlimas į ES teisę turėtų padėti susitarti dėl dar nagrinėjamo pasiūlymo dėl Palūkanų ir autorinių atlyginimų direktyvos (PAAD) išdėstymo nauja redakcija [3], Taryboje svarstoma nuo 2011 m. Direktyvos išdėstymo nauja redakcija tikslas yra leisti pasinaudoti direktyva (t. y. išvengti su išskaičiuojamuoju mokesčiu susijusių kliūčių atliekant tarpvalstybinius palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimus įmonių grupės viduje) su sąlyga, kad palūkanos būtų apmokestinamos paskirties valstybėje. Kai kurios valstybės narės laikėsi nuomonės, kad PAAD turėtų būti didesnio užmojo ir, kaip sąlygą išvengti išskaičiuojamojo mokesčio, nustatyti minimalų mokesčio lygį paskirties valstybėje. Įgyvendinus GloBE pavyzdines taisykles ES turėtų būti išspręstas svarstomas klausimas dėl PAAD išdėstymo nauja redakcija.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Tiesioginio apmokestinimo srities teisėkūros iniciatyvų teisinis pagrindas – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 115 straipsnis. Nors 115 straipsnyje nėra tiesiogiai minimas tiesioginis apmokestinimas, jame minimos direktyvos dėl nacionalinių įstatymų, turinčių tiesioginę įtaką vidaus rinkos kūrimui ar veikimui, suderinimo. Kad būtų laikomasi šios sąlygos, būtina, kad siūlomi tiesioginio apmokestinimo srities ES teisės aktai būtų skirti esamiems vidaus rinkos veikimo neatitikimams panaikinti. Pagal dabartinį scenarijų toks nenuoseklumas atsiranda dėl to, kad bendrojoje rinkoje nėra taisyklių, kuriomis būtų užtikrintas minimalus efektyvusis įmonių apmokestinimas. 115 straipsnyje nustatyta, kad pagal tą straipsnį teisinės derinimo priemonės nustatomos teisiniu direktyvos pavidalu.

---

1 COM(2021) 251 *final*.

2 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1–14).

3 Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (išdėstymas nauja redakcija), COM(2011) 0714 *final* – 2011/0314(CNS).

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Šis pasiūlymas atitinka Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Dėl klausimo pobūdžio reikalinga bendra iniciatyva visoje vidaus rinkoje.

Šia direktyva nustatomas minimalus efektyvusis apmokestinimas, skirtas visų pirma didelių tarptautinių subjektų, veikiančių vidaus rinkoje ir už jos ribų, pelnui. Joje nustatyta bendra koordinuoto EBPO pavyzdinių taisyklių įgyvendinimo valstybių narių nacionalinėje teisėje sistema, suderinta su ES teisės reikalavimais.

Reikia imtis veiksmų ES lygmeniu, nes būtina užtikrinti vienodą EBPO pavyzdinių taisyklių įgyvendinimą ES. Pirma, EBPO pavyzdinės taisyklės yra bendras požiūris, todėl būtų svarbu turėti vieną vienodų taisyklių rinkinį ir užtikrinti bendrą minimalų apsaugos lygį vidaus rinkoje. Europos Sąjungoje, siekiant gerinti vidaus rinkos veikimą ir kuo labiau padidinti teigiamą minimalaus efektyviojo įmonių pelno apmokestinimo poveikį, rinkoje, kurioje šalių ekonomika yra labai integruota, reikalingi bendri strateginiai metodai ir koordinuoti veiksmai. Tai galima pasiekti tik centralizuotai priimant teisės aktus ir vienodai juos perkeliant į nacionalinę teisę.

Be to, kadangi tarptautinių subjektų grupės paprastai vykdo veiklą keliose ES valstybėse narėse ir GloBE pavyzdinės taisyklės yra tarpvalstybinio pobūdžio, labai svarbu, kad taikant taisykles nebūtų jokių skirtumų, pavyzdžiui, susijusių su efektyviojo mokesčių tarifo apskaičiavimo metodu arba papildinio mokesčio prievole. Tokie skirtumai galėtų lemti neatitikimus ir iškreipti sąžiningą konkurenciją vidaus rinkoje. Todėl labai svarbu priimti sprendimus, kurie turėtų įtakos visai vidaus rinkai, o tai galima pasiekti tik Sąjungos lygmeniu.

ES iniciatyva turėtų pridėtinės vertės, palyginti su tuo, ką galima pasiekti taikant gausybę nacionalinių įgyvendinimo metodų. Turint omenyje tai, kad GloBE pavyzdinės taisyklės turi stiprų tarpvalstybinį aspektą, ES lygmens veiksmais būtų suderinti skirtingi interesai vidaus rinkoje ir atsižvelgta į bendrą vaizdą, kad būtų nustatyti bendri tikslai ir sprendimai. Galiausiai, priemonės, kuriomis įgyvendinamos EBPO pavyzdinės taisyklės, turi būti priimamos remiantis pirmine teise ir visoje Sąjungoje laikantis bendros krypties, kad mokesčių mokėtojams būtų užtikrintas teisinis tikrumas, jog naujoji teisinė sistema yra suderinama su ES pagrindinėmis laisvėmis, įskaitant įsisteigimo laisvę.

- **Proporcingumas**

Pasiūlymas atitinka ESS 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą.

EBPO pavyzdinės taisyklės taikomos tarptautiniams subjektams, kurių bendra grupės apyvarta, remiantis konsoliduotosiomis finansinėmis ataskaitomis, sudaro ne mažiau kaip 750 mln. EUR. Numatytomis priemonėmis siekiama tik užtikrinti minimalų efektyvųjį tokių vidaus rinkoje veikiančių subjektų apmokestinimą ir jos dera su EBPO pavyzdinėmis taisyklėmis ir atitinka ES teisės reikalavimus. Numatoma, kad pajamų įtraukimo taisyklė (PĮT), skirta didelėms vietos subjektų grupėms (kurių bendra grupės apyvarta yra ne mažesnė kaip 750 mln. EUR), bus taikoma ribotam mokesčių mokėtojų skaičiui ir ja bus siekiama užtikrinti tik būtiną minimumą, kad direktyvos taisyklės būtų suderinamos su ES teise. Todėl direktyva neviršijama to, kas yra būtina jos tikslams pasiekti, ir laikomasi proporcingumo principo.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė yra direktyva, kuri yra vienintelė galima priemonė, kai teisinis pagrindas yra SESV 115 straipsnis.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais**

Dauguma valstybių narių yra EBPO narės ir dalyvavo išsamiose techninėse diskusijose dėl 2 ramsčio darbo eigos 2019–2021 m. Be to, EBPO ekspertai reguliariai teikė naujausią informaciją apie projektą ir atsakinėjo į Tarybos klausimus.

2019 m. gruodžio mėn. ir 2021 m. sausio mėn. EBPO surengė viešas konsultacijas dėl kai kurių 2 ramsčio projekto elementų, jos buvo užbaigtos internetu surengus abiem renginiams skirtas viešas konferencijas. Be to, Komisija diskutavo vidaus lygmeniu, su kai kuriomis valstybėmis narėmis ir visų pirma su EBPO ekspertais, kai Komisijai kilo abejonių dėl tam tikrų siūlomų sprendimų techninių aspektų.

Be to, 2019 m. lapkričio 6 d. Mokesčių ir muitų sąjungos GD surengė IV darbo grupės posėdį ir valstybės narės turėjo galimybę aptarti: tarptautinių subjektų apmokestinimo modernizavimo tikslus ir principus, teisinius aspektus ir ESTT jurisprudencijos poveikį galimiems tarptautinių subjektų apmokestinimo modernizavimo metodams ir konkrečias tarptautinių subjektų apmokestinimo modernizavimo galimybes.

Kadangi 2 ramsčio direktyva bus įgyvendintas tarptautiniu lygmeniu sutartas standartas, kuriuo bus užtikrintas minimalus efektyvusis didelių tarptautinių subjektų grupių pelno apmokestinimas, o EBPO šiuo klausimu gana išsamiai konsultavosi su visuomene, atsižvelgdama į labai trumpą tokio standarto įgyvendinimo terminą, Komisija nusprendė tęsti šio direktyvos pasiūlymo nagrinėjimą be viešų konsultacijų.

- **Poveikio vertinimas**

Šio pasiūlymo poveikio vertinimas nebuvo atliktas dėl toliau nurodytų priežasčių.

2020 m. spalio 12 d. EBPO sekretoriatas paskelbė ekonominio poveikio vertinimą, kuris buvo parengtas siekiant paremti įtraukios sistemos diskusijas dėl rengimo klausimų, susijusių su 1 ir 2 ramsčių pasiūlymais. Ekonominio poveikio vertinimą parengė EBPO sekretoriatas, konsultuodamasis su įtraukios sistemos nariais, EBPO darbo grupe Nr. 2, kitomis tarptautinėmis organizacijomis, akademine bendruomene ir kitais suinteresuotaisiais subjektais.

Todėl Komisija pati nerengė išsamaus poveikio vertinimo. Tačiau Komisijos tarnybos atliko savo preliminarų siūlomų EBPO ir įtraukios sistemos tarptautinių įmonių pelno apmokestinimo reformų 2 ramsčio poveikio vertinimą, kuris buvo pateiktas Tarybai 2019 m. spalio 25 d.

Iš esmės svarbūs politikos sprendimai jau priimti įtraukioje sistemoje ir aukščiausiu politiniu lygmeniu (G20 finansų ministrų ir G20 valstybių vadovų). Visos ES valstybės narės, kurios

yra įtraukios sistemos narės[4], jau susitarė dėl pagrindinių 2 ramsčio aspektų ir įsipareigojo taikyti EBPO pavyzdines taisykles. ES neturėtų jokių politikos pasirinkimo galimybių, nes pagrindiniai sistemos elementai, pavyzdžiui, taikymo sritis arba mokesčių tarifai ir bazė, jau nustatyti ir dėl jų susitarta.

Be to, politiniu požiūriu projektą reikia tęsti labai skubiai, t. y. taikyti EBPO pavyzdines taisykles ES jau nuo 2023 m. pradžios, kaip susitarė įtraukios sistemos dalyviai. Tai reiškia, kad labai svarbu, jog ES valstybės narės greitai pritaikytų ir įgyvendintų iniciatyvą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis direktyvos pasiūlymas neturi jokio poveikio ES biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Direktyva siekiama nustatyti taisykles, kuriomis būtų užtikrintas minimalus didelių tarptautinių subjektų ir didelių vietos subjektų grupių apmokestinimo lygis, laikantis 2021 m. spalio 8 d. įtraukios sistemos pasiekto visuotinio susitarimo ir atsižvelgiant į EBPO pavyzdines taisykles, dėl kurių susitarta įtraukioje sistemoje ir kurios paskelbtos 2021 m. gruodžio 20 d., tais atvejais, kai valstybė narė privalo taikyti GloBE pavyzdines taisykles.

2 ramsčio bendroji struktūra

2 ramstį sudaro dvi taisyklės, kurias ketinama įtraukti į nacionalinius mokesčių įstatymus, ir sutartimi grindžiama taisyklė. Dvi nacionalinės mokesčių taisyklės – pajamų įtraukimo taisyklė (PĮT) ir jos stiprinimo priemonė – taisyklė dėl nepakankamai apmokestinamų mokėjimų (TNAM), kartu žinomos kaip GloBE pavyzdinės taisyklės. Apmokestinimo taisyklė (STTR) yra sutartimi grindžiama taisyklė, leidžianti valstybės, kurioje gaunamos pajamos, jurisdikciją turintiems subjektams taikyti ribotą apmokestinimą prie šaltinio tam tikriems susijusių šalių mokėjimams, kurie apmokestinami mažesniu nei minimalus tarifas mokesčiu. Vis dėlto, kadangi tai turės įgyvendinti atskiri jurisdikciją turintys subjektai, su STTR susijusių veiksmų ES nesiims ir šis pasiūlymas nėra susijęs su STTR.

2 ramstis taikomas tarptautinių subjektų grupėms ir didelėms vietos subjektų grupėms, kurių bendra metinė grupės apyvarta, remiantis konsoliduotosiomis finansinėmis ataskaitomis, yra ne mažesnė kaip 750 mln. EUR. Šią ribą nustatė įtrauki sistema, kad būtų užtikrintas suderinamumas su esama tarptautinių įmonių apmokestinimo politika, pavyzdžiui, ataskaitų pagal šalis teikimo (CbCR) taisyklėmis. GloBE pavyzdinės taisyklės netaikomos vyriausybės subjektams, tarptautinėms organizacijoms, ne pelno organizacijoms, pensijų fondams ir investiciniams fondams, kurie yra TSG pagrindiniai patronuojantieji subjektai.

Pagal PĮT patronuojančiajam subjektui nustatomas papildinis mokestis dėl grupės subjektų (toliau – į grupę įeinantys subjektai) mažai apmokestinamų pajamų. PĮT taikoma laikantis principo „iš viršaus į apačią“, t. y. ją taiko subjektas, kuris yra TSG (o ji paprastai yra pagrindinis patronuojantysis subjektas) nuosavybės grandinės viršuje arba arti jos. Tačiau tais atvejais, kai pagrindinis patronuojantysis subjektas netaiko PĮT, vienas ar daugiau tarpinių patronuojančiųjų subjektų turės taikyti PĮT savo į grupę įeinantiems mažus mokesčius

[4] Tai visos valstybės narės, išskyrus Kiprą. Tačiau Kipras pareiškė, kad jis neprieštarauja įtraukios sistemos pareiškimo turiniui.

mokantiems subjektams. Kai akcijų paketai yra mažesni nei 80 %, PĮT taikoma nuosavybės atsiejimo taisyklė. Tai reiškia, kad iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas savo kontroliuojamiems TSG pogrupio patronuojamiesiems subjektams taikys PĮT pirmumo tvarka, palyginti su pagrindiniu patronuojančiuoju subjektu, kai tokį iš dalies kitam subjektui priklausantį patronuojantįjį subjektą daugiau kaip 20 % valdo TSG nepriklausantys akcininkai. Jeigu TSG yra keli iš dalies kitam subjektui priklausantys patronuojantieji subjektai, PĮT bus taikoma iš dalies kitam subjektui priklausančiam patronuojančiajam subjektui, kuris nuosavybės grandinėje yra arčiausiai mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto.

TNAM taikoma kaip PĮT stiprinimo priemonė; ji taikoma tais atvejais, kai pagrindinio patronuojančiojo subjekto jurisdikcijoje nėra reikalavimus atitinkančios PĮT arba kai pagrindinio patronuojančiojo subjekto jurisdikcijoje pradeda galioti žemas apmokestinimo lygis. TNAM taikoma paskirstant papildinį mokestį jurisdikcijai tiek, kiek mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto pajamos nėra apmokestinamos pagal PĮT. Pagal TNAM papildinis mokestis jurisdikcijoms paskirstomas pagal dviejų veiksnių formulę – materialiojo turto balansinę vertę jurisdikcijoje ir darbuotojų skaičių jurisdikcijoje. Visuotiniu susitarimu siekiama, kad PĮT būtų taikoma nuo 2023 m. sausio 1 d., o TNAM turi būti įgyvendinta vienais metais vėliau.

GloBE pavyzdinės taisyklės taikomos nustatant papildinį mokestį pagal jurisdikciją ir taikant efektyviojo mokesčio tarifo kriterijų. Jeigu į TSG įeinančių subjektų efektyvusis mokesčio tarifas, apskaičiuojamas kaip tarifas tam tikroje jurisdikcijoje, yra mažesnis nei 15 % minimalus mokesčio tarifas, reikia mokėti papildinį mokestį už kiekvieną šiai jurisdikcijai priklausantį į grupę įeinantį subjektą, kad tos jurisdikcijos efektyvusis mokesčio tarifas būtų padidintas iki minimalaus tarifo. Tam tikro laikotarpio efektyvusis mokesčio tarifas apskaičiuojamas įmonės ir lygiaverčius mokesčius, priskirtinus tam laikotarpiui toje jurisdikcijoje (vadinamus pakoreguotais įtrauktaisiais mokesčiais), padalijant iš tos TSG pakoreguotų pajamų šioje jurisdikcijoje. Efektyviojo mokesčio tarifo kriterijus yra ne tik 2 ramsčio taisyklių taikymo pagrindas, bet ir matas, pagal kurį nustatoma, kiek papildomo mokesčio turi sumokėti TSG.

GloBE pavyzdinėse taisyklėse taip pat numatyta veiklos pagrindo išimtis, pagrįsta formule, kuria siekiama sumažinti 2 ramsčio poveikį TSG toje jurisdikcijoje, kurioje jos vykdo realią ekonominę veiklą.

Įgyvendinimas ES. Rengimo galimybės ir kiti pasirinkimai

Šia direktyva ES įgyvendinamos GloBE pavyzdinės taisyklės, grindžiamos EBPO pavyzdinėmis taisyklėmis, atsižvelgiant į ES teisės ir bendrosios rinkos ypatumus. Kadangi direktyva įgyvendinamas tarptautiniu lygmeniu sutartas standartas, kuriuo siekiama užtikrinti minimalų efektyvųjį didelių tarptautinių subjektų grupių apmokestinimą, rengiant direktyvą buvo numatytos tik ribotos galimybės ir pasirinkimai.

Nors direktyva iš esmės yra glaudžiai susijusi su EBPO pavyzdinėmis taisyklėmis, jos taikymo sritis išplečiama įtraukiant dideles išimtinai vietos subjektų grupes taip, kad būtų

galima užtikrinti pagrindinių laisvių laikymąsi. Be to, direktyvoje pasinaudojama pavyzdinių taisyklių komentaruose siūloma galimybe, pagal kurią į PĮT taikančio į grupę įeinančio subjekto valstybė narė, kuri paprastai yra pagrindinio patronuojančiojo subjekto jurisdikcija, privalo užtikrinti minimalaus sutarto lygio efektyvųjį apmokestinimą, taikomą ne tik užsienio patronuojamiesiems subjektams, bet ir visiems į grupę įeinantiems subjektams, kurie yra tos valstybės narės rezidentai, ir TSG nuolatinėms buveinėms, įsteigtoms toje valstybėje narėje. EBPO pavyzdinėse taisyklėse nustatyta, kad jurisdikcijoje, kurioje taikoma PĮT, atsižvelgiama tik į užsienio subjektų, įeinančių į grupę, efektyvųjį mokesčio tarifą.

I skyrius. Bendrosios nuostatos

Direktyvos I skyriuje išdėstomos bendrosios nuostatos, t. y. dalykas, taikymo sritis, apibrėžtys ir į grupę įeinančio subjekto buvimo vieta.

Direktyvos taikymo sritis apibrėžiama atsižvelgiant į Sąjungoje esančius į grupę įeinančius subjektus, kurie priklauso TSG arba didelėms vietos subjektų grupėms (kurių nariai yra į grupę įeinantys subjektai) ir kurių konsoliduotosios grupės pajamos per bent dvejus iš ketverių ankstesnių metų buvo ne mažesnės kaip 750 mln. EUR. Dėl įvairių politinių priežasčių, pavyzdžiui, siekiant išsaugoti mokesčių neutralumo principą ir laikantis EBPO pavyzdinių taisyklių, ši direktyva netaikoma šiems subjektams: vyriausybės subjektams, tarptautinėms organizacijoms, ne pelno organizacijoms, pensijų fondams ir, jei jie yra grupės struktūros viršuje, investavimo subjektams ir nekilnojamojo turto investavimo subjektams. Į direktyvos taikymo sritį taip pat nepatenka subjektai, kurių ne mažiau kaip 95 % priklauso į direktyvos taikymo sritį neįtrauktiems subjektams.

Kalbant apie į grupę įeinančio subjekto buvimo vietą, įskaitant nuolatinę buveinę, pagal direktyvą laikoma, kad į grupę įeinantis subjektas, išskyrus nuolatinę buveinę arba pereiginį subjektą, yra toje jurisdikcijoje, kurioje jis laikomas rezidentu mokesčių tikslais. Jeigu remiantis šia taisykle neįmanoma nustatyti tokio į grupę įeinančio subjekto buvimo vietos, laikoma, kad jis yra toje jurisdikcijoje, kurioje jis buvo įkurtas. Direktyvoje taip pat nustatyta į grupę įeinančio subjekto, kuris yra nuolatinė buveinė, buvimo vieta ir įtrauktos teisės pirmumo sąlygos konkrečiose situacijose.

II skyrius. Pajamų įtraukimo taisyklės ir taisyklės dėl nepakankamai apmokestinamų mokėjimų taikymas

II skyriuje nustatytos taisyklės, pagal kurias valstybės narės taiko PĮT ir TNAM.

Pajamų įtraukimo taisyklė (PĮT)

Pagal direktyvos taisykles PĮT taikoma toliau aprašytais atvejais.

(1) Pagrindinis patronuojantysis subjektas Europos Sąjungoje

Jeigu pagrindinio patronuojančiojo subjekto buvimo vieta yra ES, jis bus apmokestinamas papildiniu mokesčiu už savo į grupę įeinančius mažus mokesčius mokančius subjektus toje pačioje ES valstybėje narėje ir kitose ES valstybėse narėse, taip pat trečiųjų valstybių jurisdikcijose.

(2) ES esantis tarpinis patronuojantysis subjektas / iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas, kurių pagrindinis patronuojantysis subjektas yra už ES ribų

Jeigu pagrindinio patronuojančiojo subjekto ES nėra, grupės pagrindinis patronuojantysis subjektas trečiojoje valstybėje, jei jis taikytų PĮT, faktiškai atsižvelgtų į ES esančius mažus mokesčius mokančius į TSG įeinančius subjektus. Tačiau, jei ES yra bent vienas iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas arba vienas tarpinis patronuojantysis subjektas (jei jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, PĮT netaikoma), tarpiniam patronuojančiajam subjektui ir (arba) iš dalies kitam subjektui priklausančiam patronuojančiajam subjektui bus nustatytas papildinis mokestis už jų tiesiogiai ar netiesiogiai valdomus mažus mokesčius mokančius į grupę įeinančius subjektus ES ir trečiųjų valstybių jurisdikcijose.

(3) ES esantis iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas, kurio pagrindinis patronuojantysis subjektas yra ES

Nors ES esančiam pagrindiniam patronuojančiajam subjektui paprastai nustatomas papildinis mokestis, taikomas už jo mažus mokesčius mokančius į grupę įeinančius subjektus (žr. 1), taip pat gali būti, kad pirminę apmokestinimo teisę turi iš dalies kitam subjektui priklausančio patronuojančiojo subjekto valstybė narė. Tokiais atvejais reikia vadovautis metodu „iš apačios į viršų“ nustatant apmokestintiną iš dalies kitam subjektui priklausantį patronuojantįjį subjektą. Reikės pradėti nuo žemiausios pakopos visiškai priklausančių į grupę įeinančių subjektų ir pereiti prie pirmosios iš dalies kitam subjektui priklausančio patronuojančiojo subjekto, kuris turės mokėti papildinį mokestį pagal PĮT už savo į grupę įeinančius mažus mokesčius mokančius subjektus. Kitiems iš dalies kitam subjektui priklausantiems patronuojantiesiems subjektams iki pagrindinio patronuojančiojo subjekto taip pat bus taikoma PĮT, tačiau su teise gauti kreditą papildiniam mokesčiui, kurį turi mokėti kitas, žemesnėje grandinės vietoje esantis iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas.

Direktyvoje nustatoma, kokią į grupės įeinančio subjekto mokėtino papildinio mokesčio dalį pagal PĮT gali gauti patronuojantysis subjektas. Apskritai ši priskirtina dalis grindžiama patronuojančiajam subjektui tenkančia mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto pajamų dalimi.

Be to, didelių vietos subjektų grupių atveju valstybėje narėje esančiam pagrindiniam patronuojančiajam subjektui pagal PĮT nustatomas papildinis mokestis už mažus mokesčius mokančius į grupę įeinančius subjektus.

Vietos papildinis mokestis

Siekiant išsaugoti valstybių narių suverenitetą, direktyvoje numatyta, kad valstybė narė gali nuspręsti papildinį mokestį taikyti jos teritorijoje esantiems į grupę įeinantiems subjektams (vietos papildinis mokestis). Šis pasirinkimas leidžia užtikrinti, kad papildinis mokestis būtų skiriamas ir renkamas toje jurisdikcijoje, kurioje apmokestinimo lygis buvo žemas, užuot visą papildomą mokestį rinkus pagrindinio patronuojančiojo subjekto lygmeniu. Pasirinkus šią galimybę, PĮT taikantis patronuojantysis subjektas, apskaičiuodamas papildinį mokestį atitinkamoje jurisdikcijoje, privalės suteikti kreditą už reikalavimus atitinkantį vietos papildinį mokestį.

Taisyklė dėl nepakankamai apmokestinamų mokėjimų (TNAM)

Direktyvoje numatyta, kad tais atvejais, kai pagrindinis patronuojantysis subjektas yra ne ES ir priklauso jurisdikcijai, kuri netaiko reikalavimus atitinkančios PĮT, visiems jo į grupę įeinantiems subjektams, esantiems jurisdikcijose, kuriose taikoma tinkama TNAM sistema, bus taikoma TNAM. Tokiomis aplinkybėmis į tokią TSG įeinantiems subjektams, esantiems valstybėje narėje, bus nustatyta papildinio mokesčio dalis, susieta su mažus mokesčius mokančiais TSG patronuojamaisiais subjektais, ir jie turės ją mokėti savo valstybėje narėje.

Direktyvoje numatyta, kad TNAM taip pat bus taikoma tais atvejais, kai pagrindinio patronuojančiojo subjekto jurisdikcijoje taikoma reikalavimus atitinkanti PĮT, tačiau pagrindinis patronuojantysis subjektas kartu su toje pačioje jurisdikcijoje esančiais jo patronuojamaisiais subjektais apmokestinami mažai. Papildinis mokestis, taikomas mažus mokesčius mokančiam pagrindiniam patronuojančiajam subjektui ir jo vietos patronuojamiesiems subjektams, pagal TNAM bus nustatytas visiems reikalavimus atitinkantiems subjektams visoje TSG, įskaitant subjektus, esančius valstybėje narėje. Tai turėtų būti daroma tik tada, kai pagrindinis patronuojantysis subjektas yra ne ES, nes ES esantis pagrindinis patronuojantysis subjektas arba taiko PĮT principus sau ir savo vietos patronuojamiesiems subjektams, arba pripažįsta, kad papildinis mokestis buvo taikomas vietoje per vietos papildinį mokestį. Todėl neturėtų būti jokio papildinio mokesčio, kuris būtų skiriamas pagal TNAM, kai pagrindinio patronuojančiojo subjekto buvimo vieta yra ES.

Pagal EBPO pavyzdines taisykles direktyvoje nustatytas pagal TNAM taikomo papildinio mokesčio apskaičiavimas ir skyrimas grindžiamas dviem veiksniais: darbuotojų skaičiumi ir materialiojo turto balansine verte.

III skyrius. Reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių apskaičiavimas

III skyriuje pateikiamos **reikalavimus atitinkančių pajamų**, t. y. pakoreguotų pajamų, į kurias bus atsižvelgta apskaičiuojant efektyvųjį mokesčio tarifą, nustatymo taisyklės. Apskaičiuodami šias pajamas, pradedame nuo į grupę įeinančio subjekto finansinių ataskaitų grynojo pelno arba nuostolių už finansinius metus, kaip nustatyta konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rengimo tikslais. Tada šis pelnas arba nuostoliai koreguojami, kaip apibrėžta 15 straipsnyje.

Vadovaujantis EBPO pavyzdinėmis taisyklėmis, pagal direktyvą GloBE pavyzdinės taisyklės netaikomos **pajamoms iš tarptautinės laivybos** ir **iš dalies pagalbinėms pajamoms iš tarptautinės laivybos**. Ši išimtis grindžiama principu, pagal kurį nacionalinėse mokesčių sistemose pajamos iš laivybos dažnai apmokestinamos pagal skirtingas taisykles nei pagrindinės pelno mokesčio sistemos taisyklės.

Į šį skyrių taip pat įtraukiamos taisyklės, taikomos konkretiems į grupę įeinantiems subjektams, kurie yra nuolatinė buveinė arba pereiginis subjektas. Tokiais atvejais reikia specialių taisyklių, kad būtų išvengta dvigubo šiems subjektams priskirtinų pajamų skaičiavimo arba neskaičiavimo. Šios specialios taisyklės taip pat apribos mokesčių vengimo galimybes.

IV skyrius. Pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių apskaičiavimas

IV skyriuje apibrėžiami įtrauktieji mokesčiai ir aprašomos į grupę įeinančio subjekto finansinių metų **pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių** apskaičiavimo taisyklės. Pagrindinis

principas paskirstant įtrauktuosius mokesčius yra priskirti juos jurisdikcijai, kurioje buvo uždirbtas pagrindinis pelnas, kuriam taikomi šie mokesčiai.

Siekiant užtikrinti šį principą, direktyvoje taip pat numatytos specialios taisyklės dėl tarpvalstybinių mokesčių arba pajamų srautų nuolatinės buveinės, skaidraus subjekto, kontroliuojamosios užsienio bendrovės, hibridinio subjekto arba dividendų mokesčių atveju.

V skyrius. Efektyviojo mokesčio tarifo ir papildinio mokesčio apskaičiavimas

V skyriuje pateikiamos taisyklės, pagal kurias apskaičiuojamas jurisdikcijoje esančios TSG efektyvusis mokesčio tarifas už finansinius metus. Efektyvusis tarifas apskaičiuojamas grupės pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius padalijant iš grupės per finansinius metus gautų pakoreguotų pajamų konkrečioje jurisdikcijoje.

Atsižvelgiant į visuotinį susitarimą, direktyvoje nustatytas 15 % **minimalus efektyvusis mokesčio tarifas**, taikomas pagal GloBE pavyzdines taisykles.

V skyriuje taip pat paaiškinama, kaip apskaičiuojamas ir skiriamas papildinis mokestis. Pirma, papildinio mokesčio procentinė dalis jurisdikcijai apskaičiuojama kaip minimalaus 15 % efektyviojo mokesčio tarifo ir jurisdikcijos efektyviojo mokesčio tarifo skirtumas. Tada ši papildinio mokesčio procentinė dalis padauginama iš tos jurisdikcijos GloBE tikslais gautų pajamų nagrinėjamais metais.

Iš šios sumos taip pat atimamos **dėl veiklos pagrindo neįtrauktos pajamos** (jeigu yra), kad būtų apskaičiuotas papildinis mokestis jurisdikcijoje. Atsižvelgiant į GloBE pavyzdines taisykles, direktyvoje numatytas pajamų neįtraukimas dėl veiklos pagrindo remiantis darbo užmokesčio sąnaudomis ir materialiuoju turtu. TSG duomenis teikiantis subjektas gali pasirinkti tam tikroje jurisdikcijoje netaikyti pajamų neįtraukimo dėl veiklos pagrindo nuostatos.

Galiausiai papildinis mokestis už kiekvieną į grupę įeinantį subjektą tam tikroje jurisdikcijoje gaunamas paskirstant jurisdikcijos papildinį mokestį į grupę įeinantiems subjektams toje jurisdikcijoje, remiantis kiekvieno į grupę įeinančio subjekto toje jurisdikcijoje GloBE tikslais gaunamomis pajamomis.

Direktyvoje numatyta, kad tais atvejais, kai pakoregavus įtrauktuosius mokesčius arba reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, palyginti su ankstesniais finansiniais metais, reikia surinkti papildomą papildinį mokestį, toks papildinis mokestis turėtų būti laikomas papildomu **papildiniu mokesčiu už nagrinėjamus finansinius metus**.

Siekiant sumažinti reikalavimų laikymosi naštą mažos rizikos atvejais, minimalioms pelno sumoms taikoma išimtis: ***de minimis* pajamų neįtraukimas.** Tai taikoma, kai į TSG įeinančių subjektų pelnas tam tikroje jurisdikcijoje yra mažesnis nei 1 mln. EUR, o pajamos – mažesnės nei 10 mln. EUR. Tokiomis aplinkybėmis ir su sąlyga, kad pasirenkama neįtraukti *de minimis* pajamų, laikoma, kad šioje jurisdikcijoje į grupę įeinančių subjektų papildinis mokestis GloBE tikslais yra lygus nuliui.

VI skyrius. Specialios susijungimų ir įsigijimų taisyklės

Šiame skyriuje pateikiamos specialios taisyklės, susijusios su susijungimais, įsigijimais, bendraisiais subjektais ir daugiašalėmis TSG. Jame numatyta, kad susijungimo arba atskyrimo atveju grupės nariams taikoma konsoliduotųjų pajamų riba. Kai TSG, kuriai taikomos

taisyklės, įsigyja arba parduoda į grupę įeinantį subjektą, toks į grupę įeinantis subjektas tais metais turėtų būti laikomas abiejų grupių dalimi, su tam tikrais GloBE pavyzdinėms taisyklėms taikyti naudojamų požymių verčių koregavimais (įtrauktieji mokesčiai, reikalavimus atitinkantis darbo užmokestis, reikalavimus atitinkantis materialusis turtas, GloBE atidėtųjų mokesčių turtas). Yra pelno arba nuostolio pripažinimo ir turto bei įsipareigojimų perdavimo, įskaitant reorganizavimą, balansinės vertės taisyklės. Yra speciali nuostata dėl bendrųjų subjektų, kurie kitu atveju nebūtų įtraukti į TSG apibrėžtį GloBE tikslais, įtraukimo. Galiausiai yra speciali taisyklė, taikoma daugiašalėms TSG, pagal kurią grupės subjektai laikomi vienos TSG dalimi.

VII skyrius. Mokesčių neutralumas ir paskirstymo tvarka

VII skyriuje pateikiamos taisyklės, susijusios su apmokestinimo tvarkos neutralumu ir paskirstytojo pelno mokesčio sistemomis.

Siekiant išvengti nepageidaujamų rezultatų, pavyzdžiui, neproporcingo TNAM papildinio mokesčio prievolės TSG, direktyvoje numatytos specialios pagrindinio patronuojančiojo subjekto pelno apskaičiavimo taisyklės, kai toks subjektas yra pereiginis subjektas arba jam taikoma išskaitytinų dividendų tvarka.

Nustatytos **investavimo subjektams** taikomos specialios taisyklės dėl efektyviojo mokesčio tarifo, papildinio mokesčio nustatymo, pasirinkimo teisės juos laikyti mokesčių požiūriu skaidriais subjektais ir pasirinkimo teisės taikyti paskirstytojo pelno apmokestinimo metodą.

Kalbant apie **paskirstytojo pelno mokesčio sistemas**[5], direktyvoje numatyta, kad kasmet duomenis pateikiančiam subjektui pasirenkant į grupę įeinančius subjektus, kuriems taikoma reikalavimus atitinkanti paskirstytojo pelno mokesčio sistema, apskaičiuojant atitinkamų į grupę įeinančių subjektų pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius įtraukiamas numanomas paskirstytojo pelno mokestis. Tai reiškia, kad kiekvienais finansiniais metais, kuriais daromas pasirinkimas, turi būti tvarkoma numanomo paskirstytojo pelno mokesčio atskaitymo sugrąžinimo sąskaita. Jei per ketverių metų laikotarpį už tokį numanomą paskirstymą nesumokama jokio mokesčio pagal minimalų tarifą, o į grupę įeinantis subjektas nepatyrė leistino nuostolio, papildinis mokestis mokamas pagal tų metų atskaitymo sugrąžinimo sąskaitos likutį.

VIII skyrius. Administracinės nuostatos

VIII skyriuje pateikiamos administracinės nuostatos, įskaitant duomenų teikimo įpareigojimus.

Pagal direktyvą į TSG įeinantis subjektas, esantis valstybėje narėje, įpareigojamas pateikti **papildinio mokesčio informacijos deklaraciją**, nebent TSG pateikia deklaraciją kitoje jurisdikcijoje, su kuria valstybė narė yra sudariusi susitarimą dėl keitimosi informacija.

Reikalaujamą deklaraciją gali pateikti į grupę įeinantis subjektas arba jo vardu kitas paskirtas vietos subjektas, esantis valstybėje narėje.

[5] Paprastai tariant, paskirstymu grindžiama pelno mokesčio sistema reiškia, kad pelno apmokestinimas atidedamas, kol pelnas bus paskirstytas dividendų arba kitokia forma.

Jei į grupę įeinantis subjektas atleidžiamas nuo deklaracijos pateikimo, jis vis tiek privalo pranešti savo mokesčių administratoriui apie į grupę įeinančio subjekto, pateikiančio TSG deklaraciją, tapatybę ir buvimo vietą.

Deklaracijos turi būti pateikiamos per 15 mėnesių nuo finansinių metų, su kuriais jos susijusios, pabaigos.

Direktyvoje taip pat nustatytos sankcijos, taikomos TSG už joje įtvirtintų įpareigojimų nevykdymą.

IX skyrius. Pereinamojo laikotarpio taisyklės

IX skyriuje pateikiamos pereinamojo laikotarpio taisyklės. Šiose taisyklėse nurodoma, kaip nustatyti kai kuriuos GloBE pavyzdinių taisyklių aspektus, kai grupė turi jas taikyti pirmą kartą [kad būtų sumažinta reikalavimų laikymosi našta]. Skyriuje taip pat pateikiamos pereinamojo laikotarpio taisyklės, susijusios su pajamų neįtraukimu dėl veiklos pagrindo; PĮT ir TNAM netaikymo vidaus rinkoje uždirbtoms pajamoms parametrai atitinkamai didelėms vietos subjektų grupėms ir TSG jų pradiniame veiklos etape; pereinamuoju laikotarpiu taikomas atleidimas nuo duomenų teikimo prievolių ir portfelio akcijų paketai.

X skyrius. Specialus PĮT taikymas didelėms vietos subjektų grupėms

Šiame skyriuje išplečiamas PĮT taikymas aprėpiant išimtinai vietos subjektų grupes, esančias valstybėje narėje, jei jos atitinka 750 mln. EUR ribą. Šiuo konkrečiu ES taisyklių aspektu siekiama išvengti bet kokios diskriminacijos rizikos valstybėje narėje tarp subjekto, priklausančio tarpvalstybinę veiklą vykdančiai grupei, ir tik vietos lygmeniu veiką vykdančios grupės. Šios didelės vietos subjektų grupės apskaičiuos savo efektyvųjį mokesčio tarifą ir, kai tinkama, bus apmokestintos bet kokiu papildiniu mokesčiu, mokėtinu pagal PĮT.

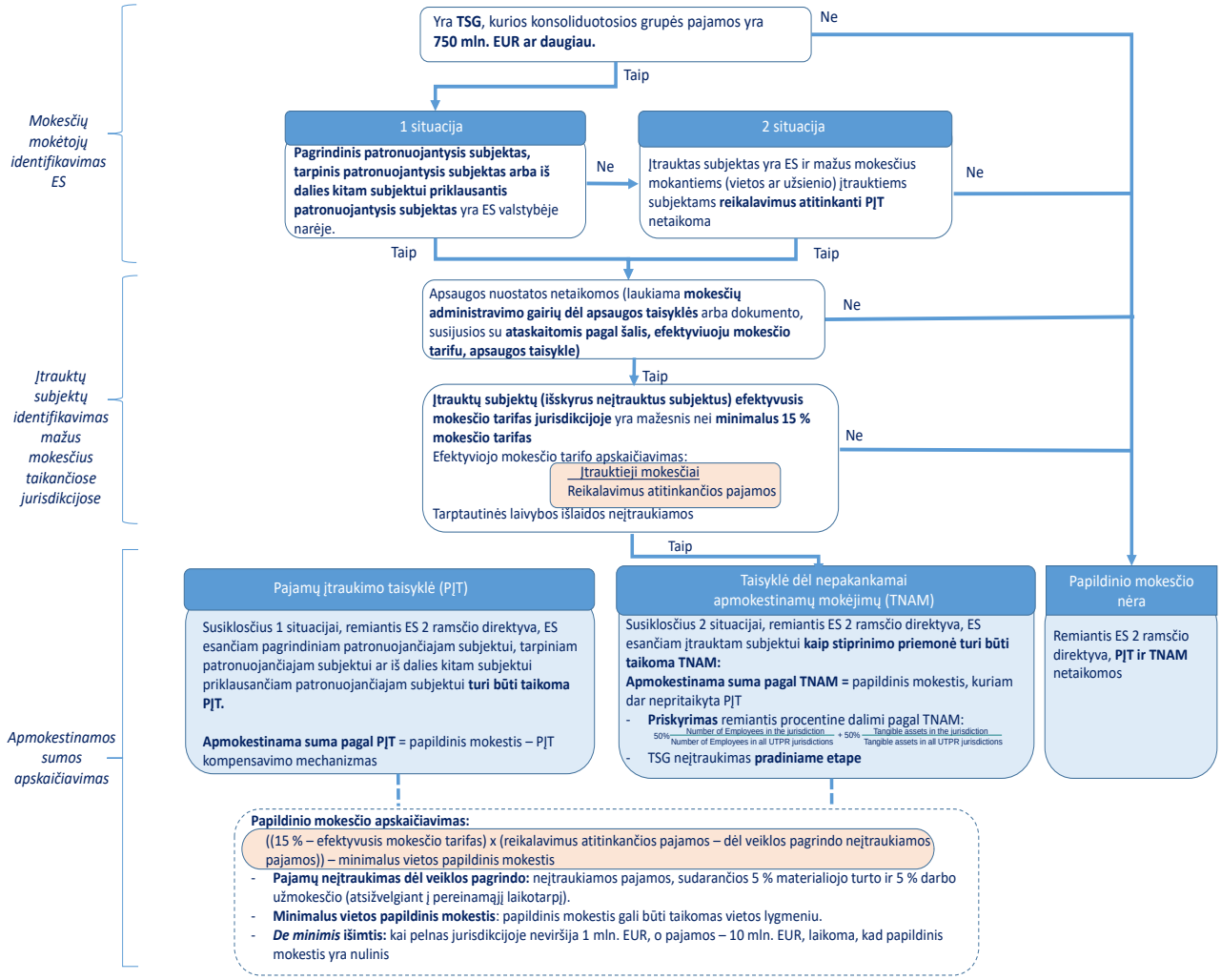
Siekiant išlaikyti vienodą požiūrį į TSG, kurios yra pradiniuose jų tarptautinės veiklos etapuose, šiame skyriuje didelėms vietos subjektų grupėms taip pat numatomas penkerių metų pereinamasis laikotarpis, per kurį jų mažai apmokestinamai vidaus veiklai taisyklės nebus taikomos.

XI skyrius. Baigiamosios nuostatos

Tikimasi, kad įtraukios sistemos nariai iki 2022 m. pabaigos įgyvendins pavyzdines taisykles, į kurias įtrauktas susitarimas *dėl Sąjungoje veikiančių TSG visuotinio minimalaus apmokestinimo lygio*. Tikimasi, kad vėliau ir tinkamu laiku EBPO įtrauki sistema atliks dalyvaujančių įtraukios sistemos narių perkėlimo į nacionalinę teisę taisyklių tarpusavio vertinimą, siekiant nustatyti, ar šias nacionalines taisykles galima laikyti atitinkančiomis reikalavimus, t. y. ar jos atitinka pavyzdinių taisyklių turinį ir dvasią.

Be to, atskiru procesu EBPO įtrauki sistema nustatys sąlygas, kuriomis JAV GILTI režimas bus taikomas kartu su GloBE taisyklėmis, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos. Tai susiję su tikėtinu JAV prašymu laikyti, kad jų teisinė sistema, kuri šiuo metu yra persvarstoma, yra lygiavertė visuotinio susitarimo turiniui, ypač pagrindinei taisyklei – pajamų įtraukimo taisyklei. Direktyvoje nustatytos sąlygos, kurios leis Komisijai įvertinti trečiųjų valstybių sistemų lygiavertiškumą ir įtraukti atitinkamas sąlygas atitinkančias jurisdikcijas į direktyvos priede pateiktą sąrašą. Komisijai taip pat bus pavesta iš dalies keisti priede esantį sąrašą atsižvelgiant į paskesnį vertinimą po to, kai trečiosios valstybės jurisdikcija pakeičia savo teisinę sistemą. Priedas turės būti iš dalies keičiamas pagal deleguotųjų aktų taisykles.

Šiame skyriuje taip pat nurodoma direktyvos taisyklių taikymo pradžia, kuri yra 2023 m. sausio 1 d., išskyrus TNAM, kurios taikymas bus atidėtas iki 2024 m. sausio 1 d.

1 diagrama. Taisyklių taikymo ES struktūrinė schema

2021/0433 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl visuotinio minimalaus tarptautinių subjektų grupių apmokestinimo lygio užtikrinimo Sąjungoje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[6],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[7],

laikydamasi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) pastaraisiais metais Sąjunga ėmėsi svarbių priemonių, kad sustiprintų kovą su agresyviu mokesčių planavimu vidaus rinkoje. Kovos su mokesčių vengimu direktyvose nustatytos kovos su mokesčių bazių erozija vidaus rinkoje ir pelno perkėlimu iš vidaus rinkos taisyklės. Tomis taisyklėmis į Sąjungos teisę perkeltos Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) rekomendacijos, pateiktos įgyvendinant kovos su mokesčių bazės erozija ir pelno perkėlimu (BEPS) iniciatyvą, kuria siekiama užtikrinti, kad tarptautinių subjektų pelnas būtų apmokestinamas, kai vykdoma pelną teikianti ekonominė veikla ir kuriama vertė;

(2) nuolat dėdama pastangas, kad būtų nutraukta tarptautinių subjektų mokesčių praktika, kurią taikydami jie gali perkelti pelną į jurisdikcijas, kuriose jie neapmokestinami arba apmokestinami labai mažais mokesčiais, EBPO parengė tarptautinių mokesčių taisyklių rinkinį, siekdama užtikrinti, kad tarptautiniai subjektai mokėtų sąžiningą mokesčių dalį, kad ir kur jie vykdytų veiklą. Šia didele reforma siekiama sumažinti konkurenciją dėl pelno mokesčio tarifų nustatant visuotinį minimalų apmokestinimo lygį. Panaikinus didžiąją dalį pelno perkėlimo į jurisdikcijas, kuriose jis neapmokestinamas arba apmokestinamas labai mažais mokesčiais, privalumų, visuotinio minimalaus mokesčio reforma užtikrins vienodas sąlygas subjektams visame pasaulyje ir leis jurisdikciją turintiems subjektams geriau apsaugoti savo mokesčių bazes;

(3) šis politinis tikslas įtvirtintas visuotinėse apsaugos nuo mokesčių bazės erozijos (GloBE) taisyklėse, kurias 2021 m. gruodžio 14 d. patvirtino EBPO ir G20 BEPS įtrauki sistema ir kurias valstybės narės įsipareigojo taikyti. 2021 m. gruodžio 7 d. Tarybos išvadose[8] Taryba pakartojo tvirtai remianti visuotinio minimalaus mokesčio

---

6 OL C , , p. .

7 OL C , , p. .

8 2021 m. gruodžio 7 d. Tarybos išvados 14767/21.

reformą ir įsipareigojo skubiai įgyvendinti susitarimą Sąjungos teisės aktais. Tokiomis aplinkybėmis labai svarbu, kad valstybės narės veiksmingai įgyvendintų savo įsipareigojimą pasiekti visuotinį minimalų apmokestinimo lygį;

(4) glaudžiai integruotos ekonomikos Sąjungoje labai svarbu, kad visuotinio minimalaus mokesčio reforma būtų įgyvendinama pakankamai nuosekliai ir koordinuotai. Atsižvelgiant į tų naujų tarptautinių mokesčių taisyklių mastą, išsamumą ir techninius aspektus, tik bendra Sąjungos sistema užkirstų kelią vidaus rinkos susiskaidymui jas įgyvendinant. Be to, bendra sistema, sukurta taip, kad būtų suderinama su Sutartimi garantuojamomis pagrindinėmis laisvėmis, mokesčių mokėtojams užtikrintų teisinį tikrumą įgyvendinant taisykles;

(5) būtina nustatyti taisykles, kad Sąjungos lygmeniu būtų sukurta veiksminga ir nuosekli visuotinio minimalaus apmokestinimo lygio sistema. Pagal šią sistemą sukuriama dviejų tarpusavyje susijusių taisyklių, kartu vadinamų GloBE taisyklėmis, sistema, pagal kurią papildoma mokesčio suma, vadinama papildiniu mokesčiu, turėtų būti renkama kiekvieną kartą, kai TSG efektyvusis mokesčio tarifas tam tikroje jurisdikcijoje yra mažesnis nei 15 %. Tokiu atveju laikoma, kad jurisdikcijoje taikomi maži mokesčiai. Šios dvi taisyklės vadinamos pajamų įtraukimo taisykle (PĮT) ir taisykle dėl nepakankamai apmokestinamų mokėjimų (TNAM). Pagal šią sistemą valstybėje narėje esantis TSG patronuojantysis subjektas privalo taikyti PĮT savo papildinio mokesčio daliai, susijusiai su bet kuriuo mažus mokesčius mokančiu grupės subjektu, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra Sąjungoje, ar už jos ribų. TNAM turėtų būti taikoma kaip PĮT stiprinimo priemonė perskirstant bet kokią likutinę papildinio mokesčio sumą tais atvejais, kai patronuojantieji subjektai, taikydami PĮT, negali surinkti visos papildinio mokesčio, susijusio su mažus mokesčius mokančiais subjektais, sumos;

(6) GloBE pavyzdines taisykles, dėl kurių susitarė valstybės narės, būtina įgyvendinti taip, kad jos kuo labiau atitiktų visuotinį susitarimą. Ši direktyva yra glaudžiai susijusi su GloBE pavyzdinių taisyklių turiniu ir struktūra. Siekiant užtikrinti suderinamumą su pirmine Sąjungos teise ir tiksliau su įsisteigimo laisve, šios direktyvos taisyklės turėtų būti taikomos subjektams, kurie yra valstybės narės rezidentai, ir patronuojančiojo subjekto, esančio toje valstybėje narėje, subjektams nerezidentams. Ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma labai didelėms išimtinai vietos subjektų grupėms. Tokiu būdu teisinė sistema būtų sukurta taip, kad būtų išvengta bet kokios tarpvalstybinių ir vidaus situacijų diskriminacijos rizikos. Papildinis mokestis būtų taikomas visiems subjektams, įskaitant PĮT taikantį patronuojantįjį subjektą, esantiems mažus mokesčius taikančioje valstybėje narėje. Papildinis mokestis taip pat būtų taikomas to paties patronuojančiojo subjekto į grupę įeinantiems subjektams, kurie yra kitoje mažus mokesčius taikančioje valstybėje narėje;

(7) nors būtina užtikrinti, kad nuo mokesčių vengimo praktikos būtų atgrasoma, reikėtų vengti neigiamo poveikio mažesniems tarptautiniams subjektams vidaus rinkoje. Šiuo tikslu ši direktyva turėtų būti taikoma tik Sąjungoje esantiems subjektams, kurie yra TSG arba didelių vietos subjektų grupių, kurios atitinka bent 750 000 000 EUR konsoliduotųjų pajamų metinę ribą, nariai. Ši riba atitiktų galiojančiose tarptautinėse mokesčių taisyklėse, kaip antai ataskaitų pagal šalis teikimo taisyklėse[9], nustatytą ribą.

---

[9] 2016 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/881, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 146/8, 2016 m. birželio 3 d.) [DAB 4].

Subjektai, kuriems taikoma ši direktyva, vadinami į grupę įeinančiais subjektais. Tam tikri subjektai neturėtų patekti į taikymo sritį atsižvelgiant į jų konkrečią paskirtį ir statusą. Neįtraukti subjektai būtų tie, kurie nėra pelno siekiantys subjektai ir kurie vykdo visuotinės svarbos veiklą ir kurie dėl šių priežasčių valstybėje narėje, kurioje jie yra, greičiausiai nebūtų apmokestinami. Siekiant apsaugoti tuos konkrečius interesus, ši direktyva neturi būti taikoma vyriausybės subjektams, tarptautinėms organizacijoms, ne pelno organizacijoms ir pensijų fondams. Investiciniai fondai ir nekilnojamojo turto investavimo subjektai taip pat neturėtų būti įtraukiami į taikymo sritį, kai jie yra nuosavybės grandinės viršuje, nes tų vadinamųjų pereiginių subjektų gautos pajamos apmokestinamos savininkų lygmeniu;

(8) sistemos pagrindą sudaro TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas arba didelė vietos subjektų grupė, kuriai tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso visų kitų į TSG arba didelę vietos subjektų grupę įeinančių subjektų kontrolinis akcijų paketas. Kadangi pagrindinis patronuojantysis subjektas paprastai turi konsoliduoti visų TSG arba didelės vietos subjektų grupės subjektų finansines ataskaitas arba, jei taip nėra, privalėtų tai daryti pagal priimtiną finansinės apskaitos standartą, jis turi svarbios informacijos ir galėtų geriausiai užtikrinti, kad kiekvienos grupės jurisdikcijos apmokestinimo lygis atitiktų sutartą minimalų tarifą. Todėl, kai pagrindinis patronuojantysis subjektas yra Sąjungoje, jam turėtų būti nustatyta pirminė pareiga pagal šią direktyvą taikyti PĮT jam priskiriamai papildinio mokesčio daliai, susijusiai su visais mažus mokesčius mokančiais į TSG įeinančiais subjektais, nesvarbu, ar jie yra Sąjungoje, ar už jos ribų. Didelės vietos subjektų grupės viršuje esantis pagrindinis patronuojantysis subjektas taikytų PĮT visai papildinio mokesčio sumai, susijusiai su jo į grupę įeinančiais mažus mokesčius mokančiais subjektais;

(9) tam tikromis aplinkybėmis ši pareiga turėtų būti taikoma ir kitiems Sąjungoje esantiems į TSG įeinantiems subjektams. Pirma, kai pagrindinis patronuojantysis subjektas yra trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kuri nėra įgyvendinusi GloBE pavyzdinių taisyklių arba lygiaverčių taisyklių ir todėl neprivalo turėti reikalavimus atitinkančios PĮT, tarpiniai patronuojantieji subjektai, esantys žemiau pagrindinio patronuojančiojo subjekto nuosavybės grandinėje ir esantys Sąjungoje, turėtų būti įpareigoti pagal direktyvą taikyti PĮT iki jiems priskiriamos papildinio mokesčio dalies, išskyrus atvejus, kai tarpinis patronuojantysis subjektas, kuris turi taikyti PĮT, turi kito tarpinio patronuojančiojo subjekto kontrolinį akcijų paketą, ir tokiu atveju PĮT turėtų taikyti pastarasis;

(10) antra, neatsižvelgiant į tai, ar pagrindinis patronuojantysis subjektas yra jurisdikcijoje, kuri turi reikalavimus atitinkančią PĮT, ar ne, Sąjungoje esantys iš dalies kitam subjektui priklausantys patronuojantieji subjektai, kurių daugiau nei 20 % nuosavybės teisių priklauso į TSG neįeinantiems akcininkams, turėtų būti įpareigoti pagal šią direktyvą taikyti PĮT iki jiems priskiriamos papildinio mokesčio dalies. Tačiau tokie iš dalies kitam subjektui priklausantys patronuojantieji subjektai neturėtų taikyti PĮT, kai jie visiškai priklauso kitam iš dalies kitam subjektui priklausančiam patronuojančiajam subjektui, kuris privalo taikyti PĮT. Trečia, kai pagrindinis patronuojantysis subjektas yra jurisdikcijoje, kurioje nėra reikalavimus atitinkančios PĮT, į TSG įeinantys subjektai turėtų taikyti TNAM bet kokiai likutinei papildinio mokesčio sumai, kuriai nebuvo taikoma PĮT, pagal paskirstymo formulę, grindžiamą jų darbuotojų skaičiumi ir materialiuoju turtu. Ketvirta, jeigu pagrindinis patronuojantysis subjektas yra trečiosios valstybės jurisdikcijoje, turinčioje reikalavimus atitinkančią PĮT, į TSG įeinantys subjektai turėtų taikyti TNAM tos trečiosios valstybės jurisdikcijoje esantiems į grupę įeinantiems subjektams tais atvejais, kai toje trečiosios valstybės

jurisdikcijoje taikomi maži mokesčiai, remiantis visų toje jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų efektyviuoju mokesčio tarifu, įskaitant pagrindinio patronuojančiojo subjekto efektyvųjį mokesčio tarifą;

(11) laikantis visuotinio minimalaus mokesčio reformos politikos tikslų, susijusių su sąžininga mokesčių konkurencija tarp jurisdikciją turinčių subjektų, efektyvusis mokesčio tarifas turėtų būti apskaičiuojamas jurisdikcijos lygmeniu. Siekiant apskaičiuoti efektyvųjį mokesčio tarifą, šioje direktyvoje turėtų būti suformuotas bendras specialių taisyklių, pagal kurias apskaičiuojama mokesčio bazė, vadinama reikalavimus atitinkančiu pelnu arba nuostoliais, ir mokami mokesčiai, vadinami įtrauktaisiais mokesčiais, rinkinys. Pradinis taškas yra konsolidavimo tikslais naudojamos finansinės ataskaitos, kurios vėliau koreguojamos, atsižvelgiant, be kita ko, į laiko skirtumus, siekiant išvengti bet kokių iškraipymų tarp jurisdikciją turinčių subjektų. Be to, tam tikrų subjektų reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai ir įtrauktieji mokesčiai gali būti priskirti kitiems atitinkamiems TSG subjektams, siekiant užtikrinti reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių apmokestinimo tvarkos neutralumą: tokiam pelnui arba nuostoliams gali būti taikomi įtrauktieji mokesčiai keliose jurisdikcijose dėl subjektų pobūdžio (pereiginiai subjektai, hibridiniai subjektai arba nuolatinė buveinė) arba dėl specifinės pelno apmokestinimo tvarkos (dividendų mokėjimas arba kontroliuojamųjų užsienio bendrovių apmokestinimo tvarka);

(12) TSG efektyvųjį mokesčio tarifą kiekvienoje jurisdikcijoje, kurioje ji vykdo veiklą, arba didelės vietos subjektų grupės efektyvųjį mokesčio tarifą reikėtų lyginti su sutartu minimaliu 15 % mokesčio tarifu, siekiant nustatyti, ar TSG arba didelė vietos subjektų grupė privalo mokėti papildinį mokestį ir todėl turėtų taikyti PĮT arba TNAM. Minimalus 15 % mokesčio tarifas, dėl kurio susitarta EBPO ir G20 BEPS įtraukioje sistemoje, atspindi visame pasaulyje taikomų pelno mokesčio tarifų pusiausvyrą. Tais atvejais, kai TSG efektyvusis mokesčio tarifas tampa mažesnis nei minimalus mokesčio tarifas tam tikroje jurisdikcijoje, papildinis mokestis turėtų būti taikomas TSG subjektams, kurie privalo mokėti mokestį pagal PĮT ir TNAM, kad būtų laikomasi visuotinai sutarto minimalaus 15 % efektyviojo tarifo. Tais atvejais, kai didelės vietos subjektų grupės efektyvusis mokesčio tarifas tampa mažesnis už minimalų mokesčio tarifą, didelės vietos subjektų grupės viršuje esantis pagrindinis patronuojantysis subjektas turėtų taikyti PĮT savo į grupę įeinantiems mažus mokesčius mokantiems subjektams, siekiant užtikrinti, kad tokia grupė privalėtų mokėti mokestį, kurio efektyvusis minimalus tarifas būtų 15 %;

(13) kad valstybės narės galėtų surinkti papildinio mokesčio pajamas iš jų teritorijoje esančių mažus mokesčius mokančių į grupę įeinančių subjektų, jos turėtų turėti galimybę pasirinkti taikyti vietos papildinio mokesčio sistemą. Į TSG įeinantys subjektai, esantys valstybėje narėje, kuri pasirinko savo nacionalinėje mokesčių sistemoje įgyvendinti PĮT ir TNAM lygiavertes taisykles, turėtų mokėti šiai valstybei narei papildinį mokestį. Nors valstybėms narėms paliekama šiek tiek lankstumo techniškai įgyvendinant vietos papildinio mokesčio sistemą, tokia sistema turėtų būti užtikrintas minimalus efektyvusis į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių apmokestinimas, kuris būtų toks pat arba lygiavertis šioje direktyvoje numatytoms PĮT ir TNAM;

(14) siekiant užtikrinti proporcingą požiūrį, tam reikėtų atsižvelgti į tam tikras konkrečias situacijas, kuriose BEPS rizika yra sumažinama. Todėl į direktyvą turėtų būti įtraukta veiklos pagrindo išimtis, pagrįsta su darbuotojais susijusiomis išlaidomis ir materialiojo turto verte tam tikroje jurisdikcijoje. Tai leistų tam tikru mastu spręsti situacijas, kai TSG arba didelė vietos subjektų grupė vykdo ekonominę veiklą, kuriai

vykdyti reikia fiziškai būti jurisdikcijoje, kurioje taikomi maži mokesčiai, nes tokiu atveju BEPS praktika tikriausiai nebūtų sėkminga. Taip pat reikėtų turėti omenyje konkretų tarptautinę veiklą pradedančių TSG atvejį, siekiant neskatinti TSG, apmokestinamų mažu tarifu savo nacionalinėje jurisdikcijoje, kurioje jie daugiausia vykdo veiklą, plėtoti tarpvalstybinę veiklą. Todėl penkerių metų pereinamuoju laikotarpiu taisyklės neturėtų būti taikomos tokių grupių mažai apmokestinamai vidaus veiklai, su sąlyga, kad į TSG neturėtų į grupę įeinančių subjektų daugiau nei šešiose kitose jurisdikcijose. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas didelėms vietos subjektų grupėms, penkerių metų pereinamuoju laikotarpiu tokių grupių veiklos pajamos taip pat neturėtų būti įtraukiamos;

(15) dėl labai nepastovaus pobūdžio ir ilgo ekonominio ciklo laivybos sektoriui valstybėse narėse tradiciškai taikoma alternatyvi arba papildoma apmokestinimo tvarka. Siekiant nepakenkti tos politikos pagrindimui ir leisti valstybėms narėms laivybos sektoriui toliau taikyti specialią apmokestinimo tvarką pagal tarptautinę praktiką ir valstybės pagalbos taisykles, pajamos iš laivybos turėtų būti neįtraukiamos į sistemą;

(16) kad būtų pasiekta visuotinio minimalaus mokesčio reformos tikslų ir mokesčių administratoriams bei mokesčių mokėtojams tenkančios administracinės naštos pusiausvyra, šioje direktyvoje turėtų būti numatyta *de minimis* išimtis TSG arba didelėms vietos subjektų grupėms, kurių vidutinės pajamos yra mažesnės nei 10 000 000 EUR, o vidutinis reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai jurisdikcijoje neviršija 1 000 000 EUR. Tokios TSG arba didelės vietos subjektų grupės neturėtų mokėti papildinio mokesčio, net jei jų efektyvusis mokesčio tarifas yra mažesnis už tos jurisdikcijos minimalų mokesčio tarifą;

(17) šios direktyvos taisyklių taikymas TSG ir didelėms vietos subjektų grupėms, kurios patenka į jos taikymo sritį pirmą kartą, galėtų sukelti iškraipymus, atsirandančius dėl mokestinių požymių, įskaitant ankstesnių finansinių metų nuostolius, arba dėl laiko skirtumų, ir tokiems iškraipymams pašalinti gali reikėti pereinamojo laikotarpio taisyklių. Taip pat per dešimt metų turėtų būti laipsniškai mažinami darbo užmokesčio ir materialiojo turto dalims skirti tarifai, kad būtų galima sklandžiai pereiti prie naujosios mokesčių sistemos;

(18) kad sistema būtų taikoma veiksmingai, labai svarbu, kad procedūros būtų koordinuojamos grupės lygmeniu. Reikės įdiegti sistemą, užtikrinančią netrukdomą informacijos srautą TSG viduje ir mokesčių administratoriams, kurių teritorijose yra į grupę įeinantys subjektai. Pagrindinė atsakomybė už informacijos deklaracijos pateikimą turėtų tekti pačiam į grupę įeinančiam subjektui. Tačiau tokia atsakomybė neturėtų būti taikoma, jei TSG paskyrė kitą subjektą pateikti informacijos deklaraciją ir dalytis informacija. Tai gali būti vietos subjektas arba kitos jurisdikcijos subjektas, kuris yra sudaręs susitarimą su į grupę įeinančio subjekto valstybės narės kompetentinga institucija. Per pirmuosius dvylika mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo Komisija turėtų ją persvarstyti pagal susitarimą, pasiektą įtraukioje sistemoje dėl informacijos pateikimo reikalavimų pagal GloBE įgyvendinimo sistemą. Atsižvelgiant į pagal šią sistemą reikalaujamus mokestinių prievolių vykdymo koregavimus, grupėms, kurioms ši direktyva taikoma pirmą kartą, turėtų būti suteiktas 18 mėnesių laikotarpis, per kurį jos turi pradėti vykdyti informacijos teikimo reikalavimus;

(19) atsižvelgiant į skaidrumo naudą mokesčių srityje, džiugina tai, kad mokesčių administratoriams visose dalyvaujančiose jurisdikcijose bus pateikiama daug informacijos. TSG, kurioms taikoma ši direktyva, turėtų būti įpareigotos teikti išsamią

ir detalią informaciją apie savo pelną ir efektyvųjį mokesčio tarifą kiekvienoje jurisdikcijoje, kurioje jos turi į grupę įeinančių subjektų. Galima tikėtis, kad teikiant tokius išsamius duomenis padidės skaidrumas;

(20) visuotinio minimalaus mokesčio reformos veiksmingumas ir teisingumas labai priklauso nuo jos įgyvendinimo visame pasaulyje. Todėl bus ypač svarbu, kad visi pagrindiniai Sąjungos prekybos partneriai taikytų reikalavimus atitinkančią PĮT arba lygiavertes minimalaus apmokestinimo taisykles. Šiomis aplinkybėmis ir siekiant užtikrinti visuotinio minimalaus mokesčio taisyklių teisinį tikrumą ir veiksmingumą, svarbu toliau apibrėžti sąlygas, kuriomis trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kuri neperkels visuotinio susitarimo taisyklių į nacionalinę teisę, įgyvendintos taisyklės gali būti laikomos lygiavertėmis reikalavimus atitinkančiai PĮT. Tuo tikslu šioje direktyvoje turėtų būti numatyta, kad Komisija įvertintų lygiavertiškumo kriterijus remdamasi tam tikrais parametrais ir sudarytų trečiųjų valstybių jurisdikcijų, atitinkančių lygiavertiškumo kriterijus, sąrašą. Šis sąrašas būtų iš dalies keičiamas deleguotuoju aktu atlikus bet kokį vėlesnį teisinės sistemos, kurią trečiosios šalies jurisdikcija yra įgyvendinusi savo vidaus teisėje, vertinimą;

(21) siekiant iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šios direktyvos nuostatas, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Turėtų būti siekiama, kad, Komisijai atlikus vertinimą, būtų galima iš dalies pakeisti priedą, kuriame išvardijamos jurisdikcijos, turinčios vidaus teisinę sistemą, kuri gali būti laikoma lygiaverte reikalavimus atitinkančiai pajamų įtraukimo taisyklei;

(22) TNAM taikymo taisyklės turėtų būti taikomos nuo 2024 m. sausio 1 d., kad trečiųjų valstybių jurisdikcijos galėtų taikyti PĮT pirmajame GloBE pavyzdinių taisyklių įgyvendinimo etape;

(23) šios direktyvos tikslo, t. y. remiantis GloBE pavyzdinėse taisyklėse nustatytu bendru požiūriu sukurti bendrą visuotinio minimalaus apmokestinimo lygio Sąjungoje sistemą, kiekviena valstybė narė atskirai negali deramai pasiekti. Jei valstybės narės imtųsi savarankiškų veiksmų, kiltų dar didesnis pavojus, kad vidaus rinka bus suskaidyta. Kadangi labai svarbu priimti sprendimus, kurie veiktų visoje vidaus rinkoje, dėl visuotinio minimalaus mokesčio reformos masto šį tikslą galima geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu. Todėl Sąjunga gali patvirtinti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, nustatytu Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje;

(24) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725[10] 42 straipsnio 1 dalį buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu. Asmens duomenų tvarkymui, atliekamam įgyvendinant šią direktyvą, taikoma teisė į asmens duomenų apsaugą pagal ES pagrindinių teisių chartijos 8 straipsnį, taip pat pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą 2016/679[11],

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

---

[10] 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

[11] 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis
Dalykas

Šia direktyva nustatomos bendros minimalaus efektyviojo TSG apmokestinimo priemonės, kurias sudaro:

(a) pajamų įtraukimo taisyklė (PĮT), pagal kurią TSG patronuojantysis subjektas arba didelė vietos įmonių grupė apskaičiuoja ir surenka jam priskirtiną papildinio mokesčio dalį, susijusią su mažus mokesčius mokančiais į grupę įeinančiais subjektais, ir

(b) taisyklė dėl nepakankamai apmokestinamų mokėjimų (TNAM), pagal kurią į TSG įeinantis subjektas surenka grupės pagrindinio patronuojančiojo subjekto apskaičiuoto papildinio mokesčio priskirtiną dalį, kuri pagal PĮT nebuvo taikoma mažus mokesčius mokantiems į grupę įeinantiems subjektams.

2 straipsnis
Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma Sąjungoje esantiems į grupę įeinantiems subjektams, kurie yra TSG arba didelės vietos įmonių grupės, kurios metinės pajamos konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose per ne mažiau kaip dvejus iš paskutinių ketverių iš eilės einančių finansinių metų yra 750 000 000 EUR arba didesnės, nariai.

2. Jei vieni ar daugiau iš 1 dalyje nurodytų ketverių finansinių metų yra ilgesni ar trumpesni nei 12 mėnesių, toje dalyje nurodytos kiekvienų iš tų finansinių metų metinės pajamos proporcingai koreguojamos.

3. Ši direktyva netaikoma toliau nurodytiems subjektams (toliau – neįtraukti subjektai), išskyrus atvejus, kai duomenis teikiantis į grupę įeinantis subjektas pagal 43 straipsnio 1 dalį pasirinko nelaikyti tokių subjektų neįtrauktais:

   (a) vyriausybės subjektams, tarptautinėms organizacijoms, ne pelno organizacijoms, pensijų fondams, investavimo subjektams, kurie yra pagrindiniai patronuojantys subjektai, ir nekilnojamojo turto investavimo subjektams, kurie yra pagrindiniai patronuojantys subjektai, arba

   (b) subjektams, kurių ne mažesnė kaip 95 % dalis priklauso vienam ar keliems a punkte nurodytiems subjektams tiesiogiai arba per kelis tokius subjektus, išskyrus pensijų paslaugas teikiančius subjektus, ir kurie:

      i) išimtinai arba beveik išimtinai vykdo veiklą, susijusią su turto laikymu arba lėšų investavimu a punkte nurodyto (-ų) subjekto (-ų) naudai, arba

      ii) vykdo tik veiklą, kuria papildoma veikla, kurią vykdo a punkte nurodytas (-i) subjektas (-ai), arba

   (c) subjektams, kurių ne mažesnė kaip 85 % dalis priklauso vienam ar daugiau a punkte nurodytų subjektų tiesiogiai arba per vieną ar kelis tokius subjektus, su sąlyga, kad iš esmės visos jų pajamos yra gautos iš dividendų arba nuosavo kapitalo pelno ar nuostolių, kurie nėra įtraukiami apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną pagal 15 straipsnio 2 dalies b punktą.

3 straipsnis
Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

(1) subjektas – juridinis asmuo arba juridinė struktūra, rengiantys atskiras finansines ataskaitas;

(2) į grupę įeinantis subjektas – subjektas arba nuolatinė buveinė, priklausanti tarptautinei subjektų grupei (TSG) arba didelei vietos subjektų grupei;

(3) grupė –

(a) subjektų, kurie yra susiję dėl nuosavybės ar kontrolės, kaip apibrėžta priimtinoje apskaitos sistemoje, kurią naudoja pagrindinis patronuojantysis subjektas konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms rengti, grupė, įskaitant bet kurį subjektą, kuris galėjo būti neįtrauktas į pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotąsias finansines ataskaitas tik dėl jo mažo dydžio, reikšmingumo arba dėl to, kad jis skirtas parduoti, ir

(b) subjektas, turintis vieną ar daugiau nuolatinių buveinių, jei jis nepriklauso kitai grupei, apibrėžtai a punkte;

(4) tarptautinė subjektų grupė (TSG) – grupė, kuriai priklauso bent vienas subjektas arba nuolatinė buveinė, kurie nepriklauso tai pačiai jurisdikcijai kaip pagrindinis patronuojantysis subjektas;

(5) didelė vietos subjektų grupė – grupė, kurios visi subjektai yra toje pačioje valstybėje narėje;

(6) konsoliduotosios finansinės ataskaitos –

(a) pagal priimtiną finansinės apskaitos standartą subjekto parengtos finansinės ataskaitos, kuriose to subjekto ir bet kurio jo kontroliuojamo subjekto turtas, įsipareigojimai, pajamos, išlaidos ir pinigų srautai pateikiami kaip vieno ekonominio vieneto turtas, įsipareigojimai, pajamos, išlaidos ir pinigų srautai;

(b) 3 punkto b papunktyje apibrėžtų grupių atveju – pagal priimtiną finansinės apskaitos standartą pagrindinio subjekto parengtos finansinės atskaitos;

(c) finansinės ataskaitos, kurios nėra pagal priimtiną finansinės apskaitos standartą pagrindinio patronuojančiojo subjekto parengtos finansinės ataskaitos ir kurios vėliau buvo pakoreguotos, kad būtų užkirstas kelias bet kokiems reikšmingiems konkurencijos iškraipymams, arba,

(d) kai pagrindinis patronuojantysis subjektas neparengia finansinių ataskaitų, kaip aprašyta a, b arba c punkte, finansinės ataskaitos, kurios būtų parengtos, jei pagrindinis patronuojantysis subjektas būtų turėjęs parengti tokias finansines ataskaitas pagal:

i) priimtiną finansinės apskaitos standartą arba

ii) kitą finansinės apskaitos standartą, su sąlyga, kad tokios finansinės ataskaitos buvo pakoreguotos, kad būtų užkirstas kelias bet kokiems reikšmingiems konkurencijos iškraipymams;

(7) finansiniai metai – ataskaitinis laikotarpis, kurio:

(a) konsoliduotąsias finansines ataskaitas rengia TSG arba didelės vietos subjektų grupės pagrindinis patronuojantysis subjektas arba, jei pagrindinis

patronuojantysis subjektas nerengia konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, – kalendoriniai metai ir

(b) efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis yra apskaičiuojami;

(8) duomenis teikiantis į grupę įeinantis subjektas – subjektas, teikiantis papildinio mokesčio informacijos deklaraciją pagal šios direktyvos 42 straipsnį;

(9) pereiginis subjektas – subjektas, kuris laikomas mokesčių tikslais skaidriu subjektu, vertinant jo pajamas, išlaidas, pelną arba nuostolius, jurisdikcijoje, kurioje jis buvo įsteigtas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais ir kurio pajamoms arba pelnui kitoje jurisdikcijoje taikomas įtrauktasis mokestis.

Šioje apibrėžtyje mokesčių tikslais skaidrus subjektas – subjektas, kurio pajamos, išlaidos, pelnas arba nuostoliai pagal jurisdikciją turinčio subjekto teisės aktus traktuojami taip pat, tarsi juos būtų tiesiogiai gavęs arba patyręs to subjekto savininkas;

(10) pagrindinė buveinė –

(a) verslo vieta arba tariama verslo vieta, esanti jurisdikcijoje, kurioje ji laikoma nuolatine buveine pagal galiojančią taikytiną mokesčių sutartį, su sąlyga, kad tokią jurisdikciją turintis subjektas apmokestina jai priskirtinas pajamas pagal nuostatą, panašią į EBPO pavyzdinės sutarties dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo[12] 7 straipsnį;

(b) jei nėra galiojančios taikytinos mokesčių sutarties, verslo vieta arba tariama verslo vieta, esanti jurisdikcijoje, kurioje tokiai verslo vietai priskiriamos pajamos apmokestinamos grynąja verte panašiu būdu, kokiu apmokestinami jos rezidentai mokesčių mokėtojai;

(c) jeigu jurisdikcijoje nėra pelno mokesčio sistemos, joje esanti verslo vieta arba numanoma verslo vieta, kuri būtų laikoma nuolatine buveine pagal EBPO pavyzdinę sutartį dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo, su sąlyga, kad tokią jurisdikciją turintis subjektas būtų turėjęs teisę apmokestinti pajamas, kurios būtų priskirtinos verslo vietai pagal tos sutarties 7 straipsnį, arba

(d) kita verslo vieta arba numanoma verslo vieta, kurioje vykdomos operacijos už jurisdikcijos, kurioje yra pagrindinis subjektas, ribų, jei tokią jurisdikciją turintis subjektas neapmokestina tokioms operacijoms priskirtinų pajamų;

(11) pagrindinis patronuojantysis subjektas –

(a) subjektas, kuriam tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso bet kurio kito subjekto kontrolinis akcijų paketas ir kuris tiesiogiai arba netiesiogiai nepriklauso jokiam kitam subjektui, turinčiam jo kontrolinį akcijų paketą, arba

(b) pagrindinis subjektas;

(12) minimalus mokesčio tarifas – penkiolika procentų (15 %);

(13) papildinis mokestis – papildomas mokestis, apskaičiuotas jurisdikciją turinčiam subjektui arba į grupę įeinančiam subjektui pagal 26 straipsnį;

(14) kontroliuojamųjų užsienio subjektų apmokestinimo tvarka – mokesčių taisyklių rinkinys, pagal kurį tiesioginiam arba netiesioginiam užsienio subjekto akcininkui

[12] EBPO pavyzdinė sutartis dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo su pakeitimais.

taikomas mokestis už jam tenkančią to užsienio subjekto gautų pajamų dalį arba visas gautas pajamas, neatsižvelgiant į tai, ar tos pajamos akcininkui paskirstomos;

(15) reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė (toliau – reikalavimus atitinkanti PĮT) – taisyklių rinkinys, kuris yra įgyvendinamas jurisdikciją turinčio subjekto vidaus teisėje ir kuris yra:

(a) lygiavertis šioje direktyvoje nustatytoms taisyklėms, pagal kurias TSG patronuojantysis subjektas apskaičiuoja ir surenka jam priskirtiną dalį papildinio mokesčio, taikomo į grupę įeinantiems mažus mokesčius mokantiems subjektams;

(b) įgyvendinamas ir taikomas taip, kad atitiktų šioje direktyvoje nustatytas taisykles ir kad jurisdikciją turinčiam subjektui nebūtų leidžiama suteikti jokių su tomis taisyklėmis susijusių lengvatų;

(16) mažus mokesčius mokantis į grupę įeinantis subjektas –

(a) į TSG įeinantis subjektas, esantis jurisdikcijoje, kurioje taikomi maži mokesčiai, arba

(b) jokiai valstybei nepriskiriamas į grupę įeinantis subjektas, kurio efektyvusis mokesčio tarifas per finansinius metus yra mažesnis už minimalų efektyvųjį mokesčio tarifą;

(17) tarpinis patronuojantysis subjektas – į grupę įeinantis subjektas, kuriam tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso kito į tą pačią TSG įeinančio subjekto nuosavybės dalis ir kuris nėra laikomas pagrindiniu patronuojančiuoju subjektu, iš dalies kitam subjektui priklausančiu patronuojančiuoju subjektu, nuolatine buveine arba investavimo subjektu;

(18) kontrolinis akcijų paketas – subjekto nuosavybės dalis, kurios turėtojo reikalaujama arba būtų reikėję reikalauti turtą, įsipareigojimus, pajamas, išlaidas ir pinigų srautus konsoliduoti pagal eilutes remiantis priimtinu finansinės apskaitos standartu.

Laikoma, kad pagrindinis subjektas turi savo nuolatinių buveinių kontrolinius akcijų paketus;

(19) iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas – į grupę įeinantis subjektas, kuriam tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso kito į TSG įeinančio subjekto nuosavybės dalis ir kurio daugiau kaip 20 % nuosavybės dalis, suteikianti teisę į pelną, tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso asmenims, kurie nėra į TSG įeinantys subjektai, ir kuris nelaikomas pagrindiniu patronuojančiuoju subjektu, nuolatine buveine arba investavimo subjektu;

(20) nuosavybės dalis – teisės į subjekto arba nuolatinės buveinės pelną, kapitalą ar rezervus;

(21) patronuojantysis subjektas – pagrindinis patronuojantysis subjektas, kuri nėra neįtrauktasis subjektas, tarpinis patronuojantysis subjektas arba iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas;

(22) priimtinas finansinės apskaitos standartas – tarptautiniai finansinės atskaitomybės standartai (TFAS ir TFAS, kuriuos ES priėmė pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002) ir Australijos, Brazilijos, Kanados, Europos Sąjungos valstybių narių, Europos ekonominės erdvės narių, Honkongo (Kinija), Japonijos, Meksikos, Naujosios Zelandijos, Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos Respublikos, Korėjos

Respublikos, Rusijos, Singapūro, Šveicarijos, Jungtinės Karalystės ir Jungtinių Amerikos Valstijų bendrieji apskaitos principai;

(23) reikalavimus atitinkantis vietos papildinis mokestis – papildinis mokestis, kuris yra taikomas jurisdikciją turinčio subjekto vidaus teisėje ir:

(a) kuris, nustačius jo jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų perviršinį pelną pagal šioje direktyvoje nustatytas taisykles ir taikytą minimalų mokesčio tarifą toks perviršinis pelnas, numatomas taikyti toje jurisdikcijoje ir į grupę įeinantiems subjektams pagal šioje direktyvoje nustatytas taisykles, ir

(b) kuris yra taikomas ir administruojamas taip, kad atitiktų šioje direktyvoje nustatytas taisykles ir jurisdikciją turinčiam subjektui nebūtų leidžiama suteikti jokių su tomis taisyklėmis susijusių lengvatų;

(24) investavimo subjektas –

(a) investicinis fondas arba nekilnojamojo turto investavimo subjektas;

(b) subjektas, kurio bent 95 % tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso a punkte nurodytam subjektui arba valdoma per vieną ar daugiau tokių subjektų ir kuris išimtinai arba beveik išimtinai vykdo veiklą, susijusią su turto laikymu arba lėšų investavimu jų naudai;

(c) subjektas, kurio ne mažiau kaip 85 % priklauso a punkte nurodytam subjektui, jeigu iš esmės visos jo pajamos yra gautos iš dividendų arba nuosavo kapitalo pelno ar nuostolių, kurie nėra įtraukiami apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną pagal šią direktyvą;

(25) investicinis fondas – subjektas arba struktūra, tenkinantys šias sąlygas:

(a) jie yra skirti daugelio daugiausia nesusijusių investuotojų finansiniam arba nefinansiniam turtui sutelkti;

(b) jie investuoja laikydamiesi nustatytos investavimo politikos;

(c) jie investuotojams suteikia galimybę sumažinti sandorių, tyrimo ir analizės išlaidas arba kolektyviai paskirstyti riziką;

(d) jie visų pirma skirti investicinėms pajamoms ar pelnui gauti arba apsaugai nuo konkretaus ar bendro įvykio ar rezultato;

(e) jų investuotojai turi teisę gauti grąžą iš fondo turto arba iš to turto gautų pajamų, remiantis jų įnašu;

(f) jiems arba jų vadovybei taikomas investiciniams fondams skirtas reguliavimo režimas jurisdikcijoje, kurioje jis yra įsteigtas arba valdomas, ir

(g) juos investuotojų vardu valdo investicinių fondų valdymo specialistai;

(26) nekilnojamojo turto investavimo subjektas – plačiai paskirstyto kapitalo subjektas, kuriam arba kurio akcijų turėtojams daugiausia priklauso nekilnojamasis turtas ir kuriam arba kurio akcininkams taikomas vienas apmokestinimo lygis, kurio taikymas atidedamas ne ilgiau kaip vieniems metams;

(27) pensijų fondas –

(a) subjektas, kuris yra įsteigtas ir veikiantis jurisdikcijoje išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad administruotų arba teiktų pensijų išmokas ir papildomas arba vienkartines išmokas asmenims, ir kuris yra:

i) toje jurisdikcijoje reguliuojamas arba

ii) valdomas patikėjimo teise arba patikėtojo ir kuris teikia tas išmokas pagal nacionalinės teisės aktus;

(b) pensijų paslaugas teikiantis subjektas;

(28) pensijų paslaugas teikiantis subjektas – subjektas, įsteigtas ir veikiantis išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad investuotų lėšas 27 punkte nurodytų subjektų naudai arba vykdytų reguliuojamą veiklą, kuri yra papildoma 27 punkte nurodytos veiklos atžvilgiu, jeigu pensijų paslaugas teikiantis subjektas priklauso tai pačiai grupei, kaip ir šią veiklą vykdantys subjektai;

(29) mažų mokesčių jurisdikcija – valstybės narės arba trečiosios valstybės jurisdikcija, kurioje atitinkamais finansiniais metais TSG efektyvusis mokesčio tarifas yra mažesnis už minimalų mokesčio tarifą;

(30) reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai – į grupę įeinančio subjekto finansinę apskaitą įtrauktas pelnas arba nuostoliai, pakoreguoti pagal šios direktyvos III skyriuje nustatytas taisykles ir VI ir VII skyrius;

(31) reikalavimų neatitinkantis grąžintinas įskaitomasis mokestis – mokestis, išskyrus reikalavimus atitinkantį įskaitomąjį mokestį, kurį turi mokėti arba sumokėjo į grupę įeinantis subjektas ir kuris yra:

(a) grąžintinas dividendų, kuriuos paskirstė į grupę įeinantis subjektas, tikrajam savininkui už tuos dividendus arba kurį tikrasis savininkas gali įskaityti į mokestinį įsipareigojimą, išskyrus su tokiais dividendais susijusį mokestinį įsipareigojimą, arba

(b) grąžintinas paskirstančiajai bendrovei, kai dividendai paskirstomi akcininkui.

Šioje apibrėžtyje reikalavimus atitinkantis įskaitomasis mokestis – įtrauktasis mokestis, kurį turi mokėti arba sumokėjo į grupę įeinantis subjektas ar nuolatinė buveinė ir kuris yra atitinkamai grąžintinas arba krediuotinas dividendų, kuriuos paskirsto į grupę įeinantis subjektas arba pagrindinis subjektas, gavėjui, jeigu grąžinamoji išmoka išmokama arba suma krediuojama:

(a) kitos jurisdikcijos nei ta, kuri nustatė įtrauktuosius mokesčius;

(b) įmonei, kuri yra tikroji savininkė dividendų, kuriems taikomas teisės aktu nustatytas mokesčio tarifas, lygus minimaliam mokesčio tarifui, taikomam dividendams, gautiems pagal jurisdikciją turinčio subjekto, kuris įtrauktuosius mokesčius nustatė į grupę įeinančiam subjektui, vidaus teisę, arba jį viršija;

(c) fiziniam asmeniui, kuris yra dividendų tikrasis savininkas ir mokesčių mokėtojas, reziduojantis jurisdikciją turinčiame subjekte, taikančiame įtrauktuosius mokesčius į grupę įeinančiam subjektui, ir kuris yra apmokestinamas taikant teisės aktu nustatytą mokesčio tarifą, lygų įprastinėms pajamoms taikomam standartiniam mokesčio tarifui arba jį viršijantį, arba

(d) vyriausybės subjektui, tarptautinei organizacijai, ne pelno organizacijai, pensijų fondui, investavimo subjektui, kuris nepriklauso TSG, arba gyvybės draudimo bendrovei, jeigu dividendai gaunami vykdant pensijų fondo veiklą, apmokestinamą taip pat, kaip ir pensijų fondo veikla;

(32) reikalavimus atitinkantis grąžintinas mokesčių kreditas –

(a) grąžintinas mokesčių kreditas, išmokamas kaip mokėjimas grynaisiais pinigais arba kaip grynųjų pinigų ekvivalentas į grupę įeinančiam subjektui per ketverius metus nuo tos dienos, kurią į grupę įeinantis subjektas įgijo teisę gauti grąžintiną mokesčių kreditą pagal kreditą taikančios jurisdikcijos teisės aktus, arba,

(b) jei mokesčių kreditas grąžinamas iš dalies, grąžintino mokesčių kredito dalis, išmokama kaip mokėjimas grynaisiais pinigais arba kaip grynųjų pinigų ekvivalentas į grupę įeinančiam subjektui per ketverius metus nuo tos dienos, kurią į grupę įeinantis subjektas įgijo teisę gauti tą dalį grąžintino mokesčių kredito;

(33) pagrindinis subjektas – subjektas, kuris savo finansinėse ataskaitose užregistruoja į nuolatinės buveinės finansinę apskaitą įtrauktą grynąjį pelną arba nuostolius;

(34) mokesčių tikslais skaidrus subjektas –

(a) pereiginis subjektas, laikomas mokesčių tikslais skaidriu toje jurisdikcijoje, kurioje yra jo savininkas;

(b) subjektas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais ir kuriam nėra taikomas įtrauktasis mokestis arba reikalavimus atitinkantis vietos papildinis mokestis pagal jo valdymo vietą, įsteigimo vietą arba remiantis panašiais kriterijais, jeigu, kalbant apie jo pajamas, išlaidas, pelną arba nuostolius:

i) jo savininkai yra įsisteigę jurisdikcijoje, kurioje subjektas laikomas mokesčių tikslais skaidriu;

ii) jis neturi verslo vietos jurisdikcijoje, kurioje jis buvo įsteigtas, ir

iii) pajamos, išlaidos, pelnas arba nuostoliai nėra priskirtini nuolatinei buveinei;

(35) į grupę įeinantis subjektas savininkas – į grupę įeinantis subjektas, kuriam tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso nuosavybės dalis kitame į tą pačią TSG įeinančiame subjekte;

(36) reikalavimus atitinkanti paskirstytojo pelno mokesčio sistema – įmonių pelno mokesčio sistema:

(a) pagal kurią pelno mokestis taikomas tik tada, kai tas pelnas paskirstomas arba laikomas paskirstytu akcininkams arba kai įmonė patiria tam tikrų su verslu nesusijusių išlaidų;

(b) pagal kurią taikomas mokestis, kurio tarifas yra lygus minimaliam mokesčio tarifui arba jį viršija, ir

(c) kuri galiojo 2021 m. liepos 1 d. arba anksčiau;

(37) reikalavimus atitinkanti taisyklė dėl nepakankamai apmokestinamų mokėjimų (toliau – reikalavimus atitinkanti TNAM) – taisyklių rinkinys, kuris įgyvendinamas jurisdikciją turinčio subjekto vidaus teisės aktais ir yra:

(a) lygiavertis šioje direktyvoje nustatytoms taisyklėms, pagal kurias jurisdikciją turintis subjektas renka jam priskirtiną dalį TSG papildinio mokesčio, kuris pagal pajamų įtraukimo taisyklę nebuvo taikomas mažai apmokestinamiems į tokią grupę įeinantiems subjektams;

(b) įgyvendinamas ir taikomas taip, kad atitiktų šioje direktyvoje nustatytas taisykles ir kad jurisdikciją turinčiam subjektui nebūtų leidžiama suteikti jokių su tomis taisyklėmis susijusių lengvatų;

(38) paskirtasis duomenis teikiantis subjektas – į grupę įeinantis subjektas, išskyrus pagrindinį patronuojantįjį subjektą, kurį TSG paskyrė TSG vardu vykdyti 42 straipsnyje nustatytas duomenų teikimo prievoles.

4 straipsnis

Į grupę įeinančio subjekto buvimo vieta

1. Laikoma, kad į grupę įeinančio subjekto, kuris nėra pereiginis subjektas, buvimo vieta yra jurisdikcijoje, kurioje jis laikomas rezidentu mokesčių tikslais, remiantis jo valdymo vieta, įkūrimo vieta ar panašiais kriterijais.

   Jeigu į grupę įeinančio subjekto, kuris nėra pereiginis subjektas, buvimo vietos neįmanoma nustatyti, kaip numatyta pirmoje pastraipoje, laikoma, kad jo buvimo vieta yra toje jurisdikcijoje, kurioje jis buvo įkurtas.

2. Pereiginis subjektas laikomas nepriskirtinu jokiai valstybei, išskyrus atvejus, kai jis yra TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas arba jis privalo taikyti pajamų įtraukimo taisyklę pagal 5, 6 ir 7 straipsnius; tokiu atveju laikoma, kad pereiginio subjekto buvimo vieta yra jurisdikcijoje, kurioje jis buvo įkurtas.

3. Laikoma, kad 3 straipsnio 10 punkto a papunktyje apibrėžtos nuolatinės buveinės buvimo vieta yra toje jurisdikcijoje, kurioje ji laikoma nuolatine buveine ir apmokestinama pagal galiojančią taikytiną mokesčių sutartį.

   Laikoma, kad 3 straipsnio 10 punkto b papunktyje apibrėžtos nuolatinės buveinės buvimo vieta yra toje jurisdikcijoje, kurioje ji apmokestinama pelno mokesčiu atsižvelgiant į jos vykdomą veiklą.

   Laikoma, kad 3 straipsnio 10 punkto c papunktyje apibrėžtos nuolatinės buveinės buvimo vieta yra jurisdikcijoje, kurioje ji yra.

   3 straipsnio 10 punkto d papunktyje apibrėžta nuolatinė buveinė laikoma nepriskirtina jokiai valstybei.

4. Jeigu galima laikyti, kad į grupę įeinantis subjektas yra dviejose jurisdikcijose, o tos jurisdikcijos yra sudariusios jam taikytiną mokesčių sutartį, laikoma, kad į grupę įeinančio subjekto buvimo vieta yra toje jurisdikcijoje, kurioje pagal tą mokesčių sutartį jis laikomas rezidentu mokesčių tikslais.

   Kai pagal taikytiną mokesčių sutartį reikalaujama, kad kompetentingos institucijos pasiektų abipusį susitarimą dėl vietos, kuri būtų laikoma į grupę įeinančio subjekto rezidavimo vieta mokesčių tikslais, o susitarimas nėra pasiektas, taikoma 5 dalis.

   Kai pagal taikytiną mokesčių sutartį nėra numatytos su dvigubu apmokestinimu susijusios lengvatos, nes į grupę įeinantis subjektas yra rezidentas mokesčių tikslais abiejose jurisdikcijose, kurios yra jos susitariančiosios šalys, taikoma 5 dalis.

5. Jeigu galima laikyti, kad į grupę įeinantis subjektas yra dviejose jurisdikcijose, ir tos jurisdikcijos nėra sudariusios taikytinos mokesčių sutarties, laikoma, kad į grupę įeinančio subjekto buvimo vieta yra toje jurisdikcijoje, kurioje finansiniais metais taikomų įtrauktųjų mokesčių suma yra didesnė..

Apskaičiuojant pirmoje pastraipoje nurodytų įtrauktųjų mokesčių sumą, į mokesčio sumą, sumokėtą pagal kontroliuojamųjų užsienio subjektų apmokestinimo tvarką, neatsižvelgiama.

Jei abiejose jurisdikcijose mokėtinų įtrauktųjų mokesčių suma yra vienoda arba lygi nuliui, laikoma, kad į grupę įeinančio subjekto buvimo vieta yra toje jurisdikcijoje, kurioje jam tenka didesnė pajamų neįtraukimo dėl veiklos pagrindo suma, apskaičiuota subjektui pagal 27 straipsnį.

Jei pajamų neįtraukimo dėl veiklos pagrindo sumos abiejose jurisdikcijose yra tokios pačios arba lygios nuliui, į grupę įeinantis subjektas laikomas nepriskirtinu jokiai valstybei, išskyrus atvejus, kai jis yra pagrindinis patronuojantysis subjektas; tokiu atveju laikoma, kad jo buvimo vieta yra jurisdikcijoje, kurioje jis buvo įkurtas.

6. Kai taikant 4 ir 5 dalis laikoma, kad patronuojantysis subjektas yra jurisdikcijoje, kurioje jam netaikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė, laikoma, kad jam taikoma kitos jurisdikcijos reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė, išskyrus atvejus, kai pagal galiojančią taikytiną mokesčių sutartį draudžiama taikyti tokią taisyklę.

7. Jeigu į grupę įeinantis subjektas per finansinius metus pakeičia savo buvimo vietą, laikoma, kad jo buvimo vieta yra toje jurisdikcijoje, kurioje jis buvo laikomas turinčiu buvimo vietą pagal šį straipsnį tų finansinių metų pradžioje.

II SKYRIUS
PAJAMŲ ĮTRAUKIMO TAISYKLĖ IR TAISYKLĖ DĖL NEPAKANKAMAI APMOKESTINAMŲ MOKĖJIMŲ

5 straipsnis

Pagrindinis patronuojantysis subjektas Sąjungoje

1. Valstybės narės užtikrina, kad valstybėje narėje esančiam pagrindiniam patronuojančiajam subjektui būtų taikomas papildinis mokestis (toliau – papildinis mokestis pagal PĮT), susijęs su tais finansiniais metais jo mažai apmokestinamais į grupę įeinančiais subjektais, esančiais kitoje valstybėje narėje arba trečiosios valstybės jurisdikcijoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai valstybėje narėje esantis pagrindinis patronuojantysis subjektas yra mažus mokesčius mokantis į grupę įeinantis subjektas, tais finansiniais metais jis būtų apmokestinamas papildiniu mokesčiu pagal PĮT kartu su savo mažus mokesčius mokančiais į grupę įeinančiais subjektais, esančiais toje pačioje valstybėje narėje.

6 straipsnis

Tarpinis patronuojantysis subjektas Sąjungoje

1. Valstybės narės užtikrina, kad valstybėje narėje esančiam tarpiniam patronuojančiajam subjektui, priklausančiam trečiosios valstybės jurisdikcijoje esančiam pagrindiniam patronuojančiajam subjektui, būtų taikomas papildinis mokestis pagal PĮT, susijęs su tais finansiniais metais jo mažai apmokestinamais į grupę įeinančiais subjektais kitoje valstybėje narėje arba trečiosios valstybės jurisdikcijoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai valstybėje narėje esantis tarpinis patronuojantysis subjektas, priklausantis trečiosios valstybės jurisdikcijoje esančiam pagrindiniam patronuojančiajam subjektui, yra mažus mokesčius mokantis į grupę įeinantis subjektas, tais finansiniais metais jis būtų apmokestinamas papildiniu mokesčiu pagal PĮT kartu su savo mažus mokesčius mokančiais į grupę įeinančiais subjektais, esančiais toje pačioje valstybėje narėje.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos, jei:

(a) pagrindiniam patronuojančiajam subjektui taikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė, taikoma mokestiniais metais toje jurisdikcijoje, kurioje yra jo buvimo vieta, arba

(b) kitam tarpiniam patronuojančiajam subjektui, esančiam valstybėje narėje arba trečiosios šalies jurisdikcijoje, kurioje tais finansiniais metais jam taikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė, tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso tarpinių patronuojančiųjų subjektų kontrolinis akcijų paketas.

7 straipsnis

Iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas Sąjungoje

1. Valstybės narės užtikrina, kad valstybėje narėje esančiam iš dalies kitam subjektui priklausančiam patronuojančiajam subjektui būtų taikomas papildinis mokestis pagal PĮT, susijęs su tais finansiniais metais jo mažai apmokestinamais į grupę įeinančiais subjektais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai valstybėje narėje esantis iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas yra mažus mokesčius mokantis į grupę įeinantis subjektas, tais finansiniais metais jis būtų apmokestinamas papildiniu mokesčiu pagal PĮT kartu su savo mažus mokesčius mokančiais į grupę įeinančiais subjektais, esančiais toje pačioje valstybėje narėje.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos, jei iš dalies kitam subjektui priklausančio patronuojančiojo subjekto nuosavybės dalis tiesiogiai ar netiesiogiai visiškai priklauso kitam iš dalies kitam subjektui priklausančiam patronuojančiajam subjektui, kuris yra valstybėje narėje arba trečiosios valstybės jurisdikcijoje ir kuriam tais finansiniais metais taikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė.

8 straipsnis

Papildinio mokesčio priskyrimas pagal pajamų įtraukimo taisyklę

1. Pagal 5, 6 ir 7 straipsnius patronuojančiajam subjektui dėl mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto mokėtinas papildinis mokestis pagal PĮT yra lygus pagal 26 straipsnį apskaičiuotam mažus mokesčius mokančiam į grupę įeinančio subjekto papildiniam mokesčiui, padaugintam iš tais finansiniais metais patronuojančiajam subjektui tenkančios tokio papildinio mokesčio dalies.

2. Patronuojančiajam subjektui priskirtina papildinio mokesčio dalis, susijusi su mažus mokesčius mokančiu į grupę įeinančiu subjektu, yra patronuojančiojo subjekto dalies mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto pajamų dalis.

3. Be sumos, pagal 1 dalį priskirtinos patronuojančiajam subjektui, į papildinį mokestį pagal PĮT, kurį patronuojantysis subjektas turi sumokėti pagal 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 2 dalį ir 7 straipsnio 2 dalį, įtraukiama visa papildinio mokesčio suma, apskaičiuota tam patronuojančiajam subjektui pagal 26 straipsnį.

9 straipsnis

Pajamų įtraukimo taisyklės kompensavimo mechanizmas

1. Kai valstybėje narėje esantis tarpinis patronuojantysis subjektas turi mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto nuosavybės dalį per kitą tarpinį patronuojantįjį subjektą, esantį valstybėje narėje arba trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kurioje tais finansiniais metais jam taikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė, pagal 6 straipsnio 1 dalį mokėtinas papildinis mokestis sumažinamas suma, lygia tarpiniam patronuojančiajam subjektui priskirtinai papildinio mokesčio, kurį turi sumokėti kitas tarpinis patronuojantysis subjektas, daliai.

2. Kai valstybėje narėje esantis patronuojantysis subjektas turi mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto nuosavybės dalį per iš dalies kitam subjektui priklausantį patronuojantįjį subjektą, esantį valstybėje narėje arba trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kurioje tais finansiniais metais jam taikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė, pagal 5 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalį arba 7 straipsnio 1 dalį mokėtinas papildinis mokestis sumažinamas suma, lygia patronuojančiajam subjektui priskirtinai papildinio mokesčio, kurį turi sumokėti iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas, daliai.

10 straipsnis

Pasirinkimas taikyti reikalavimus atitinkantį vietos papildinį mokestį

1. Valstybės narės gali pasirinkti taikyti reikalavimus atitinkantį vietos papildinį mokestį.

   Jeigu valstybė narė, kurioje yra į TSG įeinantys subjektai, pasirenka taikyti reikalavimus atitinkantį vietos papildinį mokestį, bet kuris į TSG įeinantis subjektas, kuris toje valstybėje narėje moka mažus mokesčius, tais finansiniais metais apmokestinamas tuo vietos papildiniu mokesčiu.

2. Jeigu TSG patronuojantysis subjektas yra valstybėje narėje, o jo tiesiogiai arba netiesiogiai valdomi mažus mokesčius mokantys subjektai, esantys kitoje valstybėje narėje arba trečiosios valstybės jurisdikcijoje, apmokestinami toje jurisdikcijoje tais finansiniais metais taikomu reikalavimus atitinkančiu vietos papildiniu mokesčiu, bet kokio papildinio mokesčio, apskaičiuoto pagal 26 straipsnį, kurį patronuojantysis subjektas turi mokėti pagal 5, 6 ir 7 straipsnius, suma sumažinama (tam tikrais atvejais iki nulio) tų į grupę įeinančių subjektų mokėtino papildinio mokesčio suma.

3. Jei reikalavimus atitinkančio vietos papildinio mokesčio suma, į kurią atsižvelgiama apskaičiuojant jurisdikcijoje tam tikrais finansiniais metais taikomą papildinį mokestį pagal 26 straipsnį, nėra visiškai sumokama per kitus trejus finansinius metus, nesumokėta vietos papildinio mokesčio suma pridedama prie jurisdikcijoje taikomo papildinio mokesčio, apskaičiuoto pagal 26 straipsnio 3 dalį.

4. Valstybės narės, pasirinkusios taikyti vietos papildinį mokestį, praneša Komisijai apie savo pasirinkimą per keturis mėnesius nuo jų nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos, priėmimo.

11 straipsnis

TNAM taikymas visoje TSG

Kai TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas yra trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kuri netaiko reikalavimus atitinkančios pajamų įtraukimo taisyklės, valstybės narės užtikrina, kad Sąjungoje esantys į grupę įeinantys subjektai valstybėje narėje, kurioje yra jų buvimo vieta, tais finansiniais metais būtų apmokestinami papildiniu mokesčiu (toliau – papildinis mokestis pagal TNAM), susijusiu su tai valstybei narei pagal 13 straipsnį priskirta suma.

Į grupę įeinantiems subjektams, kurie yra investavimo subjektai ir pensijų fondai, papildinis mokestis pagal TNAM netaikomas.

12 straipsnis

TNAM taikymas pagrindinio patronuojančiojo subjekto jurisdikcijoje

Jei TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas yra mažų mokesčių jurisdikcijoje, valstybės narės užtikrina, kad į grupę įeinantiems subjektams, esantiems valstybėje narėje, tais finansiniais metais būtų taikomas papildinis mokestis pagal TNAM už sumą, kuri tai valstybei narei pagal 13 straipsnį priskirta už mažus mokesčius mokančius į grupę įeinančius subjektus, kurie yra pagrindiniai patronuojantieji subjektai jurisdikcijoje, neatsižvelgiant į tai, ar toje jurisdikcijoje taikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė.

Į grupę įeinantiems subjektams, kurie yra investavimo subjektai ir pensijų fondai, papildinis mokestis pagal TNAM netaikomas.

13 straipsnis

Papildinio mokesčio pagal TNAM sumos apskaičiavimas ir priskyrimas

1. Valstybei narei priskirta papildinio mokesčio pagal TNAM suma apskaičiuojama bendrą papildinio mokesčio pagal TNAM sumą, nustatytą pagal 2 dalį, padauginus iš valstybės narės TNAM procentinės dalies, nustatytos pagal 5 dalį.

2. Bendras papildinis mokestis pagal TNAM už finansinius metus yra tų finansinių metų visų mažai apmokestinamų į TSG įeinančių subjektų papildinio mokesčio suma, nustatyta pagal 26 straipsnį, atsižvelgiant į 3 ir 4 dalyse nustatytus koregavimus.

3. Mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto papildinis mokestis pagal TNAM yra lygus nuliui, jeigu tais finansiniais metais tokį mažus mokesčius mokantį į grupę įeinantį subjektą tiesiogiai visiškai valdo pagrindinis patronuojantysis subjektas arba netiesiogiai – vienas ar daugiau patronuojančiųjų subjektų, kurie yra:

   (a) valstybėje narėje arba

   (b) trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kurioje tais finansiniais metais mažus mokesčius mokančiam į grupę įeinančiam subjektui reikia taikyti reikalavimus atitinkančią pajamų įtraukimo taisyklę.

4. Tais atvejais, kai 3 dalis netaikoma, mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto papildinis mokestis pagal TNAM sumažinamas papildinio mokesčio suma, priskirta patronuojančiajam subjektui, esančiam trečiosios valstybės jurisdikcijoje, kurioje į grupę įeinančiam subjektui turi būti taikoma reikalavimus atitinkanti pajamų įtraukimo taisyklė.

5. Kiekvienais finansiniais metais ir kiekvienai TSG valstybėje narėje taikoma TNAM procentinė dalis apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$50\%\ x \frac{(darbuotojų\ skaičius\ valstybėje\ narėje)}{darbuotojų\ skaičius\ visose\ TNAM\ jurisdikcijose} + 50\%\ x \frac{materialusis\ turtas\ vasltybėje\ narėje}{materialusis\ turtas\ visose\ TNAM\ jurisdikcijose}$$

čia:

(a) darbuotojų skaičius valstybėje narėje yra bendras visų į TSG įeinančių subjektų, esančių toje valstybėje narėje, darbuotojų skaičius;

(b) darbuotojų skaičius visose jurisdikcijose, kuriose taikoma reikalavimus atitinkanti TNAM, yra bendras visų į TSG įeinančių subjektų, esančių jurisdikcijoje, kurioje tais finansiniais metais galioja reikalavimus atitinkanti TNAM, darbuotojų skaičius;

(c) bendra materialiojo turto vertė valstybėje narėje yra visų į TSG įeinančių subjektų, esančių toje valstybėje narėje, materialiojo turto grynosios balansinės vertės suma;

(d) bendra materialiojo turto vertė visose jurisdikcijose, kuriose taikoma reikalavimus atitinkanti TNAM, yra visų į TSG įeinančių subjektų, esančių jurisdikcijoje, kurioje tais finansiniais metais galioja reikalavimus atitinkanti TNAM, materialiojo turto grynosios balansinės vertės suma.

6. Darbuotojų skaičius yra visų atitinkamoje jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų, įskaitant nepriklausomus rangovus, su sąlyga, kad jie dalyvauja į grupę įeinančio subjekto įprastoje veikloje, darbuotojų skaičius, išreikštas etato ekvivalentu.

Į materialųjį turtą įtraukiamas visų į grupę įeinančių subjektų, esančių atitinkamoje jurisdikcijoje, materialusis turtas, bet neįtraukiami pinigai arba pinigų ekvivalentas, nematerialusis arba finansinis turtas.

7. Nuolatinei buveinei priskiriami darbuotojai, kurių darbo užmokesčio fondo išlaidos yra įtrauktos, ir materialusis turtas, kuris yra įtrauktas į jos atskiras finansines sąskaitas pagal 17 straipsnio 1 dalį, atlikus koregavimą pagal 17 straipsnio 2 dalį.

Investavimo subjekto darbuotojų skaičius ir turimo materialiojo turto grynoji balansinė vertė į formulės elementus neįtraukiami.

Pereiginio subjekto darbuotojų skaičius ir turimo materialiojo turto grynoji balansinė vertė į formulės elementus neįtraukiami, išskyrus atvejus, kai jie priskiriami nuolatinei buveinei arba, jeigu nuolatinės buveinės nėra, į grupę įeinantiems subjektams, esantiems jurisdikcijoje, kurioje buvo įkurtas pereiginis subjektas.

8. Nukrypstant nuo 5 dalies, valstybės narės TSG TNAM procentinė dalis tam tikrais finansiniais metais laikoma nuline, jeigu ta valstybė narė iš atitinkamų į grupę įeinančių subjektų nesurinko papildinio mokesčio pagal TNAM sumos, kuri jai buvo priskirta ankstesniais finansiniais metais.

Į TSG įeinančių subjektų, esančių valstybėje narėje, kurios TNAM procentinė dalis tam tikrais finansiniais metais yra lygi nuliui, darbuotojų skaičius ir materialiojo turto grynoji balansinė vertė neįtraukiami į viso papildinio mokesčio pagal TNAM priskyrimo TSG tais finansiniais metais formulės elementus.

III SKYRIUS
REIKALAVIMUS ATITINKANČIO PELNO ARBA NUOSTOLIŲ APSKAIČIAVIMAS

14 straipsnis

Reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių nustatymas

1. Kiekvieno į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai apskaičiuojami tais finansiniais metais atliekant 15, 16, 17 ir 18 straipsniuose nustatytus į grupę įeinančio subjekto finansinių apskaitos grynojo pelno arba nuostolių koregavimus prieš bet kokius grupės vidaus sandorių konsolidavimo koregavimus, kaip nustatyta pagal apskaitos standartą, naudojamą rengiant pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

2. Jeigu neįmanoma pagrįstai nustatyti į grupę įeinančio subjekto finansinės apskaitos grynojo pelno arba nuostolių remiantis apskaitos standartu, naudojamu rengiant pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotąsias finansines ataskaitas, į grupę įeinančio subjekto finansinės apskaitos grynasis pelnas arba nuostoliai už finansinius metus, nukrypstant nuo 1 dalies, gali būti nustatomi pagal kitą priimtiną finansinės apskaitos standartą arba patvirtintą finansinės apskaitos standartą, jeigu:

   (a) į grupę įeinančio subjekto finansinės ataskaitos tvarkomos pagal tą kitą apskaitos standartą;

   (b) finansinėse ataskaitose pateikta informacija yra patikima ir

   (c) 1 000 000 EUR viršijantys ilgalaikiai skirtumai, atsirandantys dėl tam tikro principo ar standarto taikymo pajamų, išlaidų ar sandorių straipsniams, kurie skiriasi nuo finansinių standartų, naudojamų rengiant pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotąsias finansines ataskaitas, koreguojami, kad atitiktų tam straipsniui taikomą tvarką pagal apskaitos standartą, naudojamą rengiant konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

   Patvirtintas finansinės apskaitos standartas subjekto atžvilgiu yra bendrai priimtinų apskaitos principų, kuriuos leidžia taikyti kompetentinga apskaitos įstaiga jurisdikcijoje, kurioje yra to subjekto buvimo vieta, rinkinys. Šiuo tikslu įgaliotoji apskaitos įstaiga yra įstaiga, jurisdikcijoje turinti teisinius įgaliojimus parengti, nustatyti arba priimti apskaitos standartus finansinės atskaitomybės tikslais.

3. Jeigu pagrindinis patronuojantysis subjektas neparengė savo konsoliduotųjų finansinių ataskaitų pagal 3 straipsnio 6 punkte nurodytą priimtiną finansinės apskaitos standartą, pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotosios finansinės ataskaitos koreguojamos, kad būtų išvengta bet kokio reikšmingo konkurencijos iškraipymo.

   Jeigu pagrindinis patronuojantysis subjektas neparengia konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotosios finansinės ataskaitos yra ataskaitos, kurios būtų parengtos, jei pagrindinis patronuojantysis subjektas būtų turėjęs parengti tokias konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal

   (a) priimtiną finansinės apskaitos standartą arba

   (b) kitą finansinės apskaitos standartą, su sąlyga, kad tokios konsoliduotosios finansinės ataskaitos būtų pakoreguotos, kad būtų užkirstas kelias bet kokiems reikšmingiems konkurencijos iškraipymams,

Jeigu taikant konkretų principą ar procedūrą pagal bendrai priimtų apskaitos principų rinkinį reikšmingai iškraipoma konkurencija, bet kurio straipsnio ar sandorio, kuriam taikomas tas principas ar procedūra, apskaitos tvarka koreguojama taip, kad atitiktų tam straipsniui ar sandoriui pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus taikomą tvarką.

Reikšmingas konkurencijos iškraipymas, susijęs su konkretaus principo ar procedūros taikymu pagal bendrai priimtinų apskaitos principų rinkinį, yra taikymas, dėl kurio atsiranda daugiau kaip 10 % pajamų arba 75 000 000 EUR skirtumas, palyginti su suma, kuri būtų nustatyta taikant atitinkamą principą ar procedūrą.

15 straipsnis

Reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių nustatymo koregavimai

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

(a) grynosios mokesčių išlaidos – toliau išvardytų straipsnių grynoji suma:

i) įtrauktieji mokesčiai, sukaupti kaip išlaidos;

ii) atidėtųjų mokesčių turtas, priskirtinas finansinių metų nuostoliams;

iii) reikalavimus atitinkantys vietos papildiniai mokesčiai, susikaupę kaip išlaidos;

iv) mokesčiai, taikytini pagal šios direktyvos taisykles, ir

v) reikalavimų neatitinkantys grąžintini įskaitomieji mokesčiai, susikaupę kaip išlaidos;

(b) neįtraukti dividendai – dividendai arba kitas paskirstytasis pelnas, gautas arba susikaupęs dėl nuosavybės dalies, išskyrus dividendus arba kitą paskirstytąjį pelną, gautą arba susikaupusį dėl:

i) mažesnės nei 10 % subjekto nuosavybės dalies (t. y. portfelio akcijų paketo), dėl kurios į grupę įeinantis subjektas turi teisę į visas arba iš esmės visas teises į pelną, kapitalą arba rezervus, neatsižvelgiant į tai, ar į grupę įeinantis subjektas yra teisėtas tokio portfelio savininkas trumpiau nei vienus metus nuo paskirstymo dienos, ir

ii) nuosavybės dalies investavimo subjekte, dėl kurio turi būti priimtas sprendimas pagal 41 straipsnį;

(c) neįtraukiamasis nuosavo kapitalo pelnas arba nuostoliai – į grupę įeinančio subjekto finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai, atsirandantys dėl:

i) pelno ir nuostolių dėl nuosavybės dalies tikrosios vertės pokyčių, išskyrus portfelio akcijų paketą;

ii) pelno arba nuostolių, susijusių su nuosavybės dalimi, kuri įtraukiama į apskaitą taikant nuosavybės metodą, ir

iii) pelno ir nuostolių dėl nuosavybės dalies perleidimo, išskyrus portfelio akcijų paketo perleidimą;

(d) dėl perkainojimo įtraukiamas pelnas arba nuostoliai – pelnas arba nuostoliai, padidinti arba sumažinti dėl tais finansiniais metais taikytų susijusių įtrauktųjų

mokesčių, atsirandantys taikant apskaitos metodą arba praktiką, pagal kurią nekilnojamojo turto, įrangos ir įrenginių atveju:

i) tokio turto balansinė vertė periodiškai pagal jo tikrąją vertę;

ii) registruojami kitų bendrųjų pajamų vertės pokyčiai ir

iii) pelnas arba nuostoliai, sukaupti kitose bendrosiose pajamose, vėliau nenurodomi kaip pelno ir nuostolių dalis;

(e) asimetrinis pelnas arba nuostoliai užsienio valiuta – pelnas arba nuostoliai užsienio valiuta:

i) įtraukiami apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto apmokestinamąjį pelną arba nuostolius ir priskiriami į grupę įeinančio subjekto apskaitos funkcinės valiutos ir mokesčių funkcinės valiutos kurso svyravimams;

ii) įtraukiami apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto finansinę apskaitą traukiamą grynąjį pelną arba nuostolius ir priskiriami į grupę įeinančio subjekto apskaitos funkcinės valiutos ir mokesčių funkcinės valiutos kurso svyravimams;

iii) įtraukiami apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto finansinę apskaitą traukiamą grynąjį pelną arba nuostolius ir priskiriami užsienio valiutos ir į grupę įeinančio subjekto apskaitos funkcinės valiutos kurso svyravimams ir

iv) priskiriami užsienio valiutos ir į grupę įeinančio subjekto mokesčių funkcinės valiutos kurso svyravimams;

(f) pagal politiką neleistinos išlaidos –

i) į grupę įeinančio subjekto sukauptos išlaidos, susijusios su neteisėtais mokėjimais, įskaitant kyšius ir dėkingumo mokesčius, ir

ii) į grupę įeinančio subjekto sukauptos išlaidos, susijusios su baudomis ir delspinigiais, kurios sudaro 50 000 EUR ar daugiau arba lygiavertę sumą funkcine valiuta, kuria apskaičiuojamas į grupę įeinančio subjekto finansinę apskaitą traukiamas grynasis pelnas arba nuostoliai;

(g) pasikeitimas dėl ankstesnio laikotarpio klaidos ištaisymo arba apskaitos principų pasikeitimo – į grupę įeinančio subjekto pradinio nuosavo kapitalo pasikeitimas finansinių metų pradžioje:

i) dėl ištaisytos klaidos nustatant į ankstesnių finansinių metų finansinę apskaitą įtrauktą grynąjį pelną arba nuostolius, turėjusios įtakos pajamoms arba sąnaudoms, įtrauktoms apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius tais ankstesniais finansiniais metais, išskyrus atvejus, kai dėl tokios pataisos reikšmingai sumažėja įsipareigojimas sumokėti įtrauktuosius mokesčius pagal 24 straipsnį, ir

ii) dėl apskaitos principų ar politikos pasikeitimo, turėjusio įtakos pajamoms ar išlaidoms, įtrauktoms apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius;

(h) sukauptos pensijų išlaidos – skirtumas tarp išlaidų sumos, įtrauktos į finansinę apskaitą ir priskirtos prie grynojo pelno arba nuostolių, ir sumos, įmokėtos į pensijų fondą per finansinius metus.

2. Siekiant nustatyti į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, grynasis pelnas arba nuostoliai, įtraukti į jo finansinę apskaitą, koreguojami pagal sumą, nurodytą šiuose straipsniuose :

(a) grynosios mokesčių išlaidos;

(b) neįtraukti dividendai;

(c) neįtrauktas nuosavo kapitalo pelnas arba nuostoliai;

(d) įtrauktas pelnas arba nuostoliai pagal perkainojimo metodą;

(e) pelnas arba nuostoliai perleidus turtą ir įsipareigojimus, kurie neįtraukti pagal 33 straipsnį;

(f) asimetrinis pelnas ir nuostoliai užsienio valiuta;

(g) pagal politiką neleistinos išlaidos;

(h) pasikeitimas dėl ankstesnio laikotarpio klaidos ištaisymo arba apskaitos principų pasikeitimo ir

(i) sukauptos pensijų išlaidos.

3. Pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, kompensacijų akcijomis išlaidų sumą, kurią į grupę įeinančiam subjektui finansiniais metais leidžiama atskaityti mokesčių tikslais, galima atskaityti iš to į grupę įeinančio subjekto grynojo pelno arba nuostolių, įtrauktų į jo finansinę apskaitą, siekiant apskaičiuoti jo reikalavimus atitinkantį pelną ar nuostolius tais pačiais finansiniais metais.

Jei nepasinaudota galimybe pasinaudoti akcijų pasirinkimo sandoriais, kompensacijų akcijomis išlaidų suma, kuri buvo atskaityta iš į grupę įeinančio subjekto grynojo pelno arba nuostolių, įtrauktų į jo finansinę apskaitą, kad būtų galima apskaičiuoti jo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius už finansinius metus, turi būti vėl pridėta tais finansiniais metais, kuriais pasirinkimo sandoris baigė galioti.

Jeigu dalis kompensacijų akcijomis išlaidų buvo sukaupta į grupę įeinančio subjekto finansinėse ataskaitose per finansinius metus, einančius prieš finansinius metus, kuriais buvo padarytas pasirinkimas, suma, lygi bendros kompensacijų akcijomis išlaidų sumos, kuri buvo atimta apskaičiuojant jo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius tais ankstesniais finansiniais metais, ir bendros kompensacijų akcijomis išlaidų sumos, kuri būtų buvusi atimta apskaičiuojant jo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius tais ankstesniais finansiniais metais, jei pasirinkimas būtų padarytas tais finansiniais metais, skirtumui, įtraukiama tais finansiniais metais apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius.

Pasirinkimas daromas pagal 43 straipsnio 1 dalį ir nuosekliai taikomas visiems į grupę įeinantiems subjektams, esantiems toje pačioje jurisdikcijoje tais metais, kuriais daromas pasirinkimas, ir visais vėlesniais finansiniais metais.

Finansiniais metais, kuriais pasirinkimas panaikinamas, apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius įtraukiama nesumokėtų kompensacijų akcijomis išlaidų suma, viršijanti sukauptas finansinės apskaitos išlaidas.

4. Įvairiose jurisdikcijose esančių į grupę įeinančių subjektų tarpusavio sandoriai įrašomi kaip ta pati suma į grupę įeinančių subjektų finansinėse ataskaitose ir suma, atitinkanti įprastų rinkos sąlygų principą.

Nuostolis dėl turto pardavimo ar kitokio perleidimo iš vieno į kitą į grupę įeinantį subjektą, esantį toje pačioje jurisdikcijoje, įrašomas kaip suma, atitinkanti įprastų rinkos sąlygų principą.

5. Apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, reikalavimus atitinkantys grąžintini mokesčių kreditai laikomi pajamomis. Grąžintini mokesčių kreditai, neatitinkantys 3 straipsnio 32 punkte pateiktos reikalavimus atitinkančio grąžintino mokesčių kredito apibrėžties, nelaikomi pajamomis apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius.

6. Pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, finansinių metų į grupę įeinančio subjekto turto ir įsipareigojimų, kuriems taikoma apskaita tikrąja verte arba vertės sumažėjimo apskaita į grupę įeinančio subjekto konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose, pelnas ir nuostoliai gali būti nustatomi remiantis to į grupę įeinančio subjekto tų pačių finansinių metų reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių apskaičiavimo realizavimo principu.

   Pelnas arba nuostoliai, atsirandantys turto arba įsipareigojimo atžvilgiu taikant tikrosios vertės arba vertės sumažėjimo apskaitą, neįtraukiami apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius pagal pirmą pastraipą.

   Turto arba įsipareigojimo balansinė vertė siekiant nustatyti pelną arba nuostolius pagal pirmą pastraipą yra balansinė vertė turto įsigijimo arba įsipareigojimo prisiėmimo momentu arba pirmąją finansinių metų, kuriais buvo padarytas pasirinkimas, dieną, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

   Pasirinkimas daromas pagal 43 straipsnio 1 dalį ir apima visų jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų turtą ir įsipareigojimus, išskyrus atvejus, kai duomenis teikiantis į grupę įeinantis subjektas nusprendžia pasirinkti tik į grupę įeinančių subjektų materialųjį turtą arba investavimo subjektus.

   Finansiniais metais, kuriais pasirinkimas atšaukiamas, suma, lygi turto arba įsipareigojimo tikrosios vertės pirmąją finansinių metų, kuriais pasirinkimas atšaukiamas, dieną ir turto arba įsipareigojimo balansinės vertės, nustatytos remiantis pasirinkimu, skirtumui, įtraukiama apskaičiuojant į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius.

7. Pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, jurisdikcijoje esančio į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai, atsirandantys dėl to, kad tam tikrais finansiniais metais toks į grupę įeinantis subjektas perleido toje jurisdikcijoje esantį nekilnojamąjį turtą trečiosioms šalims, gali būti koreguojami, kaip aprašyta toliau.

   Grynasis pelnas, gautas tais finansiniais metais, kuriais buvo padarytas pasirinkimas, perleidus nekilnojamąjį turtą, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, užskaitomas kompensuojant visus grynuosius nuostolius, atsiradusius perleidus nekilnojamąjį turtą, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, tais finansiniais metais, kuriais buvo padarytas pasirinkimas, ir per ketverius finansinius metus iki tų finansinių metų (toliau – penkerių metų laikotarpis). Grynasis pelnas pirmiausia užskaitomas kompensuojant grynuosius nuostolius, jei jų yra, susidariusius anksčiausiais penkerių metų laikotarpio finansiniais metais. Bet kokia likusi grynojo pelno suma perkeliama į kitus metus ir užskaitoma kompensuojant bet kokius grynuosius nuostolius, atsiradusius vėlesniais penkerių metų laikotarpio finansiniais metais.

Bet kokia grynojo pelno likutinė suma, likusi pritaikius antrą pastraipą, tolygiai paskirstoma per penkerių metų laikotarpį, kad būtų apskaičiuotos kiekvieno toje jurisdikcijoje esančio į grupę įeinančio subjekto, kuris perleidus nekilnojamąjį turtą gavo grynąjį pelną, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai tais finansiniais metais, kuriais buvo padarytas pasirinkimas. Į grupę įeinančiam subjektui paskirto grynojo pelno likutinė suma yra suma, lygi to į grupę įeinančio subjekto grynajam pelnui, padalytam iš visų į grupę įeinančių subjektų grynojo pelno.

Jeigu joks į grupę įeinantis subjektas tais finansiniais metais, kuriais buvo padarytas pasirinkimas, negavo grynojo pelno iš perleidžiamo nekilnojamojo turto, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, likusi grynojo pelno suma, nurodyta trečioje pastraipoje, tolygiai paskirstoma kiekvienam į grupę įeinančiam subjektui toje jurisdikcijoje per penkerių metų laikotarpį, kad būtų apskaičiuotos kiekvieno iš tų į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai.

Bet koks pelnas arba nuostoliai finansiniais metais, einančiais prieš metus, kuriais buvo padarytas pasirinkimas, koreguojami pagal 28 straipsnio 1 dalį. Pasirinkimas daromas kasmet pagal 43 straipsnio 2 dalį.

8. Apskaičiuojant į TSG įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius neatsižvelgiama į išlaidas, susijusias su finansavimo susitarimu, pagal kurį vienas ar daugiau grupės narių suteikia kreditus vienam ar keliems kitiems tos pačios grupės nariams (toliau – grupės vidaus finansavimo susitarimas), jeigu tenkinamos šios sąlygos:

   (a) į grupę įeinantis subjektas yra mažų mokesčių jurisdikcijoje, kurioje taikomi maži mokesčiai, arba jurisdikcijoje, kurioje mokesčiai būtų maži, jei į grupę įeinantis subjektas nebūtų patyręs išlaidų;

   (b) galima pagrįstai tikėtis, kad grupės vidaus finansavimo susitarimo galiojimo laikotarpiu išlaidų suma, į kurią reikėtų atsižvelgti apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, padidėtų, tačiau į grupę įeinančio subjekto apmokestinamosios pajamos dėl to labai nepadidės;

   (c) į grupę įeinantis subjektas yra grupės vidaus finansavimo susitarimo šalis, kuri yra didelius mokesčius taikančioje jurisdikcijoje arba jurisdikcijoje, kuri netaikytų mažų mokesčių, jeigu į grupę įeinantis subjektas nebūtų patyręs išlaidų.

9. Pagrindinis patronuojantysis subjektas gali pasirinkti taikyti savo konsoliduotosios apskaitos tvarką pajamoms, išlaidoms, pelnui ir nuostoliams iš sandorių tarp į grupę įeinančių subjektų, esančių toje pačioje jurisdikcijoje ir įtrauktų į mokesčių konsolidavimo grupę, siekdamas apskaičiuoti tų į grupę įeinančių subjektų grynąjį reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius.

   Pasirinkimas daromas pagal 43 straipsnio 1 dalį.

   Tais finansiniais metais, kuriais buvo padarytas arba atšauktas pasirinkimas, atliekami atitinkami koregavimai, kad dėl pasirinkimo arba pasirinkimo atšaukimo į reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių straipsnius būtų atsižvelgiama ne daugiau kaip vieną kartą arba nebūtų atsižvelgiama.

10. Apskaičiuodama savo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, draudimo bendrovė neįtraukia jokios sumos, kurią draudėjai turi sumokėti už draudimo bendrovės mokamus mokesčius, susijusius su grąža draudėjams. Apskaičiuodama

savo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, draudimo bendrovė įtraukia bet kokią grąžą draudėjams, kuri nėra įtraukta į grynąjį pelną arba nuostolius, įtrauktus į jos finansinę apskaitą, jeigu į jos finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai apima atitinkamą įsipareigojimų draudėjams padidėjimą arba sumažėjimą.

11. Suma, susidariusi kaip į grupę įeinančio subjekto nuosavo kapitalo sumažėjimas ir dėl paskirstytų ar numatomų paskirstyti sumų, susijusių su to į grupę įeinančio subjekto pagal prudencinius reguliavimo reikalavimus išleista priemone (papildomas pirmojo lygio kapitalas), apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius laikoma išlaidomis.

Bet kokia suma, pripažįstama kaip į grupę įeinančio subjekto nuosavo kapitalo padidėjimas ir susidariusi dėl gautų ar gautinų paskirstytų sumų, susijusių su į grupę įeinančio subjekto turimu papildomu pirmojo lygio kapitalu, įtraukiama apskaičiuojant jo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius.

16 straipsnis

Tarptautinės laivybos pelno neįtraukimas

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

(a) tarptautinės laivybos pelnas – grynasis pelnas, kurį į grupę įeinantis subjektas gauna iš šios veiklos:

i) keleivių arba krovinių vežimo laivu tarptautiniais maršrutais, kai toks vežimas vykdomas ne tos paties jurisdikciją turinčio subjekto vidaus vandenų keliais, neatsižvelgiant į tai, ar laivas nuosavybės teise priklauso į grupę įeinančiam subjektui, ar yra jam išnuomotas ar kitu pagrindu suteiktas jam naudoti;

ii) visiškai įrengto ir įgula bei atsargomis aprūpinto laivo, naudojamo keleiviams arba kroviniams vežti tarptautiniais maršrutais užsakomaisiais reisais, nuomos;

iii) laivo, naudojamo keleiviams arba kroviniams vežti tarptautiniais maršrutais, nuomos be įgulos kitam į grupę įeinančiam subjektui;

iv) dalyvavimo bendrame fonde, bendroje verslo veikloje ar tarptautiniu lygmeniu veiklą vykdančios agentūros veikloje vežant keleivius ar krovinius laivais tarptautiniais maršrutais ir

v) a punkte nurodyto laivo pardavimo, jei į grupę įeinantis subjektas jį naudojo ne trumpiau kaip vienus metus;

(b) reikalavimus atitinkantis papildomas tarptautinės laivybos pelnas – grynasis pelnas, kurį į grupę įeinantis subjektas gauna iš toliau nurodytos veiklos, jeigu ši veikla visų pirma yra susijusi su keleivių arba krovinių vežimu laivais tarptautiniais maršrutais:

i) laivo be įgulos nuomos kitai laivybos įmonei, kuri nėra į grupę įeinantis subjektas, su sąlyga, kad frachtavimo trukmė neviršija trejų metų;

ii) konteinerių frachtavimo susitarimų;

iii) kitų laivybos įmonių išduotų bilietų tarptautinio reiso daliai šalies viduje pardavimo;

iv) konteinerių nuomos ir trumpalaikio saugojimo arba sulaikymo mokesčių už pavėluotą konteinerių grąžinimą;

v) inžinierių, techninės priežiūros personalo, krovinių tvarkytojų, viešojo maitinimo personalo ir klientų aptarnavimo personalo paslaugų teikimo kitoms laivybos įmonėms ir

vi) investicinių pajamų, kai investicijos, iš kurių gaunamos pajamos, yra neatskiriama laivų eksploatavimo tarptautiniais maršrutais veiklos dalis.

2. Į grupę įeinančio subjekto pajamos iš tarptautinės laivybos ir papildomos pajamos iš tarptautinės laivybos neįtraukiamos apskaičiuojant jo reikalavimus atitinkantį pelną ar nuostolius, jei į grupę įeinantis subjektas įrodo, kad visų atitinkamų laivų strateginis ar komercinis valdymas veiksmingai vykdomas toje jurisdikcijoje, kurioje yra į grupę įeinantis subjektas.

3. Jeigu apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto pajamas iš tarptautinės laivybos ir sąlygines papildomas pajamas iš tarptautinės laivybos rezultatas yra nuostoliai, tokie nuostoliai neįtraukiami apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną ar nuostolius.

4. Jeigu į grupę įeinančių subjektų, esančių tam tikroje jurisdikcijoje, visos reikalavimus atitinkančios papildomos tarptautinės laivybos pajamos viršija 50 % visų jų tarptautinių laivybos pajamų, perteklinės pajamos įtraukiamos apskaičiuojant jų reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius.

5. Į grupę įeinančio subjekto patiriamos išlaidos, tiesiogiai atsirandančios dėl jo vykdomos tarptautinės laivybos veiklos ir 1 dalyje nurodytos reikalavimus atitinkančios papildomos tarptautinės laivybos veiklos, priskiriamos tokiai veiklai, siekiant apskaičiuoti į grupę įeinančio subjekto grynąsias tarptautinės laivybos pajamas ir grynąsias reikalavimus atitinkančias papildomas tarptautinės laivybos pajamas.

   Į grupę įeinančio subjekto patiriamos išlaidos, netiesiogiai atsirandančios dėl jo tarptautinės laivybos veiklos ir 1 dalyje nurodytos reikalavimus atitinkančios papildomos tarptautinės laivybos veiklos, priskiriamos tokiai veiklai, siekiant apskaičiuoti į grupę įeinančio subjekto grynąsias tarptautinės laivybos pajamas ir grynąsias sąlygines papildomas tarptautinės laivybos pajamas, remiantis jo pajamomis iš tokios veiklos kaip visų jo pajamų dalimi.

6. Apskaičiuojant į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, neatsižvelgiama į visas jo patirtas tiesiogines ir netiesiogines išlaidas, kurios pagal 5 dalį priskiriamos jo pajamoms iš tarptautinės laivybos arba reikalavimus atitinkančioms papildomoms pajamoms iš tarptautinės laivybos.

17 straipsnis

Reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių priskyrimas pagrindiniam subjektui ir nuolatinei buveinei

1. Jeigu į grupę įeinantis subjektas yra nuolatinė buveinė, kaip apibrėžta 3 straipsnio 10 punkto a, b arba c papunktyje, į jo finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai yra grynasis pelnas arba nuostoliai, užregistruoti jo atskirose finansinėse ataskaitose.

   Jeigu nuolatinė buveinė nerengia atskirų finansinių ataskaitų, į jos finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai yra suma, kuri būtų buvusi užregistruota jos

atskirose finansinėse ataskaitose, jei jos būtų rengiamos atskirai ir pagal apskaitos standartą, naudotą rengiant pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

2. Jeigu į grupę įeinantis subjektas atitinka 3 straipsnio 10 punkto a arba b papunktyje pateiktą nuolatinės buveinės apibrėžtį, į jo finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai koreguojami, kad atspindėtų tik tuos pajamų ir išlaidų straipsnius, kurie jam priskirtini pagal galiojančią mokesčių sutartį arba jurisdikcijos, kurioje jis yra, vidaus teisę, neatsižvelgiant į apmokestinamų pajamų sumą ir atskaitomų išlaidų sumą toje jurisdikcijoje.

   Kai į grupę įeinantis subjektas atitinka 3 straipsnio 10 punkto c papunktyje pateiktą nuolatinės buveinės apibrėžtį, į jo finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai koreguojami, kad atspindėtų tik tuos pajamų ir išlaidų straipsnius, kurie jam priskirtini pagal EBPO pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo[13] 7 straipsnį.

3. Jeigu į grupę įeinantis subjektas atitinka 3 straipsnio 10 punkto d papunktyje pateiktą nuolatinės buveinės apibrėžtį, į jo finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai apskaičiuojami remiantis pajamų straipsniais, kurie yra neapmokestinami jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis subjektas, ir priskirtini operacijoms, vykdomoms ne toje jurisdikcijoje, ir išlaidų straipsniais, kurie nėra atskaitomi mokesčių tikslais jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis subjektas, ir kurie yra priskirtini tokioms operacijoms už tos jurisdikcijos ribų.

4. Nustatant pagrindinio subjekto reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, į nuolatinės buveinės grynąjį pelną arba nuostolius, įtrauktus į jos finansinę apskaitą, neatsižvelgiama.

5. Kai reikalavimus atitinkantys nuolatinės buveinės nuostoliai yra laikomi pagrindinio subjekto išlaidomis apskaičiuojant jo vidaus apmokestinamąsias pajamas ir nėra užskaitomi iš nuolatinės buveinės ir pagrindinio subjekto vidaus apmokestinamųjų pajamų, tokie reikalavimus atitinkantys nuostoliai laikomi pagrindinio subjekto išlaidomis apskaičiuojant jo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius.

   Reikalavimus atitinkantis pelnas, kurį nuolatinė buveinė uždirbs vėliau, nukrypstant nuo 4 dalies, laikomos pagrindinio subjekto reikalavimus atitinkančiu pelnu, neviršijančiu reikalavimus atitinkančių nuostolių sumos, kuri anksčiau buvo laikoma pagrindinio subjekto išlaidomis pagal pirmą pastraipą.

18 straipsnis

Pereiginio subjekto reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių priskyrimas ir apskaičiavimas

1. Į grupę įeinančio subjekto, kuris yra pereiginis subjektas, grynasis pelnas arba nuostoliai, įtraukti į jo finansinę apskaitą, sumažinami suma, priskirtina jo savininkams, kurie nepriklauso TSG grupę ir kuriems toks pereiginis subjektas iš dalies priklauso tiesiogiai arba per vieną ar daugiau mokesčių tikslais skaidrių subjektų, išskyrus atvejus, kai:

   (a) pereiginis subjektas yra pagrindinis patronuojantysis subjektas arba

[13] EBPO pavyzdinė sutartis dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo su pakeitimais.

(b) pereiginį subjektą tiesiogiai arba per vieną ar daugiau mokesčių tikslais skaidrių subjektų valdo pagrindinis patronuojantysis subjektas.

2. Į grupę įeinančio subjekto, kuris yra pereiginis subjektas, grynasis pelnas arba nuostoliai, įtraukti į jo finansinę apskaitą, sumažinami į finansinę apskaitą įtrauktų grynojo pelno arba nuostolių, priskirtinų kitam į grupę įeinančiam subjektui, suma.

3. Kai pereiginis subjektas visiškai arba iš dalies vykdo veiklą per nuolatinę buveinę, į jo finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai, kurie lieka pritaikius 1 dalį, priskiriami tai nuolatinei buveinei pagal 17 straipsnį.

4. Kai mokesčių tikslais skaidrus subjektas nėra pagrindinis patronuojantysis subjektas, į finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai, kurie lieka pritaikius 3 dalį, priskiriami į grupę įeinantiems subjektams savininkams pagal jų nuosavybės dalis pereiginiame subjekte.

5. Kai atvirkštinis hibridinis subjektas arba mokesčių tikslais skaidrus subjektas yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, į pereiginio subjekto finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai, kurie lieka pritaikius 3 dalį, priskiriami atvirkštiniam hibridiniam subjektui arba mokesčių tikslais skaidriam subjektui.

Atvirkštinis hibridinis subjektas yra pereiginis subjektas, kuris nėra laikomas mokesčių tikslais skaidriu subjektu toje jurisdikcijoje, kurioje yra jo savininkas.

6. 3, 4 ir 5 dalys taikomos atskirai kiekvienai nuosavybės daliai pereiginiame subjekte.

IV SKYRIUS
PAKOREGUOTŲ ĮTRAUKTŲJŲ MOKESČIŲ APSKAIČIAVIMAS

19 straipsnis
Įtrauktieji mokesčiai

1. Į grupę įeinančio subjekto įtrauktieji mokesčiai apima:

(a) mokesčius, įrašytus į grupę įeinančio subjekto finansinėse sąskaitose, susijusius su jo pajamomis ar pelnu arba į grupę įeinančio subjekto, kuriame jam priklauso nuosavybės dalis, pajamų ar pelno dalimi;

(b) paskirstytojo pelno, numanomo paskirstytojo pelno ir ne verslo išlaidų mokesčius, taikomus pagal reikalavimus atitinkančią paskirstytojo pelno mokesčių sistemą;

(c) mokesčius, taikomus vietoj visuotinai taikytino pelno mokesčio, ir

(d) mokesčius, taikomus atsižvelgiant į nepaskirstytąsias pajamas ir įmonių nuosavą kapitalą, įskaitant su daugeliu sudedamųjų dalių susijusius mokesčius, pagrįstus pelnu ir nuosavu kapitalu.

2. Į grupę įeinančio subjekto įtrauktieji mokesčiai neapima:

(a) papildinio mokesčio, kurį patronuojantysis subjektas turi sumokėti pagal reikalavimus atitinkančią pajamų įtraukimo taisyklę;

(b) papildinio mokesčio, kurį į grupę įeinantis subjektas turi sumokėti taikant reikalavimus atitinkantį vietos papildinį mokestį;

(c) mokesčių, susijusių su į grupę įeinančio subjekto atliktu koregavimu dėl reikalavimus atitinkančios TNAM taikymo;

(d) reikalavimų neatitinkančio grąžintino įskaitomojo mokesčio ir

(e) mokesčių, kuriuos draudimo bendrovė moka už grąžą draudėjams.

3. Įtrauktieji mokesčiai, susiję su bet kokiu grynuoju pelnu arba nuostoliais, atsirandančiais perleidžiant nekilnojamąjį turtą, kaip nurodyta 15 straipsnio 7 dalies pirmoje pastraipoje, tais finansiniais metais, kuriais buvo padarytas pasirinkimas, neįtraukiami apskaičiuojant pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius.

20 straipsnis

Pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai

1. Į grupę įeinančio subjekto tam tikrais finansiniais metais pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai nustatomi koreguojant mokestinių išlaidų, įskaičiuotų į grynąjį pelną ar nuostolius, įtrauktus į jo finansinę apskaitą, sumą, palyginti su įtrauktaisiais mokesčiais tais finansiniais metais:

(a) jos pridėtų ir atimtų įtrauktųjų mokesčių grynąja suma tais finansiniais metais, kaip nurodyta 2 ir 3 dalyse;

(b) bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma, kaip nustatyta 21 straipsnyje, ir

(c) bet kokia įtrauktųjų mokesčių padidėjimo arba sumažėjimo suma, įtraukta į nuosavą kapitalą, arba kitų bendrųjų pajamų suma, susijusia su sumomis, įtrauktomis apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, kurie bus apmokestinami.

2. Į grupę įeinančio subjekto įtrauktųjų mokesčių priedai už finansinius metus apima:

(a) įtrauktųjų mokesčių, įrašytų finansinėse ataskaitose kaip išlaidos, susijusios su pelnu prieš apmokestinimą, sumą;

(b) reikalavimus atitinkančio nuostolių atidėtųjų mokesčių turto, kuris buvo panaudotas pagal 22 straipsnio 3 dalį, sumą;

(c) finansiniais metais sumokėtų įtrauktųjų mokesčių, susijusių su neužtikrinta padėtimi mokesčių požiūriu, kurie anksčiau buvo neįtraukti pagal 3 dalies d punktą, sumą ir

(d) kredito sumą arba grąžinamą sumą, susijusią su reikalavimus atitinkančiu grąžintinu mokesčių kreditu, kuris susikaupė kaip mokestinių išlaidų sumažinimo suma.

3. Į grupę įeinančio subjekto įtrauktųjų mokesčių sumažinimo suma už finansinius metus apima:

(a) pajamų, neįtrauktų į reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių skaičiavimą pagal III skyrių, mokestinių išlaidų sumą;

(b) kredito sumą arba grąžinamą sumą, susijusią su grąžintinu mokesčių kreditu, kuris nėra reikalavimus atitinkantis grąžintinas mokesčių kreditas ir kuris nesusikaupė kaip mokestinių išlaidų sumažinimo suma;

(c) į grupę įeinančiam subjektui grąžintų arba kredituotų įtrauktųjų mokesčių sumą, kuri nebuvo laikoma mokestinių išlaidų koregavimu, išskyrus atvejus, kai ji yra susijusi su reikalavimus atitinkančiu grąžintinu mokesčių kreditu;

(d) mokestinių išlaidų sumą, susijusią su neužtikrinta padėtimi mokesčių požiūriu, ir

(e) mokestinių išlaidų sumą, kurios nesitikima sumokėti per trejus metus nuo finansinių metų pabaigos.

4. Apskaičiuojant pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius, kai įtrauktojo mokesčio suma yra aprašyta daugiau nei viename 1–3 dalių punkte, į ją atsižvelgiama tik vieną kartą.

5. Jeigu per finansinius metus jurisdikcijoje patiriamas grynasis reikalavimus atitinkantis nuostolis ir tos jurisdikcijos pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių suma yra neigiama ir mažesnė už sumą, lygią grynajam reikalavimus atitinkančiam nuostoliui, padaugintam iš minimalaus mokesčio tarifo (toliau – tikėtini pakoreguoti įtraukti mokesčiai), suma, lygi pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių sumos ir tikėtinų pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių sumos skirtumui, laikoma dar vienu tų finansinių metų papildiniu mokesčiu. Dar vieno papildinio mokesčio suma pagal 28 straipsnio 3 dalį paskirstoma kiekvienam į grupę įeinančiam subjektui.

21 straipsnis

Bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

(a) neleistina sukaupta suma – atidėtųjų mokesčių išlaidų, susikaupusių į grupę įeinančio subjekto finansinėse sąskaitose, pasikeitimas, susijęs su į grupę įeinančio subjekto neužtikrinta padėtimi mokesčių požiūriu ir paskirstymais;

(b) nepareikalauta sukaupta suma – atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo, susikaupusio į grupę įeinančio subjekto finansinėse sąskaitose tam tikrais finansiniais metais, padidėjimas, kurio nesitikima sumokėti per 7 dalyje nustatytą laikotarpį ir kurio duomenis teikiantis į grupę įeinantis subjektas nusprendžia neįtraukti į bendrą tokių finansinių metų atidėtųjų mokesčių koregavimo sumą.

2. Kai jurisdikcijoje taikomas vidaus mokesčio tarifas yra mažesnis už minimalų efektyvųjį mokesčio tarifą, bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma, kuri turi būti pridėta prie į grupę įeinančio subjekto finansinių metų pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių pagal 20 straipsnio 1 dalies b punktą, yra atidėtųjų mokesčių išlaidos, susikaupusio jo finansinėse sąskaitose ir susijusios su įtrauktaisiais mokesčiais, pritaikius koregavimus pagal 3–6 dalis.

Jeigu jurisdikcijoje galiojantis vidaus mokesčio tarifas yra didesnis už minimalų mokesčio tarifą, bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma, pridedama prie į grupę įeinančio subjekto pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių finansiniais metais pagal 20 straipsnio 1 dalies b punktą, yra jo finansinėse sąskaitose susikaupusios atidėtųjų mokesčių išlaidos, susijusios su įtrauktaisiais mokesčiais, perskaičiuotais taikant minimalų mokesčio tarifą, pritaikius koregavimus pagal 3–6 dalis.

3. Bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma padidinama:

(a) per finansinius metus sumokėta neleistina arba nepareikalauta sukaupta suma ir

(b) ankstesniais finansiniais metais nustatyta sugrąžinto atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo suma, kuri buvo sumokėta per finansinius metus.

4. Jeigu finansiniais metais nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas finansinėse sąskaitose nesusikaupia, nes jie neatitinka pripažinimo kriterijų, bendra atidėtųjų mokesčių

koregavimo suma sumažinama suma, kuria būtų sumažinta bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma, jeigu būtų susikaupęs tų finansinių metų nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas.

5. Bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma neapima:

(a) straipsnių, neįtrauktų į reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių skaičiavimą pagal III skyrių, atidėtųjų mokestinių išlaidų sumos;

(b) atidėtųjų mokesčių išlaidų sumos, susijusios su neleistinomis sukauptomis sumomis ir nepareikalautomis sukauptomis sumomis;

(c) vertinimo koregavimo arba apskaitos pripažinimo koregavimo poveikio atidėtųjų mokesčių turtui sumos;

(d) atidėtųjų mokesčių išlaidų, susidariusių dėl pakartotinio vertinimo, atsižvelgiant į taikytino vidaus mokesčio tarifo pasikeitimą, sumos ir

(e) atidėtųjų mokesčių išlaidų sumos, susijusios su mokesčių kreditų suteikimu ir naudojimu.

6. Jeigu atidėtųjų mokesčių turtas, priskirtinas į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantiems nuostoliams, per finansinius metus buvo sukauptas taikant mažesnį tarifą nei minimalus tarifas, jis gali būti pertvarkytas tais pačiais finansiniais metais pagal minimalų tarifą.

Jeigu atidėtųjų mokesčių turtas padidinamas pagal pirmą pastraipą, bendra atidėtųjų mokesčių koregavimo suma atitinkamai sumažinama.

7. Atidėtųjų mokesčių įsipareigojimas, kuris nebuvo sumokėtas ar panaikintas per paskesnius penkerius finansinius metus, turi būti sugrąžintas tiek, kiek jis buvo įtrauktas į bendrą į grupę įeinančio subjekto atidėtųjų mokesčių koregavimo sumą.

Finansiniams metams nustatyta sugrąžinto atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo suma laikoma įtrauktojo mokesčio sumažinimu penktaisiais ankstesniais finansiniais metais, o efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis tokiais finansiniais metais perskaičiuojami pagal 28 straipsnio 1 dalį.

8. Nukrypstant nuo 7 dalies, jeigu atidėtųjų mokesčių įsipareigojimas, kuris nebuvo sumokėtas per penkerius paskesnius metus, yra dėl sugrąžinimo išimties susikaupusi suma, jis negrąžinamas. Dėl sugrąžinimo išimties susikaupusi suma – sukauptų mokestinių išlaidų suma, priskirtina susijusių atidėtųjų mokesčių įsipareigojimų pokyčiams pagal šiuos straipsnius:

(a) materialiojo turto sąnaudų padengimo atidėjiniai;

(b) vyriausybės išduotos licencijos ar panašios priemonės naudoti nekilnojamąjį turtą ar gamtos išteklius, išlaidos, susijusios su didelėmis investicijomis į materialųjį turtą;

(c) mokslinių tyrimų ir plėtros išlaidos;

(d) eksploatacijos nutraukimo ir pertvarkymo išlaidos;

(e) nerealizuoto grynojo pelno tikrosios vertės apskaita;

(f) grynasis pelnas iš užsienio valiutos keitimo;

(g) draudimo rezervai ir draudimo liudijimų atidėtosios įsigijimo išlaidos;

(h) pelnas, gautas pardavus materialųjį turtą, esantį toje pačioje jurisdikcijoje kaip ir į grupę įeinantis subjektas, kuris yra reinvestuojamas į materialųjį turtą toje pačioje jurisdikcijoje, ir

(i) papildomos sumos, susikaupusios dėl apskaitos principo pasikeitimų, susijusių su a–h punktuose išvardytais straipsniais.

22 straipsnis

Pasirinkimas, susijęs su reikalavimus atitinkančiais nuostoliais

1. Nukrypdamas nuo 21 straipsnio, duomenis teikiantis į grupę įeinantis subjektas jurisdikcijoje gali priimti sprendimą dėl reikalavimus atitinkančių nuostolių pasirinkimo, pagal kurį reikalavimus atitinkantis nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas nustatomas kiekvienais finansiniais metais, kuriais jurisdikcijoje susidaro grynieji reikalavimus atitinkantys nuostoliai. Tuo tikslu reikalavimus atitinkantis nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas yra lygus jurisdikcijos finansinių metų gryniesiems reikalavimus atitinkantiems nuostoliams, padaugintiems iš minimalaus tarifo.

   Nuspręsti pasirinkti reikalavimus atitinkančių nuostolių negalima jurisdikcijoje, kurioje taikoma reikalavimus atitinkanti paskirstytojo pelno mokesčio sistema, kaip apibrėžta 38 straipsnyje.

2. Pagal 1 dalį nustatytas reikalavimus atitinkantis nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas naudojamas bet kuriais paskesniais finansiniais metais, kuriais jurisdikcijai priklauso reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas, kurio suma lygi reikalavimus atitinkančiam grynajam pelnui, padaugintam iš minimalaus tarifo arba, jei ji mažesnė, turimo reikalavimus atitinkančio nuostolių atidėtųjų mokesčių turto sumai.

3. Reikalavimus atitinkantis nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas sumažinamas suma, kuri naudojama finansiniais metais, o likutis perkeliamas į kitus finansinius metus.

4. Jei sprendimas dėl reikalavimus atitinkančių nuostolių pasirinkimo atšaukiamas, bet koks likęs reikalavimus atitinkantis nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas nuo pirmųjų finansinių metų, kuriais nebetaikomas reikalavimus atitinkančių nuostolių pasirinkimas, pirmosios dienos sumažinamas iki nulio.

5. Reikalavimus atitinkančių nuostolių pasirinkimas pateikiamas kartu su pirmąja TSG papildinio mokesčio informacijos deklaracija, taip pat nurodant jurisdikciją, kuriai taikomas pasirinkimas.

6. Kai pereiginis subjektas, kuris yra TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas, daro reikalavimus atitinkančių nuostolių pasirinkimą pagal šį straipsnį, reikalavimus atitinkantis nuostolių atidėtųjų mokesčių turtas apskaičiuojamas atsižvelgiant į reikalavimus atitinkančius pereiginio subjekto nuostolius po sumažinimo pagal 36 straipsnio 3 dalį.

23 straipsnis

Įtrauktųjų mokesčių, kuriuos turi mokėti tam tikrų rūšių į grupę įeinantys subjektai, specialus priskyrimas

1. Nuolatinei buveinei priskiriama bet kokių įtrauktųjų mokesčių, sudarančių į grupę įeinančio subjekto finansinės apskaitos dalį ir susijusių su reikalavimus atitinkančiu nuolatinės buveinės pelnu arba nuostoliais, suma.

2. Į grupę įeinančiam subjektui savininkui priskiriama bet kokių įtrauktųjų mokesčių, kurie yra įtraukti į mokesčių tikslais skaidraus subjekto finansinę apskaitą ir kurie yra

susiję su į grupę įeinančiam subjektui savininkui pagal 18 straipsnio 4 dalį priskirtu reikalavimus atitinkančiu pelnu arba nuostoliais, suma.

3. Į grupę įeinančiam subjektui priskiriama bet kokių įtrauktųjų mokesčių suma, įtraukta į jo tiesioginių ar netiesioginių į grupę įeinančių subjektų savininkų, kuriems taikoma kontroliuojamųjų užsienio subjektų apmokestinimo tvarka, finansinę apskaitą, jeigu tie įtrauktieji mokesčiai yra susiję su į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkančiu pelnu ar nuostoliais.

4. Į grupę įeinančiam subjektui, kuris yra hibridinis subjektas, priskiriama bet kokių įtrauktųjų mokesčių, sudarančių į grupę įeinančio subjekto savininko finansinės apskaitos dalį ir susijusių su hibridinio subjekto reikalavimus atitinkančiomis pajamomis, suma.

   Hibridinis subjektas – subjektas, laikomas atskiru asmeniu pelno mokesčio tikslais jurisdikcijoje, kurioje yra jo buvimo vieta, bet fiskaliniu požiūriu skaidriu jurisdikcijoje, kurioje yra jo savininko buvimo vieta.

5. Į grupę įeinančiam subjektui, kuris per finansinius metus atliko paskirstymą, priskiriama bet kokių įtrauktųjų mokesčių suma, sukaupta jo tiesioginių į grupę įeinančių subjektų savininkų finansinėje apskaitoje.

6. Į grupę įeinantis subjektas, kuriam pagal 3 ir 4 dalis buvo paskirstyti įtrauktieji mokesčiai, susiję su pasyviosiomis pajamomis, įtraukia tokius įtrauktus mokesčius, kurių suma lygi įtrauktųjų mokesčių, priskirtų tokioms pasyviosioms pajamoms, sumai.

   Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, į grupę įeinantis subjektas įtraukia sumą, gautą jurisdikcijoje taikomo papildinio mokesčio procentinę dalį padauginus iš į grupę įeinančio subjekto pasyviųjų pajamų sumos, kuriai taikoma kontroliuojamųjų užsienio subjektų apmokestinimo tvarka arba fiskalinio skaidrumo taisyklė, jei rezultatas yra mažesnis už pagal pirmą pastraipą nustatytą sumą. Taikant šią pastraipą, jurisdikcijoje taikomo papildinio mokesčio procentinė dalis nustatoma neatsižvelgiant į įtrauktuosius mokesčius, kuriuos už tokias pasyviąsias pajamas sumoka į grupę įeinantis subjektas savininkas.

   Į grupę įeinančio subjekto savininko įtrauktieji mokesčiai, susiję su tokiomis pasyviosiomis pajamomis, kurios lieka pritaikius šią dalį, nėra priskiriami pagal 3 ir 4 dalis.

   Šioje dalyje pasyviosios pajamos reiškia šiuos pajamų straipsnius, jeigu jos buvo apmokestintos pagal kontroliuojamųjų užsienio subjektų apmokestinimo tvarką arba jeigu tokias pajamas mokantis subjektas laikomas hibridiniu subjektu:

   (a) dividendai arba jų ekvivalentai;

   (b) palūkanos arba jų ekvivalentai;

   (c) nuoma;

   (d) autorinis atlyginimas;

   (e) anuitetas arba

   (f) grynosios pajamos iš turto, iš kurio gaunamos a–e punktuose apibūdintos pajamos.

7. Kai reikalavimus atitinkančios nuolatinės buveinės pajamos pagal 17 straipsnio 5 dalį laikomos pagrindinio subjekto reikalavimus atitinkančiomis pajamomis, visi

įtrauktieji mokesčiai, taikytini jurisdikcijoje, kurioje yra nuolatinė buveinė, ir susiję su tokiomis pajamomis, laikomi pagrindinio subjekto įtrauktaisiais mokesčiais, kurių suma neviršija tokių pajamų, padaugintų iš didžiausio vietos mokesčio tarifo, taikomo įprastoms pajamoms jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis subjektas.

24 straipsnis

Koregavimai po duomenų pateikimo ir mokesčių tarifo pakeitimai

1. Jeigu į grupę įeinantis subjektas įtraukia savo įtrauktųjų mokesčių koregavimą už praėjusius finansinius metus, toks koregavimas laikomas įtrauktųjų mokesčių koregavimu tais finansiniais metais, kuriais buvo atliktas koregavimas, išskyrus atvejus, kai koregavimas yra susijęs su tais finansiniais metais, kuriais jurisdikcijoje sumažėjo įtrauktųjų mokesčių.

   Kai sumažėja įtrauktieji mokesčiai, sudarantys į grupę įeinančio subjekto pakoreguotų praėjusių finansinių metų įtrauktųjų mokesčių dalį, efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis už tokius finansinius metus perskaičiuojami pagal 28 straipsnio 1 dalį, sumažinant pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius įtrauktųjų mokesčių sumažėjimo suma. Atitinkamai koreguojamos finansinių metų ir bet kurių kitų atitinkamų finansinių metų reikalavimus atitinkančios pajamos.

   Pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, įtrauktųjų mokesčių sumažėjimas, kuris yra nereikšmingas, gali būti laikomas įtrauktųjų mokesčių koregavimu tais finansiniais metais, kuriais atliekamas koregavimas. Nereikšmingas įtrauktųjų mokesčių sumažėjimas yra mažesnis nei 1 000 000 EUR pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių, nustatytų jurisdikcijai per finansinius metus, sumažėjimas.

2. Kai taikomas vietos mokesčio tarifas sumažinamas žemiau minimalaus mokesčio tarifo ir dėl tokio sumažinimo atsiranda atidėtųjų mokesčių išlaidos, tų atidėtųjų mokesčių išlaidų suma laikoma į grupę įeinančio subjekto įsipareigojimo dėl įtrauktųjų mokesčių, į kuriuos atsižvelgiama pagal 19 ir 20 straipsnius, koregavimu ankstesniais finansiniais metais.

3. Kai į atidėtųjų mokesčių išlaidas buvo atsižvelgta taikant mažesnį tarifą nei minimalus efektyvusis mokesčio tarifas, o taikomas mokesčio tarifas vėliau buvo padidintas, dėl tokio padidinimo susidariusi atidėtųjų mokesčių išlaidų suma mokant traktuojama kaip į grupę įeinančio subjekto įsipareigojimo dėl įtrauktųjų mokesčių, reikalaujamų už ankstesnius finansinius metus pagal 19 ir 20 straipsnius, koregavimas.

   Koregavimas pagal pirmą pastraipą neturi viršyti sumos, lygios atidėtųjų mokesčių išlaidoms, perskaičiuotoms pagal minimalų tarifą.

4. Jei per trejus metus nuo tų finansinių metų pabaigos nesumokama daugiau kaip 1 000 000 EUR iš į grupę įeinančio subjekto mokestinių išlaidų, įtrauktų į pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius, efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis už finansinius metus, kuriais buvo prašoma sumokėti nesumokėtą sumą kaip įtrauktąjį mokestį, perskaičiuojami pagal 28 straipsnio 1 dalį, neįtraukiant tokios nesumokėtos sumos į pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius.

V SKYRIUS
EFEKTYVIOJO MOKESČIO TARIFO IR PAPILDINIO MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS

25 straipsnis

Efektyviojo mokesčio tarifo nustatymas

1. TSG efektyvusis mokesčio tarifas kiekvieniems finansiniams metams ir kiekvienai jurisdikcijai, jei yra reikalavimus atitinkančio grynojo pelno, apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$Efektyvusis\ mokesčio\ tarifas = \frac{jurisdikcijai\ priklausančių\ į\ grupę\ įeinančių\ subjektų\ pakoreguoti\ įtrauktieji\ mokesčiai}{jurisdikcijai\ priklausančių\ į\ grupę\ įeinančių\ subjektų\ reikalavimus\ atitinkantis\ grynasis\ pelnas}$$

Kai į grupę įeinančių subjektų pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai yra visų į grupę įeinančių subjektų, esančių pagal IV skyrių nustatytoje jurisdikcijoje, pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių suma.

2. Jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas už finansinius metus nustatomos pagal šią formulę:

$$Reikalavimus\ atitinkantis\ grynasis\ pelnas\ ar\ nuostoliai = į\ grupę\ įeinančių\ subjektų\ reikalavimus\ atitinkantis\ pelnas - į\ grupę\ įeinančių\ subjektų\ reikalavimus\ atitinkantys\ nuostoliai$$

čia:

(a) į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkantis pelnas yra viso į grupę įeinančių subjektų, esančių pagal III skyrių nustatytoje jurisdikcijoje, reikalavimus atitinkančio pelno suma, atsižvelgiant, kai taikoma, į tarptautinės laivybos pelno neįtraukimą pagal 16 straipsnį;

(b) į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkantys nuostoliai yra visų į grupę įeinančių subjektų, esančių pagal III skyrių nustatytoje jurisdikcijoje, reikalavimus atitinkančių nuostolių suma.

3. Pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai ir į grupę įeinančių subjektų, kurie yra investavimo subjektai, reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai neįtraukiami į efektyviojo mokesčio tarifo apskaičiavimą pagal 1 dalį ir reikalavimus atitinkančio grynojo pelno apskaičiavimą pagal 2 dalį.

4. Jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų, nepriskirtinų jokiai valstybei, efektyvusis mokesčio tarifas kiekvienais finansiniais metais apskaičiuojamas atskirai nuo toje pačioje jurisdikcijoje esančių subjektų efektyviojo mokesčio tarifo.

26 straipsnis

Papildinio mokesčio apskaičiavimas

1. Jeigu jurisdikcijos, kurioje yra į grupę įeinantys subjektai, efektyvusis mokesčio tarifas yra mažesnis už finansinių metų minimalų mokesčio tarifą, TSG apskaičiuoja papildinį mokestį kiekvienam į grupę įeinančiam subjektui, kurio reikalavimus atitinkantis pelnas įtrauktas į tos jurisdikcijos reikalavimus atitinkančio grynojo pelno apskaičiavimą, atskirai. Papildinis mokestis apskaičiuojamas pagal jurisdikciją.

2. Papildinio mokesčio procentinė dalis, taikoma tam tikrai jurisdikcijai finansiniais metais, apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$Papildinio\ mokesčio\ procentinė\ dalis = minimalus\ mokesčio\ tarifas - efektyvusis\ mokesčio\ tarifas$$

kai efektyvusis mokesčio tarifas yra pagal 25 straipsnį apskaičiuotas tarifas.

3. Papildinis mokestis jurisdikcijoje už finansinius metus apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$Jurisdikcijos\ papildinis\ mokestis = (pelno\ pervišiui\ taikoma\ papildinio\ mokesčio\ procentinė\ dalis) + dar\ vienas\ papildinis\ mokestis - vidaus\ papildinis\ mokestis$$

čia:

(a) dar vienas papildinis mokestis yra mokesčio suma, nustatyta pagal 28 straipsnį;

(b) vietos papildinis mokestis yra mokesčio suma, nustatyta pagal 10 straipsnį.

4. Pelno perviršis jurisdikcijoje už 3 dalyje nurodytus finansinius metus apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$Pelno\ perviršis = reikalavimus\ atitinkantis\ grynasis\ pelnas - dėl\ veikllos\ pagrindo\ neįtraukiamos\ pajamos$$

čia:

(a) reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas yra pelnas, nustatytas pagal 25 straipsnio 2 dalį;

(b) dėl veiklos pagrindo neįtraukiamos pajamos yra suma, nustatyta pagal 27 straipsnį.

Šioje dalyje pelno perviršis yra suma, lygi į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkančio grynojo pelno, apskaičiuoto jurisdikcijos, kurioje yra į grupę įeinantys subjektai, lygmeniu, ir tokių į grupę įeinančių subjektų dėl veiklos pagrindo neįtraukiamų pajamų toje jurisdikcijoje skirtumui.

5. Į grupę įeinančio subjekto papildinis mokestis už finansinius metus apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$\text{Į } grupę\ įeinančio\ subjekto\ papildinis\ mokestis = jursidikcijos\ papildinis\ mokestis\ x\ \frac{\text{į } grupę\ įeinančio\ subjekto\ reikalavimus\ atitinkantis\ pelnas}{bendras\ \text{į } grupę\ įeinančių\ subjektų\ reikalavimus\ atitinkantis\ pelnas}$$

čia:

(a) į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantis pelnas yra pelnas, nustatytos pagal III skyrių;

(b) visų į grupę įeinančių subjektų visas reikalavimus atitinkantis pelnas yra į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkančio pelno suma.

6. Jei jurisdikcijoje taikomas papildinis mokestis gaunamas atlikus perskaičiavimą pagal 28 straipsnio 1 dalį ir jei jurisdikcijoje per finansinius metus patiriamas

reikalavimus atitinkantis grynasis nuostolis, papildinis mokestis kiekvienam į grupę įeinančiam subjektui priskiriamas pagal 5 dalyje nustatytą formulę, remiantis į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkančio pelno tais finansiniais metais, kurių atžvilgiu atliekamas perskaičiavimas pagal 28 straipsnio 1 dalį.

7. Kiekvienais finansiniais metais jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų, nepriskirtinų jokiai valstybei, papildinis mokestis apskaičiuojamas atskirai nuo visų kitų toje pačioje jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų papildinio mokesčio.

27 straipsnis
Pajamų neįtraukimas dėl veiklos pagrindo

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

   (a) reikalavimus atitinkantys darbuotojai – į grupę įeinančio subjekto visą darbo laiką arba ne visą darbo laiką dirbantys darbuotojai ir nepriklausomi rangovai, dalyvaujantys TSG įprastoje veikloje, kuriai vadovauja ir kurią kontroliuoja TSG;

   (b) reikalavimus atitinkančios darbo užmokesčio išlaidos – atlygio darbuotojams išlaidos, įskaitant atlyginimą, darbo užmokestį ir kitas išlaidas, kurios suteikia darbuotojui tiesioginės ir konkrečios asmeninės naudos, pavyzdžiui, sveikatos draudimo ir pensijų įmokos, darbo užmokesčio bei įdarbinimo mokesčiai ir darbdavio socialinio draudimo įmokos;

   (c) reikalavimus atitinkantis materialusis turtas:

      i) toje jurisdikcijoje esantis nekilnojamasis turtas, įranga ir įrenginiai;

      ii) toje jurisdikcijoje esantys gamtos ištekliai;

      iii) nuomininko teisė naudotis toje jurisdikcijoje esančiu materialiuoju turtu ir

      iv) vyriausybės išduota licencija ar panaši priemonė naudoti nekilnojamąjį turtą ar gamtos išteklius, susijusios su didelėmis investicijomis į materialųjį turtą.

2. Jeigu TSG duomenis teikiantis subjektas nenusprendžia netaikyti pajamų neįtraukimo dėl veiklos pagrindo, apskaičiuojant papildinį mokestį jurisdikcijos reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas sumažinamos suma, lygia kiekvieno jurisdikcijoje esančio į grupę įeinančio subjekto darbo užmokesčio dalies ir materialiojo turto dalies sumai.

3. Jurisdikcijoje esančio į grupę įeinančio subjekto darbo užmokesčio dalis sudaro 5 % jo reikalavimus atitinkančių darbuotojų, kurie toje jurisdikcijoje vykdo TSG veiklą, reikalavimus atitinkančių darbo užmokesčio išlaidų, išskyrus reikalavimus atitinkančias darbo užmokesčio išlaidas, kurios yra:

   (a) kapitalizuotos ir įtrauktos į reikalavimus atitinkančio materialiojo turto dalies bazę ir

   (b) priskirtinos pelnui, kuris neįtraukiamos pagal 16 straipsnį.

   Laikoma, kad reikalavimus atitinkančių darbuotojų buvimo vieta yra jurisdikcijoje, kurioje jie dirba TSG .

4. Jurisdikcijoje esančio į grupę įeinančio subjekto materialiojo turto dalis sudaro 5 % jurisdikcijoje esančio reikalavimus atitinkančio materialiojo turto balansinės vertės, išskyrus:

   (a) parduoti, nuomoti ar investuoti skirto turto, įskaitant žemę ir pastatus, balansinę vertę;

   (b) materialiojo turto, naudojamo pajamoms, kurios neįtraukiamos pagal 16 straipsnį, gauti, balansinę vertę.

5. Taikant 4 dalį, reikalavimus atitinkančio materialiojo turto balansinė vertė yra reikalavimus atitinkančio materialiojo turto balansinės vertės finansinių metų pradžioje ir pabaigoje vidurkis, įrašytas pagrindinio patronuojančiojo subjekto finansinėse ataskaitose, atėmus bet kokį sukauptą nusidėvėjimą, amortizaciją ir išeikvojimą ir pridėjus bet kokią sumą, priskirtiną prie darbo užmokesčio išlaidų kapitalizacijos.

6. Taikant 3 ir 4 dalis, į grupę įeinančio subjekto, kuris yra nuolatinė buveinė, reikalavimus atitinkančios darbo užmokesčio išlaidos ir reikalavimus atitinkantis materialusis turtas yra išlaidos ir turtas, kurie yra įtraukti į jo atskirą finansinę apskaitą pagal 17 straipsnio 1 ir 2 dalis, jeigu jie yra toje pačioje jurisdikcijoje, kaip ir nuolatinė buveinė.

   Pagrindinis subjektas neatsižvelgia į reikalavimus atitinkančias nuolatinės buveinės darbo užmokesčio išlaidas ir reikalavimus atitinkantį materialųjį turtą.

   Jeigu nuolatinės buveinės pajamos buvo neįtrauktos pagal 18 straipsnio 1 dalį ir 36 straipsnio 5 dalį, reikalavimus atitinkančios tokios nuolatinės buveinės darbo užmokesčio išlaidos ir reikalavimus atitinkantis materialusis turtas nėra įtraukiami tokia pačia dalimi atliekant pagal šį straipsnį TSG skaičiavimus.

7. Pagal 6 dalį nepriskirtos reikalavimus atitinkančių darbuotojų, kuriems moka pereiginis subjektas, reikalavimus atitinkančios darbo užmokesčio išlaidos ir jam nuosavybės teise priklausantis reikalavimus atitinkantis materialusis turtas priskiriami:

   (a) į grupę įeinantiems subjektams pereiginio subjekto savininkams proporcingai pagal 18 straipsnio 4 dalį jiems paskirtai sumai, su sąlyga, kad reikalavimus atitinkantys darbuotojai ir reikalavimus atitinkantis materialusis turtas yra į grupę įeinančių subjektų savininkų jurisdikcijoje, ir

   (b) pereiginiam subjektui, jei jis yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, juos sumažinus proporcingai pajamoms, neįtrauktoms apskaičiuojant pereiginio subjekto reikalavimus atitinkančias pajamas pagal 36 straipsnio 1 ir 2 dalis, su sąlyga, kad reikalavimus atitinkantys darbuotojai ir reikalavimus atitinkantis materialusis turtas yra pereiginio subjekto jurisdikcijoje.

   Visos kitos reikalavimus atitinkančios pereiginio subjekto darbo užmokesčio išlaidos ir reikalavimus atitinkantis materialusis turtas neįtraukiami į TSG pajamų neįtraukimo dėl veiklos pagrindo skaičiavimus.

8. Kiekvienais finansiniais metais jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų, nepriskirtinų jokiai valstybei, pajamų neįtraukimas dėl veiklos pagrindo apskaičiuojamas atskirai nuo visų kitų toje pačioje jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų pajamų neįtraukimo dėl veiklos pagrindo.

9. Pagal šį straipsnį apskaičiuojama dėl veiklos pagrindo neįtraukiamų pajamų suma neapima investavimo subjektų darbo užmokesčio dalies ir materialiojo turto dalies.

28 straipsnis
Dar vienas papildinis mokestis

1. Jeigu pagal 15 straipsnio 7 dalį, 21 straipsnio 7 dalį, 24 straipsnio 1 dalį, 24 straipsnio 4 dalį ir 38 straipsnio 5 dalį pakoregavus įtrauktuosius mokesčius arba reikalavimus atitinkantį pelną ar nuostolius perskaičiuojamas ankstesnių finansinių metų TSG efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis, efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis perskaičiuojami pagal 25–27 straipsniuose nustatytas taisykles. Bet kokia papildinio mokesčio suma, susidariusi dėl tokio perskaičiavimo, laikoma dar vienu papildiniu mokesčiu pagal 25 straipsnio 3 dalį tais finansiniais metais, kuriais atliekamas perskaičiavimas.

2. Jei perskaičiavus pagal 1 dalį atsiranda dar vienas papildinis mokestis ir jurisdikcijoje patiriami reikalavimus atitinkantys grynieji nuostoliai, kiekvieno jurisdikcijoje esančio į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkančios pajamos yra sumos, lygios tokiems į grupę įeinantiems subjektams pagal 26 straipsnio 5 dalį ir 26 straipsnio 6 dalį skirtam papildiniam mokesčiui, padalytam iš minimalaus mokesčio tarifo.

3. Jeigu pagal 20 straipsnio 5 dalį turi būti taikomas papildinis mokestis, kiekvieno jurisdikcijoje esančio į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkančios pajamos yra lygios tokiam į grupę įeinančiam subjektui priskirto papildinio mokesčio sumai, padalytai iš minimalaus mokesčio tarifo. Priskiriama proporcingai kiekvienam į grupę įeinančiam subjektui pagal šią formulę:

$$(Qualifyingincomeorlossxminimumtaxrate) - adjustedcoveredtaxes$$

Dar vienas papildinis mokestis priskiriamas tik tiems į grupę įeinantiems subjektams, kurie užregistruoja pakoreguoto įtrauktojo mokesčio sumą, kuri yra mažesnė už nulį ir mažesnė už tokių į grupę įeinančių subjektų reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, padaugintus iš minimalaus mokesčio tarifo.

4. Kai į grupę įeinančiam subjektui pagal šį straipsnį skiriamas dar vienas papildinis mokestis, taikant II skyrių jis laikomas mažus mokesčius mokančiu į grupę įeinančiu subjektu.

29 straipsnis
De minimis *išimtis*

1. Nukrypstant nuo 25–28 straipsnių, pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, papildinis mokestis, kurį už finansinius metus turi mokėti jurisdikcijoje esantys į grupę įeinantys subjektai, yra lygus nuliui, jeigu tokiais fiskaliniais metais:

   (a) toje jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų vidutinės reikalavimus atitinkančios pajamos yra mažesnės nei 10 000 000 EUR ir

   (b) tos jurisdikcijos vidutinis reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai yra nuostoliai arba yra mažesni nei 1 000 000 EUR.

   Pasirinkimas daromas kasmet pagal 43 straipsnio 2 dalį.

2. Vidutinės reikalavimus atitinkančios pajamos arba vidutinis reikalavimus atitinkantis pelnas ar nuostoliai, nurodyti 1 dalyje, yra reikalavimus atitinkančių pajamų arba

reikalavimus atitinkančio pelno ar nuostolių, kuriuos per finansinius metus ir dvejus ankstesnius fiskalinius metus patyrė jurisdikcijoje esantys į grupę įeinantys subjektai, vidurkis.

Jei pirmaisiais arba antraisiais ankstesniais finansiniais metais jurisdikcijoje nėra reikalavimus atitinkančių pajamų arba reikalavimus atitinkančių nuostolių, tokie finansiniai metai neįtraukiami į tos jurisdikcijos vidutinių reikalavimus atitinkančių pajamų arba reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių apskaičiavimą.

3. Į grupę įeinančių subjektų, esančių toje pačioje jurisdikcijoje, reikalavimus atitinkančios pajamos už finansinius metus yra toje jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų pajamų suma, sumažinta arba padidinta bet kokiu pagal III skyrių atliktu koregavimu.

4. Finansiniais metais jurisdikcijoje esantis jurisdikcijos reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai yra tos jurisdikcijos reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas arba nuostoliai, apskaičiuoti pagal 25 straipsnio 2 dalį.

5. *De minimis* išimtis netaikoma subjektams, nepriskirtiniems jokiai valstybei, ir investavimo subjektams. Tokių subjektų pajamos ir reikalavimus atitinkančios pajamos neįtraukiamos apskaičiuojant *de minimis* išimtį.

30 straipsnis

Mažumos valdomi į grupę įeinantys subjektai

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

   (a) mažumos valdomas į grupę įeinantis subjektas – į grupę įeinantis subjektas, kuriame pagrindiniam patronuojančiajam subjektui priklauso 30 % arba mažesnė tiesioginė ar netiesioginė nuosavybės dalis;

   (b) mažumos valdoma patronuojančioji įmonė – mažumos valdomas į grupę įeinantis subjektas, kuris tiesiogiai arba netiesiogiai valdo kito mažumos valdomo į grupę įeinančio subjekto kontrolinius akcijų paketus, išskyrus atvejus, kai pirmojo subjekto kontrolinius akcijų paketus tiesiogiai arba netiesiogiai valdo kitas mažumos valdomas į grupę įeinantis subjektas;

   (c) mažumos valdomas pogrupis – mažumos valdomas patronuojantysis subjektas ir jo mažumos valdomi patronuojamieji subjektai ir

   (d) mažumos valdomas patronuojamasis subjektas – mažumos valdomas į grupę įeinantis subjektas, kurio kontrolinį akcijų paketą tiesiogiai arba netiesiogiai valdo mažumos valdomas patronuojantysis subjektas.

2. Jurisdikcijos efektyviojo mokesčio tarifo ir papildinio mokesčio apskaičiavimas pagal III–VII skyrius mažumos valdomam pogrupiui taikomas taip, lyg kiekvienas mažumos valdomas pogrupis būtų atskira TSG.

   Pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai ir mažumos valdomo pogrupio narių reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai neįtraukiami nustatant TSG efektyviojo mokesčio tarifo likutinę sumą, apskaičiuotą pagal 25 straipsnio 1 dalį, ir reikalavimus atitinkantį grynąjį pelną, apskaičiuotą pagal 25 straipsnio 2 dalį.

3. Mažumos valdomo į grupę įeinančio subjekto, kuris nėra mažumos valdomo pogrupio narys, efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis apskaičiuojami subjekto lygmeniu pagal III–VII skyrius.

Pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai ir mažumos valdomo į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai neįtraukiami nustatant TSG efektyviojo mokesčio tarifo likutinę sumą, apskaičiuotą pagal 25 straipsnio 1 dalį, ir reikalavimus atitinkantį grynąjį pelną, apskaičiuotas pagal 25 straipsnio 2 dalį.

Šis straipsnis netaikomas į mažumos valdomam į grupę įeinančiam subjektui, kuris yra investavimo subjektas.

VI SKYRIUS
ĮMONIŲ RESTRUKTŪRIZAVIMO IR KONTROLIUOJANČIŲJŲ STRUKTŪRŲ SPECIALIOSIOS TAISYKLĖS

31 straipsnis

Konsoliduotųjų pajamų ribos taikymas grupės susijungimams ir atskyrimams

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

   (a) susijungimas – bet koks susitarimas, kai:

      i) visi arba beveik visi dviejų atskirų grupių subjektai yra pradedami bendrai kontroliuoti taip, kad sudaro jungtinės grupės subjektus, arba

      ii) subjektas, kuris nėra grupės narys, pradedamas bendrai kontroliuoti su kitu subjektu ar grupe taip, kad jie sudaro jungtinės grupės subjektus;

   (b) atskyrimas – bet koks susitarimas, kai vienos grupės subjektai yra atskiriami į dvi ar daugiau skirtingų grupių, kurių nebekonsoliduoja tas pats pagrindinis patronuojantysis subjektas.

2. Jeigu dvi arba daugiau grupių susijungia į vieną grupę bet kuriais iš paskutinių ketverių iš eilės einančių finansinių metų, laikoma, kad 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta TSG konsoliduotųjų pajamų riba tais metais yra pasiekta, jeigu į kiekvieną iš jų konsoliduotųjų finansinių ataskaitų įtrauktų tų finansinių metų pajamų suma yra 750 000 000 EUR arba didesnė.

3. Jeigu subjektas, kuris nėra grupės narys (toliau – tikslinis subjektas), per finansinius metus susijungia su subjektu arba grupe (toliau – įsigyjantysis subjektas) ir nei tikslinis subjektas, nei įsigyjantysis subjektas per pastaruosius ketverius iš eilės finansinius metus nėra parengęs konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, laikoma, kad tų metų TSG konsoliduotųjų pajamų riba yra pasiekta, jeigu į kiekvieną iš jų finansinių ataskaitų arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų įtrauktų tų metų pajamų suma yra 750 000 000 EUR arba didesnė.

4. Kai viena TSG suskirstoma į dvi ar daugiau grupių (kiekvienai iš jų tampant atskirta grupe), laikoma, kad kiekviena atskirta grupė atitinka konsoliduotųjų pajamų ribą, jeigu ji deklaruoja:

   (a) 750 000 000 EUR ar didesnes metines pajamas pirmaisiais finansiniais metais po atskyrimo ir

   (b) 750 000 000 EUR ar didesnes metines pajamas bent dvejais iš dvejų ar ketverių iš eilės einančių finansinių metų po atskyrimo.

32 straipsnis

Į grupę įeinantys subjektai, prisijungiantys prie TSG ir ją paliekantys

1. Jeigu subjektas (toliau – tikslinis subjektas) tampa arba nustoja būti į grupę įeinančiu subjektu dėl to, kad finansiniais metais (toliau – įsigijimo metai) perleidžia tiesioginę arba netiesioginę tikslinio subjekto nuosavybės dalį, šioje direktyvoje tikslinis subjektas laikomas TSG nariu, su sąlyga, kad jo turto, įsipareigojimų, pajamų, išlaidų ir pinigų srautų dalis pagal eilutes įtraukiami į įsigijimo metų pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

   Tikslinio subjekto efektyvusis mokesčio tarifas ir papildinis mokestis apskaičiuojami pagal 2–8 dalis.

2. Įsigijimo metais į tikslinio subjekto finansinę apskaitą įtrauktas grynasis pelnas arba nuostoliai ir pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai įtraukiami į pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

3. Įsigijimo metais ir kiekvienais vėlesniais finansiniais metais tikslinio subjekto reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai ir pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai grindžiami jo turto ir įsipareigojimų ankstesnės balansinės vertės duomenimis.

4. Įsigijimo metais apskaičiuojant tikslinio subjekto reikalavimus atitinkančias darbo užmokesčio išlaidas pagal 27 straipsnio 3 dalį atsižvelgiama į išlaidas, kurios atsispindi pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose.

5. Tikslinio subjekto reikalavimus atitinkančio materialiojo turto apskaičiavimas pagal 27 straipsnio 4 dalį prireikus koreguojamas proporcingai laikotarpiui, kuriuo tikslinis subjektas įsigijimo metais buvo TSG narys.

6. Išskyrus reikalavimus atitinkantį nuostolių atidėtųjų mokesčių turtą, į tikslinio subjekto atidėtųjų mokesčių turtą ir atidėtųjų mokesčių įsipareigojimus, kurie perduodami tarp TSG, įsigyjančioji TSG atsižvelgia tokiu pat būdu ir tokiu pačiu mastu, kaip ir tuo atveju, jei įsigyjančioji TSG kontroliuotų į grupę įeinantį subjektą, kai toks turtas ir įsipareigojimai atsirado.

7. Tikslinio subjekto atidėtųjų mokesčių įsipareigojimai, kurie anksčiau buvo įtraukti į bendrą atidėtųjų mokesčių koregavimo sumą, pagal 21 straipsnio 7 dalį traktuojami kaip perleidžiančiosios TSG atskaityti įsipareigojimai ir kaip įsigyjančiosios TSG pridėti įsipareigojimai įsigijimo metais, išskyrus tai, kad bet koks paskesnis įtrauktųjų mokesčių sumažinimas įsigalioja tais metais, kuriais suma yra sugrąžinama.

8. Jeigu įsigijimo metais tikslinis subjektas yra patronuojantysis subjektas, priklausantis dviem ar daugiau TSG, jis atskirai taiko pajamų įtraukimo taisyklę jam priskirtinoms mažai apmokestinamų į grupę įeinančių subjektų papildinio mokesčio dalims, nustatytoms kiekvienai TSG.

9. Tikslinio subjekto kontrolinio akcijų paketo įsigijimas arba perleidimas laikomas turto ir įsipareigojimų įsigijimu arba perleidimu, jeigu jurisdikcija, kurioje yra tikslinis subjektas, arba, mokesčių tikslais skaidraus subjekto atveju, jurisdikcija, kurioje yra tas turtas, tos kontrolinio akcijų paketo dalies įsigijimą arba perleidimą traktuoja taip pat arba panašiai kaip turto ir įsipareigojimų įsigijimą arba perleidimą ir pardavėjui nustato įtrauktąjį mokestį, pagrįstą skirtumu tarp mokesčio bazės ir atlygio, sumokėto už kontrolinį akcijų paketą, arba turto ir įsipareigojimų tikrosios vertės.

33 straipsnis

Turto ir įsipareigojimų perleidimas

1. Šiame straipsnyje reorganizavimas reiškia turto ir įsipareigojimų pertvarkymą arba perleidimą mainais už akcijų išleidimą arba, jei taikoma, kitą mokėjimo būdą, neviršijantį 10 % tų akcijų nominaliosios vertės, kurį atlieka įsigyjantysis į grupę įeinantis subjektas arba asmuo, susijęs su įsigyjančiuoju į grupę įeinančiu subjektu, kai pelnas arba nuostoliai, atsirandantys dėl perleidimo, nėra visiškai arba iš dalies apmokestinami ir kai iš įsigyjančiojo į grupę įeinančio subjekto reikalaujama naudoti perleisto turto ankstesnę vertę, pakoreguotą atsižvelgiant į bet kokį apmokestinamąjį pelną arba nuostolius, gautus dėl perleidimo, siekiant apskaičiuoti apmokestinamąsias pajamas po perleidimo pagal vietos taisykles.

2. Į grupę įeinantis subjektas, kuris perleidžia turtą ir įsipareigojimus (toliau – perleidžiantysis subjektas), apskaičiuodamas savo reikalavimus atitinkantį pelną ar nuostolius, turi įtraukti dėl tokio perleidimo atsiradusį pelną ar nuostolius.

   Turtą ir įsipareigojimus įsigyjantis į grupę įeinantis subjektas (toliau – įsigyjantysis subjektas) savo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius nustato remdamasis įsigyto turto ir įsipareigojimų balansine verte, nustatyta pagal priimtiną pagrindinio patronuojančiojo subjekto finansinės apskaitos standartą.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, kai turto ir įsipareigojimų perleidimas arba įsigijimas vykdomas reorganizavimo kontekste:

   (a) apskaičiuodamas savo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, perleidžiantysis subjektas neįtraukia jokio pelno arba nuostolių, atsirandančių dėl tokio perleidimo, ir

   (b) įsigyjantysis subjektas nustato savo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius remdamasis perleidžiamo įsigyto turto ir įsipareigojimų balansine verte.

4. Nukrypstant nuo 2 ir 3 dalių, kai turto ir įsipareigojimų perleidimas atliekamas reorganizavimo, dėl kurio perduodantysis subjektas gauna apmokestinamąjį pelną arba patiria nuostolį, kontekste:

   (a) perleidžiantysis subjektas dėl tokio perleidimo atsirandantį pelną arba nuostolius įtraukia į savo reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių apskaičiavimą iki pelno dalies, kuri apmokestinama, arba iki nuostolio dalies, kuria sumažinama apmokestinamoji bazė perleidžiančiojo subjekto jurisdikcijoje, ir

   (b) įsigyjantysis subjektas nustato savo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius remdamasis perleidžiamo įsigyto turto ir įsipareigojimų balansine verte, atėmus pelno dalį, kuri apmokestinama, arba pridėjus nuostolių dalį, kuria sumažinama apmokestinamoji bazė perleidžiančiojo subjekto jurisdikcijoje.

5. Pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, kai į grupę įeinantis subjektas, iš kurio reikalaujama arba kuriam leidžiama mokesčių tikslais jurisdikcijoje, kurioje jis yra, koreguoti jo turto bazę ir įsipareigojimų sumą iki tikrosios vertės, toks į grupę įeinantis subjektas gali:

   (a) apskaičiuodamas reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, įtraukti pelno arba nuostolių sumą, susijusią su kiekvienu jo turtu ir įsipareigojimu, kuri yra lygi turto arba įsipareigojimo balansinės vertės finansinės apskaitos tikslais

prieš pat įvykio, dėl kurio buvo koreguojami mokesčiai, datą (toliau – priežastinis įvykis) ir turto arba įsipareigojimo tikrosios vertės po priežastinio įvykio skirtumui;

(b) naudoti turto arba įsipareigojimo tikrąją vertę finansinės apskaitos tikslais iš karto po priežastinio įvykio, siekiant apskaičiuoti reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius finansiniais metais po lemiamo įvykio;

(c) įtraukti pagal a punktą nustatytų sumų grynąją bendrą sumą apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius, įtraukiant visas grynąsias bendras sumas priežastinio įvykio finansiniais metais arba įtraukiant vieną penktąją šių sumų grynosios bendros sumos priežastinio įvykio finansiniais metais ir ketveriais vėlesniais finansiniais metais.

Pagal a punktą nustatyta suma koreguojama atsižvelgiant į bet kokį apmokestinamąjį pelną arba nuostolį iš perleidimo, kad būtų galima apskaičiuoti apmokestinamąsias pajamas pagal vietos taisykles po perleidimo, jei toks įvyko po priežastinio įvykio.

Jei į grupę įeinantis subjektas pasitraukia iš TSG tais finansiniais metais, kai apskaičiuojant jo reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius įtraukiama ne visa pagal a punktą nustatyta suma, likusi suma įtraukiama į tuos finansinius metus.

34 straipsnis
Bendrieji subjektai

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

(a) bendrasis subjektas – subjektas, kuris nėra TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas ir kurio finansiniai rezultatai pagrindinio patronuojančiojo subjekto konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose nurodomi taikant nuosavybės metodą, su sąlyga, kad pagrindinis patronuojantysis subjektas tiesiogiai arba netiesiogiai valdo bent 50 % jo nuosavybės dalies;

(b) su bendruoju subjektu susijęs subjektas –

i) subjektas, kurio turtas, įsipareigojimai, pajamos, išlaidos ir pinigų srautai konsoliduojami bendrosios įmonės finansinėse ataskaitose pagal priimtiną finansinės apskaitos standartą arba būtų konsoliduoti, jei bendrajam subjektui būtų reikėję konsoliduoti tokį turtą, įsipareigojimus, pajamas, išlaidas ir pinigų srautus pagal priimtiną finansinės apskaitos standartą, arba

ii) nuolatinė buveinė, kurios pagrindinis subjektas yra bendrasis subjektas arba a punkte nurodytas subjektas.

2. Patronuojantysis subjektas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai turi nuosavybės dalį bendrajame subjekte arba su bendruoju subjektu susijusiame subjekte (toliau kartu – bendrųjų subjektų grupė), pajamų įtraukimo taisyklę taiko jam priskirtinai papildinio mokesčio daliai, kurią moka kiekvienas bendrųjų subjektų grupės narys pagal 5–9 straipsnius.

3. Papildinis mokestis bendrajam subjektui ir su juo susijusiems subjektams apskaičiuojamas pagal III–VII skyrius taip, lyg jos būtų į atskirą TSG įeinantys subjektai, o bendrasis subjektas būtų pagrindinis tos grupės patronuojantysis subjektas.

4. Papildinis mokestis, kurį turi mokėti bendrųjų subjektų grupė, sumažinamas kiekvienam patronuojančiajam subjektui priskirtina pagal 2 ir 3 dalis apmokestinamo kiekvieno bendrųjų subjektų grupės nario papildinio mokesčio dalimi. Bet kokia papildinio mokesčio suma pridedama prie bendros papildinio mokesčio sumos pagal TNAM pagal 13 straipsnį.

35 straipsnis
Kelių patronuojančiųjų įmonių TSG

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

   (a) kelių patronuojančiųjų įmonių TSG – dvi ar daugiau grupių, kai tų grupių pagrindinės patronuojančiosios įmonės susitaria sukurti susietą struktūrą arba į dviejų biržų sąrašus įtrauktų subjektų susitarimą, apimantį bent vieną subjektą arba nuolatinę buveinę, esančią kitoje jurisdikcijoje;

   (b) susieta struktūra – struktūra, pagal kurią:

      i) 50 % ar daugiau nuosavybės dalių atskirų grupių pagrindinėse patronuojančiosiose įmonėse, kurios, jeigu jos yra įtrauktos į biržos sąrašus, yra kotiruojamos viena kaina ir dėl nuosavybės formos, perleidimo apribojimų ar kitų sąlygų kartu negali būti perleidžiamos ar jomis negali būti prekiaujama atskirai, ir

      ii) viena iš pagrindinių patronuojančiųjų įmonių rengia konsoliduotąsias finansines ataskaitas, kuriose visų atitinkamų grupių subjektų turtas, įsipareigojimai, pajamos, išlaidos ir pinigų srautai pateikiami kartu kaip vieno ekonominio vieneto turtas, įsipareigojimai, pajamos, išlaidos ir pinigų srautai, ir

   (c) į dviejų biržų sąrašus įtrauktų subjektų susitarimas – dviejų ar daugiau atskirų grupių pagrindinių patronuojančiųjų įmonių susitarimas, pagal kurį:

      i) pagrindinės patronuojančiosios įmonės susitaria sujungti savo veiklą tik pagal sutartį;

      ii) pagrindinių patronuojančiųjų įmonių veikla valdoma kaip vienas ekonominis vienetas pagal sutartimis įformintus susitarimus, išlaikant atskirus kiekvienos pagrindinės patronuojančiosios įmonės juridinius asmenis;

      iii) pagrindinių patronuojančiųjų įmonių, sudarančių susitarimą, nuosavybės dalys yra kotiruojamos, jomis prekiaujama arba jos yra perleidžiamos nepriklausomai skirtingose kapitalo rinkose, ir

      iv) pagrindinės patronuojančiosios įmonės turi rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, kuriose visų grupių subjektų turtas, įsipareigojimai, pajamos, sąnaudos ir pinigų srautai pateikiami kartu kaip vieno ekonominio vieneto turtas, įsipareigojimai, pajamos, sąnaudos ir pinigų srautai.

2. Jeigu į grupę įeinantys subjektai sudaro kelių patronuojančiųjų įmonių TSG dalį, kiekvienos grupės subjektai ir į grupę įeinantys subjektai laikomi vienos kelių patronuojančiųjų įmonių TSG nariais.

   Subjektas, kuris nėra neįtrauktas subjektas, laikomas į grupę įeinančiu subjektu, jeigu jam pagal atskirus straipsnius kelių patronuojančiųjų įmonių TSG rengia

konsoliduotąsias finansines ataskaitas arba jeigu jo kontrolinį akcijų paketą turi kelių patronuojančiųjų įmonių TSG subjektai.

3. Kelių patronuojančiųjų subjektų TSG konsoliduotosios finansinės ataskaitos yra jungtinės konsoliduotosios finansinės ataskaitos, nurodytos 1 dalyje pateiktuose susietos struktūros arba į dviejų biržų sąrašus įtrauktų subjektų susitarimo apibrėžtyse, parengtos pagal priimtiną finansinės apskaitos standartą, kuris laikomas pagrindinio patronuojančiojo subjekto apskaitos standartu.

4. Atskirų grupių, sudarančių kelių patronuojančiųjų įmonių TSG, pagrindinės patronuojančiosios įmonės yra kelių patronuojančiųjų įmonių TSG pagrindinės patronuojančiosios įmonės.

Taikant šią direktyvą kelių patronuojančiųjų subjektų TSG, visos nuorodos į pagrindinį patronuojantįjį subjektą prireikus taikomos taip, tarsi tai būtų nuorodos į kelis patronuojančiuosius subjektus.

5. Valstybėje narėje esantys kelių patronuojančiųjų subjektų TSG patronuojantieji subjektai, įskaitant kiekvieną pagrindinį patronuojantįjį subjektą, pajamų įtraukimo taisyklę pagal 5–9 straipsnius taiko joms priskirtinai mažai apmokestinamų į grupę įeinančių subjektų papildinio mokesčio daliai.

6. Į kelių patronuojančiųjų subjektų į grupę įeinantys subjektai, esantys valstybėje narėje, taiko TNAM pagal 11, 12 ir 13 straipsnius, atsižvelgdami į kiekvieno mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto, kuris yra kelių patronuojančiųjų subjektų TSG narys, papildinį mokestį.

7. Pagrindiniai patronuojantieji subjektai kelių patronuojančiųjų subjektų TSG pateikia papildinio mokesčio informacijos deklaraciją pagal 42 straipsnio 2 dalį, išskyrus atvejus, kai jie paskiria vieną paskirtąjį duomenis teikiantį subjektą. Toje deklaracijoje pateikiama informacija apie kiekvieną grupę, sudarančią kelių patronuojančiųjų įmonių TSG.

VII SKYRIUS
MOKESČIŲ NEUTRALUMAS IR PASKIRSTYMO TVARKA

36 straipsnis

Pagrindinis patronuojantysis subjektas, kuris yra pereiginis subjektas

1. Pereiginio subjekto, kuris yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, reikalavimus atitinkančios pajamos per finansinius metus sumažinamos pereiginio subjekto nuosavybės dalies turėtojui (toliau – nuosavybės turėtojas) priskirta reikalavimus atitinkančių pajamų suma, jeigu:

(a) pajamos apmokestinamos per 12 mėnesių nuo šių finansinių metų pabaigos taikant įstatymu nustatytą tarifą, kuris yra lygus minimaliam mokesčio tarifui arba jį viršija, arba

(b) galima pagrįstai tikėtis, kad visa įtrauktųjų mokesčių ir mokesčių, kuriuos už pelną sumoka nuosavybės turėtojas, suma yra lygi sumai, lygiai tam pelnui, padaugintam iš minimalaus mokesčio tarifo, arba ją viršija.

2. Pereiginio subjekto, kuris yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, reikalavimus atitinkančios pajamos per finansinius metus sumažinamos pereiginio subjekto

nuosavybės dalies turėtojui priskirta reikalavimus atitinkančių pajamų suma, jeigu nuosavybės turėtojas yra:

(a) fizinis asmuo, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, ir turi nuosavybės dalių, sudarančių teisę į 5 % arba mažiau pagrindinio patronuojančiojo subjekto pelno ir turto, arba

(b) vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija, ne pelno organizacija ar pensijų fondas, išskyrus pensijų paslaugas teikiantį subjektą, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, ir turi nuosavybės dalių, sudarančių teisę į 5 % arba mažiau pagrindinio patronuojančiojo subjekto pelno ir turto.

3. Pereiginio subjekto, kuris yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, reikalavimus atitinkantys nuostoliai per finansinius metus sumažinami pereiginio subjekto nuosavybės dalies turėtojui priskirta reikalavimus atitinkančių nuostolių suma.

Pirma pastraipa netaikoma, kai nuosavybės turėtojui neleidžiama naudoti tokių nuostolių savo apmokestinamosioms pajamoms apskaičiuoti jurisdikcijoje, kurioje jis yra rezidentas mokesčių tikslais.

4. Pereiginio subjekto, kuris yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, įtrauktieji mokesčiai sumažinami proporcingai reikalavimus atitinkančio pelno sumai, sumažintai pagal 1 dalį.

5. 1, 2, 3 ir 4 dalys taikomos nuolatinei buveinei, per kurią pereiginis subjektas, kuris yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, visiškai ar iš dalies vykdo veiklą arba per kurią visiškai ar iš dalies vykdoma mokesčių tikslais skaidraus subjekto veikla, jeigu pagrindinio patronuojančiojo subjekto turima to mokesčių tikslais skaidraus subjekto nuosavybės dalis turima tiesiogiai arba per vieną ar kelis mokesčių požiūriu skaidrius subjektus.

37 straipsnis

Pagrindinis patronuojantysis subjektas, kuriam taikoma atskaitytinų dividendų tvarka

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

(a) atskaitytinų dividendų tvarka – apmokestinimo tvarka, pagal kurią subjekto savininkų arba naudos gavėjų pajamos apmokestinamos pagal vieną tarifą, iš subjekto pajamų atskaitant arba atimant savininkams arba naudos gavėjams paskirstytą pelną arba atleidžiant kooperatyvą nuo mokesčių;

(b) atskaitytini dividendai – į grupę įeinančio subjekto, kuriam taikoma atskaitytinų dividendų tvarka, atžvilgiu:

i) pelno paskirstymas į grupę įeinančio subjekto nuosavybės dalies turėtojui, kuris yra atskaitytinas iš į grupę įeinančio subjekto apmokestinamųjų pajamų pagal jurisdikcijos, kurioje jis yra, įstatymus, arba

ii) kooperatyvo nariui mokami dividendai;

(c) kooperatyvas – subjektas, kuris savo narių vardu kolektyviai parduoda ar įsigyja prekes ar paslaugas ir kuriam jo buvimo vietos jurisdikcijoje taikoma mokesčių tvarka, kuria užtikrinamas mokesčių neutralumas, susijęs su prekėmis ar paslaugomis, kurias nariai per kooperatyvą parduoda ar įsigyja.

2. TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas, kuriam taikoma atskaitytinų dividendų tvarka, savo reikalavimus atitinkančias pajamas per finansinius metus, kartais iki nulio, sumažina suma, kurią ji paskirsto kaip atskaitytinus dividendus per 12 mėnesių nuo finansinių metų pabaigos, jeigu:

   (a) gavėjui perduoti dividendai apmokestinami per apmokestinimo laikotarpį, kuris pasibaigia per 12 mėnesių nuo finansinių metų pabaigos, taikant įstatymu nustatytą tarifą, kuris yra lygus minimaliam mokesčio tarifui arba jį viršija, arba

   (b) galima pagrįstai tikėtis, kad bendra įtrauktųjų mokesčių ir mokesčių, kuriuos gavėjas moka už tokius dividendus, suma yra lygi sumai, lygiai tam pelnui, padaugintam iš minimalaus mokesčio tarifo, arba ją viršija.

3. TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas, kuriam taikoma atskaitytinų dividendų tvarka, savo reikalavimus atitinkančias pajamas per finansinius metus, kartais iki nulio, taip pat sumažina suma, kurią jis paskirsto kaip atskaitytinus dividendus per 12 mėnesių nuo finansinių metų pabaigos, jeigu gavėjas yra:

   (a) fizinis asmuo, o gauti dividendai yra nuo pirkimų priklausantys dividendai iš tiekimo kooperatyvo;

   (b) fizinis asmuo, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais toje pačioje jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, ir turi nuosavybės dalių, sudarančių teisę į 5 % arba mažiau pagrindinio patronuojančiojo subjekto pelno ir turto, arba

   (c) vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija, ne pelno organizacija ar pensijų fondas, išskyrus pensijų paslaugas teikiantį subjektą, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis patronuojantysis subjektas, ir turi nuosavybės dalių, sudarančių teisę į 5 % arba mažiau pagrindinio patronuojančiojo subjekto pelno ir turto.

4. Pagrindinio patronuojančiojo subjekto įtrauktieji mokesčiai, išskyrus mokesčius, kuriems leidžiama atskaityti dividendus, mažinami proporcingai pagal 2 dalį sumažintai reikalavimus atitinkančio pelno sumai.

5. Kai pagrindinis patronuojantysis subjektas tiesiogiai arba per vieną ar daugiau į grupę įeinančių subjektų turi nuosavybės dalį kitame į grupę įeinančiame subjekte, kuriam taikoma atskaitytinų dividendų tvarka, 2 ir 3 dalys taikomos bet kuriam kitam į grupę įeinančiam subjektui, esančiam pagrindinio patronuojančiojo subjekto, kuriam taikoma atskaitytinų dividendų tvarka, jurisdikcijoje, tiek, kiek jo reikalavimus atitinkančias pajamas pagrindinis patronuojantysis subjektas toliau paskirsto gavėjams, kurie atitinka 2 dalyje nustatytus reikalavimus.

6. Pagal 4 dalį laikoma, kad tiekimo kooperatyvo paskirstyti dividendai kooperatyvo nariams yra apmokestinami juos perleidus gavėjui, jeigu dėl tokių dividendų sumažėja atskaitytinos išlaidos arba sąnaudos apskaičiuojant gavėjo apmokestinamąsias pajamas arba nuostolius.

38 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios paskirstytojo pelno mokesčio sistemos

1. Duomenis teikiantis į grupę įeinantis subjektas gali pasirinkti, kad į grupę įeinantis subjektas, kuriam taikoma reikalavimus atitinkanti paskirstytojo pelno mokesčio sistema, įtrauktų sumą, nustatytą kaip numanomas paskirstytojo pelno mokestis pagal

šio straipsnio 2 dalį, į pakoreguotus į grupę įeinančio subjekto įtrauktuosius mokesčius už finansinius metus.

Pasirinkimas daromas kasmet pagal 43 straipsnio 2 dalį ir taikomas visiems į grupę įeinantiems subjektams, esantiems tam tikroje jurisdikcijoje.

2. Numanomo paskirstytojo pelno mokesčio suma turi būti mažesnioji iš šių sumų:

(a) pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių suma, reikalinga efektyviajam mokesčio tarifui, apskaičiuotam pagal 26 straipsnio 2 dalį tam tikrai jurisdikcijai tam tikrais finansiniais metais, padidinti iki minimalaus mokesčio tarifo, arba

(b) mokesčio suma, kuri būtų sumokėta, jei į grupę įeinantys subjektai būtų paskirstę visą savo pelną pagal reikalavimus atitinkančią paskirstytojo pelno mokesčio sistemą per finansinius metus.

3. Kai pagal 1 dalį daromas pasirinkimas, kiekvieniems finansiniams metams, kuriais toks pasirinkimas taikomas, sukuriama numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaita. Jurisdikcijoje sumokėta numanomo paskirstytojo pelno mokesčio suma pridedama prie tų finansinių metų, kuriais ji buvo nustatyta, numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaitos.

Kiekvienų paskesnių finansinių metų pabaigoje suma, nurodyta numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaitose, sudarytose ankstesniems finansiniams metams, sumažinama iki nulio mokesčiais, kuriuos į grupę įeinantys subjektai sumokėjo per finansinius metus, atsižvelgiant į faktinį arba numanomą paskirstymą.

Bet kokia suma, likusi numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaitose pritaikius pirmą pastraipą, sumažinama iki nulio suma, lygia jurisdikcijos reikalavimus atitinkančiam grynajam nuostoliui, padaugintam iš minimalaus mokesčio tarifo.

4. Bet kokia reikalavimus atitinkančio grynojo nuostolio likutinė suma, likusi pritaikius 3 dalies paskutinę pastraipą, perkeliama į kitus finansinius metus ir sumažinama bet kokia numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaitų likutine suma, likusia pritaikius 3 dalį.

5. Ketvirtųjų finansinių metų, einančių po to, kai buvo atidaryta numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaita, pabaigoje likęs likutis, jei toks yra, pagal 28 straipsnio 1 dalį traktuojamas kaip tų finansinių metų, kuriais tokia sąskaita buvo atidaryta, pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių sumažinimas.

6. Finansiniais metais sumokėti mokesčiai, susiję su faktiniu arba numanomu paskirstymu, neįtraukiami į pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius tiek, kiek jais sumažinama numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaita pagal 3 dalį.

7. Kai į grupę įeinantis subjektas, kuriam taikomas pasirinkimas pagal 1 dalį, pasitraukia iš TSG arba iš esmės visas jo turtas perleidžiamas asmeniui, kuris nėra į tą pačią toje pačioje jurisdikcijoje esančią TSG įeinantis subjektas, bet koks numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaitų likutis ankstesniais finansiniais metais, kuriais tokia sąskaita buvo atidaryta, pagal 28 straipsnio 1 dalį laikomas kiekvienų tų finansinių metų pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių sumažinimu.

Siekiant nustatyti dar vieną papildinį mokestį, mokėtiną jurisdikcijoje, bet kokia dar vieno papildinio mokesčio suma dauginama iš toliau nurodyto santykio:

$$\frac{\text{Į } grupę \text{ įeinančio subjekto reikalavimus atitinkantis pelnas}}{Jurisdikcijos\ reikalavimus\ atitinkantis\ grynasis\ pelnas}$$

čia:

(a) į grupę įeinančio subjekto reikalavimus atitinkančios pajamos nustatomos pagal III skyrių kiekvieniems finansiniams metams, kuriais yra jurisdikcijos numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaitų likutis, ir

(b) jurisdikcijos reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas nustatomos pagal 25 straipsnio 2 dalį kiekvieniems finansiniams metams, kuriais yra neapmokėtas jurisdikcijos numanomo paskirstytojo pelno mokesčio sugrąžinimo sąskaitų likutis.

39 straipsnis

Investavimo subjekto efektyviojo mokesčio tarifo ir papildinio mokesčio nustatymas

1. Jeigu į TSG įeinantis subjektas yra investavimo subjektas, kuris nėra mokesčių tikslais skaidrus subjektas ir kuris nėra pasirinktas pagal 40 ir 41 straipsnius, tokio investavimo subjekto efektyvusis mokesčio tarifas apskaičiuojamas atskirai nuo efektyviojo mokesčio tarifo jurisdikcijoje, kurioje yra jo buvimo vieta.

2. Investavimo subjekto efektyvusis mokesčio tarifas, nurodytas 1 dalyje, yra lygus jo pakoreguotų įtrauktųjų mokesčių sumai, padalytai iš sumos, lygios TSG priskirtinai investavimo subjekto reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių daliai.

   Jeigu jurisdikcijoje yra daugiau nei vienas investavimo subjektas, jų efektyvusis mokesčio tarifas apskaičiuojamas derinant jų pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius ir TSG priskirtiną jų reikalavimus atitinkančio pelno ar nuostolių dalį.

3. 1 dalyje nurodyti pakoreguoti įtrauktieji investavimo subjekto mokesčiai yra pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai, priskirtini TSG priskirtinai investavimo subjekto reikalavimus atitinkančių pajamų daliai, ir įtrauktieji mokesčiai, investavimo subjektui priskirti pagal 23 straipsnį.

4. Investavimo subjekto papildinis mokestis, nurodytas 1 dalyje, yra suma, lygi investavimo subjekto papildinio mokesčio procentinei daliai, padaugintai iš sumos, lygios skirtumui tarp TSG priskirtinos investavimo subjekto reikalavimus atitinkančių pajamų dalies ir investavimo subjektui apskaičiuotos dėl veiklos pagrindo neįtrauktų pajamų sumos.

   Jeigu jurisdikcijoje yra daugiau nei vienas investavimo subjektas, jų papildinis mokestis apskaičiuojamas sudedant jų dėl veiklos pagrindo neįtrauktų pajamų sumas ir TSG priskirtiną jų reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių dalį su TSG priskirtina reikalavimus atitinkančio pelno ar nuostolių dalimi.

   Investavimo subjekto papildinio mokesčio procentinė dalis yra suma, lygi minimalaus mokesčio tarifo ir tokio investavimo subjekto efektyviojo mokesčio tarifo skirtumui.

5. Investavimo subjekto dėl veiklos pagrindo neįtraukiamos pajamos nustatomos pagal 27 straipsnio 1–7 dalis. Reikalavimus atitinkantis materialusis turtas ir reikalavimus atitinkančių darbuotojų reikalavimus atitinkančios darbo užmokesčio išlaidos, į kurias atsižvelgiama tokio subjekto atveju, mažinamos proporcingai TSG priskirtinai investavimo subjekto reikalavimus atitinkančių pajamų daliai, padalytai iš visų tokio investavimo subjekto reikalavimus atitinkančių pajamų.

6. Taikant šį straipsnį, TSG priskirtina investavimo subjekto reikalavimus atitinkančio pelno arba nuostolių dalis nustatoma pagal 8 straipsnį.

40 straipsnis

Pasirinkimas investavimo subjektą laikyti mokesčių tikslais skaidriu subjektu

1. Šiame straipsnyje draudimo investavimo subjektas yra subjektas, kuris atitiktų 3 straipsnio 25 punkte pateiktą investicinio fondo arba 3 straipsnio 26 punkte pateiktą nekilnojamojo turto investavimo subjekto apibrėžtis, jei jis nebūtų įsteigtas įsipareigojimų pagal draudimo ar anuiteto sutartį atžvilgiu ir visiškai priklausytų subjektui, kuriam taikomas tos jurisdikcijos, kurioje jis veikia kaip draudimo bendrovė, reguliavimas.

2. Pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, investavimo subjektas arba draudimo investavimo subjektas gali būti laikomas mokesčių tikslais skaidriu subjektu, jeigu į grupę įeinantis subjektas savininkas yra apmokestinamas toje jurisdikcijoje, kurioje jis yra, pagal tikrąją rinkos vertę arba panašia tvarka, grindžiama jo nuosavybės dalių tokiame subjekte tikrosios vertės metiniais pokyčiais, o į grupę įeinančiam subjektui savininkui taikomas tokių pajamų mokesčio tarifas yra lygus minimaliam mokesčio tarifui arba jį viršija.

3. Laikoma, kad į grupę įeinantis subjektas, kuriam tiesiogiai per kitą investavimo subjektą arba draudimo investavimo subjektą priklauso investavimo subjekto arba draudimo investavimo subjekto nuosavybės dalis, yra apmokestinamas pagal tikrąją rinkos vertę arba panašią tvarką, susijusią su jo netiesiogine nuosavybės dalimi pirmajame minėtame subjekte arba draudimo investavimo subjekte, jeigu jam taikoma tikrosios rinkos vertės arba panaši tvarka, susijusi su jo tiesiogine nuosavybės dalimi antrajame minėtame subjekte arba draudimo investavimo subjekte.

4. Pasirinkimas daromas pagal 43 straipsnio 1 dalį.

   Jei pasirinkimas atšaukiamas, bet koks pelnas arba nuostolis, gautas perleidus investavimo subjekto arba draudimo investavimo subjekto turimą turtą arba įsipareigojimą, nustatomas remiantis turto arba įsipareigojimo tikrąja rinkos verte pirmąją metų, kuriais atšaukiamas pasirinkimas, dieną.

41 straipsnis

Pasirinkimas taikyti paskirstytojo pelno apmokestinimo metodą

1. Pasirinkus duomenis teikiantį į grupę įeinantį subjektą, į grupę įeinantis subjektas investavimo subjekto savininkas gali taikyti paskirstytojo pelno apmokestinimo metodą savo investavimo subjekto nuosavybės daliai, jeigu į grupę įeinantis subjektas savininkas nėra investavimo subjektas ir galima pagrįstai tikėtis, kad jam bus taikomas investavimo subjekto paskirstomų sumų apmokestinimas taikant mokesčio tarifą, kuris yra lygus minimaliam mokesčio tarifui arba jį viršija.

2. Taikant paskirstytojo pelno apmokestinimo metodą, investavimo subjekto reikalavimus atitinkančių pajamų paskirstymas ir numanomas paskirstymas įtraukiamas į paskirstytą pelną gavusio į grupę įeinančio subjekto savininko reikalavimus atitinkančias pajamas.

   Investavimo subjektui taikomų įtrauktųjų mokesčių suma, kuri yra atskaitoma iš į grupę įeinančio subjekto savininko mokestinio įsipareigojimo, susijusio su

paskirstymu, įtraukiama į paskirstytą pelną gavusio į grupę įeinančio subjekto savininko reikalavimus atitinkantį pelną ir pakoreguotus įtrauktuosius mokesčius.

Į grupę įeinančio subjekto savininko dalis investavimo subjekto nepaskirstytame reikalavimus atitinkančiame grynajame pelne, susidariusiame trečiaisiais metais prieš finansinius metus (toliau – patikrinti metai), laikoma to investavimo subjekto reikalavimus atitinkančiu pelnu tais finansiniais metais. Taikant II skyrių, suma, lygi tokioms reikalavimus atitinkančioms pajamoms, padaugintoms iš minimalaus mokesčio tarifo, laikoma mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto papildiniu mokesčiu už finansinius metus.

Investavimo subjekto reikalavimus atitinkantis pelnas arba nuostoliai ir pakoreguoti įtrauktieji mokesčiai, priskirtini tokioms finansinių metų pajamoms, neįtraukiami apskaičiuojant efektyvųjį mokesčio tarifą pagal V skyrių ir 39 straipsnio 1–4 dalis, išskyrus antroje pastraipoje nurodytą įtrauktųjų mokesčių sumą.

3. Investavimo subjekto nepaskirstytas reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas finansiniais metais yra to investavimo subjekto reikalavimus atitinkančio pelno suma, kartais iki nulio, sumažinta:

(a) įtrauktųjų investavimo subjekto mokesčių suma;

(b) paskirstyto pelno suma ir numanoma paskirstyto pelno suma akcininkams, kurie nėra investavimo subjektai, laikotarpiu, prasidedančiu prieš finansinius metus einančių trečiųjų metų pradžioje iki finansinių metų pabaigos (toliau – tikrinimo laikotarpis);

(c) reikalavimus atitinkančių nuostolių, patirtų tikrinimo laikotarpiu, suma ir

(d) bet kokią reikalavimus atitinkančių nuostolių likutine suma, kuria dar nesumažinta to investavimo subjekto ankstesnių patikrintų metų nepaskirstyto reikalavimus atitinkančio grynojo pelno suma (toliau – investicinių nuostolių perkėlimas).

Taikant pirmos pastraipos b punktą, investavimo subjekto nepaskirstytas reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas nesumažinamas paskirstytojo arba numanomo paskirstytojo pelno sumomis, kuriomis ankstesniais patikrintais metais jau sumažintos to investavimo subjekto nepaskirstytas reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas.

Investavimo subjekto nepaskirstytas reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas nemažinamas reikalavimus atitinkančių nuostolių suma, kuria taikant pirmos pastraipos c punktą jau sumažintos to investavimo subjekto nepaskirstytas reikalavimus atitinkantis grynasis pelnas ankstesniais patikrintais metais.

4. Šiame straipsnyje numanomas pelno paskirstymas laikomas įvykusiu, kai tiesioginė ar netiesioginė investavimo subjekto nuosavybės dalis perleidžiama TSG nepriklausančiam subjektui, kuris tokio perleidimo dieną yra lygus nepaskirstyto reikalavimus atitinkančio grynojo pelno, priskirtino tokiai nuosavybės daliai, daliai, nustatytai neatsižvelgiant į numanomą pelno paskirstymą.

5. Pasirinkimas daromas pagal 43 straipsnio 1 dalį.

Jeigu pasirinkimas atšaukiamas, į grupę įeinančiam subjektui savininkui tenkanti investavimo subjekto nepaskirstyto reikalavimus atitinkančio grynojo pelno dalis per patikrintus metus iki atšaukimo laikoma investavimo subjekto reikalavimus atitinkančiu pelnu per finansinius metus. Taikant II skyrių, suma, lygi tokioms

reikalavimus atitinkančioms pajamoms, padaugintoms iš minimalaus mokesčio tarifo, laikoma mažus mokesčius mokančio į grupę įeinančio subjekto papildiniu mokesčiu už finansinius metus.

VIII SKYRIUS
ADMINISTRACINĖS NUOSTATOS

42 straipsnis
Duomenų teikimo prievolės

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

   (a) paskirtasis vietos subjektas – į TSG įeinantis subjektas, kuris yra valstybėje narėje ir kurį kiti į TSG įeinantys subjektai, esantys toje pačioje valstybėje narėje, paskyrė pateikti papildinio mokesčio informacijos deklaraciją ir jų vardu teikti pranešimus pagal šį straipsnį;

   (b) reikalavimus atitinkantis kompetentingos institucijos susitarimas – dviejų ar daugiau jurisdikcijų dvišalis ar daugiašalis susitarimas, kuriuo numatomas automatinis keitimasis metinėmis informacijos deklaracijomis.

2. Valstybėje narėje esantis į grupę įeinantis subjektas pateikia papildinio mokesčio informacijos deklaraciją savo mokesčių administratoriui pagal 5 dalį.

   Tokią deklaraciją į grupę įeinančio subjekto vardu gali pateikti paskirtasis vietos subjektas.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, iš į grupę įeinančio subjekto nereikalaujama pateikti mokesčių administracijai papildinio mokesčio informacijos deklaracijos, jei tokią deklaraciją pagal 5 dalyje nustatytus reikalavimus pateikė:

   (a) pagrindinis patronuojantysis subjektas, esantis jurisdikcijoje, kurioje yra galiojantis reikalavimus atitinkantis kompetentingos institucijos susitarimas su valstybe nare, kurioje yra į grupę įeinantis subjektas, arba

   (b) paskirtasis duomenis teikiantis subjektas, esantis jurisdikcijoje, kurioje yra galiojantis reikalavimus atitinkantis kompetentingos institucijos susitarimas su valstybe nare, kurioje yra į grupę įeinantis subjektas.

4. Kai taikoma 3 dalis, į grupę įeinantis subjektas arba jo vardu paskirtasis vietos subjektas praneša savo mokesčių administratoriui apie subjekto, teikiančio papildinio mokesčio informacijos deklaraciją, tapatybę ir jurisdikciją, kurioje jis yra.

5. Papildinio mokesčio informacijos deklaracijoje pateikiama tokia informacija apie TSG:

   (a) į ją įeinančių subjektų identifikavimo duomenys, įskaitant jų mokesčių mokėtojų kodus, jei tokių yra, jurisdikciją, kurioje jie yra, ir jų statusą pagal šios direktyvos taisykles;

   (b) informacija apie bendrą TSG organizacinę struktūrą, įskaitant kitų į grupę įeinančių subjektų turimus į grupę įeinančių subjektų kontrolinius akcijų paketus;

   (c) informacija, kuri būtina norint apskaičiuoti:

i) kiekvienos jurisdikcijos efektyvųjį mokesčio tarifą ir kiekvieno į grupę įeinančio subjekto papildinį mokestį;

ii) bendrųjų subjektų grupės nario papildinį mokestį;

iii) papildinio mokesčio priskyrimą kiekvienai jurisdikcijai pagal pajamų įtraukimo taisyklę ir papildinio mokesčio sumą pagal TNAM, ir

(d) pasirinkimą, padarytą pagal atitinkamas šios direktyvos nuostatas, patvirtinantys dokumentai.

6. Nukrypstant nuo 5 dalies, kai į grupę įeinantis subjektas yra valstybėje narėje, o pagrindinis patronuojantysis subjektas yra trečiosios šalies jurisdikcijoje, kuri taiko taisykles, kurios pagal 51 straipsnį įvertintos kaip lygiavertės šios direktyvos taisyklėms, į grupę įtrauktas subjektas arba paskirtasis vietos subjektas pateikia papildinio mokesčio informacijos deklaraciją, kurioje nurodoma ši informacija:

(a) visa informacija, būtina 7 straipsniui taikyti, įskaitant:

i) visų į grupę įeinančių subjektų, kuriuose valstybėje narėje esanti iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas bet kuriuo finansinių metų laikotarpiu tiesiogiai arba netiesiogiai turi nuosavybės dalį, identifikavimo duomenis ir tokių nuosavybės dalių struktūrą;

ii) visą informaciją, kuri yra būtina apskaičiuojant efektyvųjį mokesčių tarifą jurisdikcijose, kuriose valstybėje narėje esantis iš dalies kitam subjektui priklausantis patronuojantysis subjektas turi i punkte nurodytų į grupę įeinančių subjektų, ir mokėtiną papildinį mokestį, ir

iii) visą tuo tikslu svarbią informaciją pagal 8, 9 arba 10 straipsnį;

(b) visa informacija, būtina 12 straipsniui taikyti, įskaitant:

i) visų į grupę įeinančių subjektų, esančių pagrindinio patronuojančiojo subjekto jurisdikcijoje, identifikavimo duomenis ir tokių nuosavybės dalių struktūrą;

ii) visą informaciją, būtiną apskaičiuojant pagrindinio patronuojančiojo subjekto jurisdikcijos efektyvųjį mokesčio tarifą ir mokėtiną papildinį mokestį, ir

iii) visą informaciją, būtiną tokiam papildiniam mokesčiui priskirti pagal 13 straipsnyje nustatytą TNAM priskyrimo formulę.

7. Papildinio mokesčio informacijos deklaracija, nurodyta 5 ir 6 dalyse, ir visi atitinkami pranešimai pateikiami valstybės narės, kurioje yra į grupę įeinantis subjektas, mokesčių administratoriui ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo paskutinės finansinių metų dienos.

43 straipsnis
Pasirinkimas

1. 2 straipsnio 3 dalyje, 15 straipsnio 3 dalyje, 15 straipsnio 6 dalyje, 15 straipsnio 9 dalyje, 40 straipsnio 4 dalyje ir 41 straipsnio 5 dalyje nurodytas pasirinkimas galioja penkerius metus nuo tų metų, kuriais jis buvo padarytas. Pasirinkimas atnaujinamas automatiškai, išskyrus atvejus, kai duomenis teikiantis subjektas atšaukia pasirinkimą pasibaigus penkerių metų laikotarpiui. Pasirinkimo atšaukimas galioja penkerius metus nuo tų metų, kuriais pasirinkimas atšaukiamas.

2. 15 straipsnio 7 dalyje, 29 straipsnio 1 dalyje ir 38 straipsnio 1 dalyje nurodytas pasirinkimas galioja vienus metus. Pasirinkimas atnaujinamas automatiškai, išskyrus atvejus, kai duomenis teikiantis subjektas atšaukia pasirinkimą metų pabaigoje.

3. Pasirinkimas daromas dėl valstybės narės, kurioje yra duomenis teikiantis subjektas, mokesčių administratoriaus.

44 straipsnis
Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų už nacionalinių taisyklių, priimtų remiantis šia direktyva, pažeidimus ir imasi visų būtinų priemonių jų veiksmingam taikymui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Į grupę įeinančiam subjektui, kuris nesilaiko reikalavimo per nustatytą terminą pateikti mokestinių metų papildinio mokesčio informacijos deklaraciją pagal 42 straipsnį arba pateikia melagingą deklaraciją, skiriama administracinė piniginė bauda, sudaranti 5 % jo apyvartos atitinkamais finansiniais metais. Ši sankcija taikoma tik po to, kai į grupę įeinantis subjektas nepateikia papildinio mokesčio informacijos deklaracijos pagal 42 straipsnį per šešis mėnesius po priminimo.

IX SKYRIUS
PEREINAMOJO LAIKOTARPIO TAISYKLĖS

45 straipsnis
Mokesčių parametrai pereinamuoju laikotarpiu

1. Šiame straipsnyje pereinamieji metai yra pirmieji finansiniai metai, kuriais TSG patenka į šios direktyvos taikymo sritį.

2. Šiame straipsnyje mokesčių parametrai yra:

   (a) atidėtųjų mokesčių turtas;

   (b) atidėtųjų mokesčių įsipareigojimai ir

   (c) perleistas turtas.

3. Nustatydama efektyvųjį mokesčio tarifą tam tikrai jurisdikcijai pereinamaisiais metais ir kiekvienais vėlesniais finansiniais metais TSG atsižvelgia į atidėtųjų mokesčių turtą ir atidėtųjų mokesčių įsipareigojimus, atspindėtus arba atskleistus jurisdikcijoje esančių į grupę įeinančių subjektų finansinėse ataskaitose per pereinamuosius metus.

   Į atidėtųjų mokesčių turtą ir atidėtųjų mokesčių įsipareigojimus atsižvelgiama taikant mažesnįjį iš minimalaus mokesčio tarifo ir taikytino vietos mokesčio tarifo. Tačiau į atidėtųjų mokesčių turtą, sukauptą taikant mažesnį mokesčio tarifą nei minimalus mokesčio tarifas, gali būti atsižvelgiama taikant minimalų mokesčio tarifą, jei mokesčio mokėtojas gali įrodyti, kad atidėtųjų mokesčių turtas priskirtinas reikalavimus atitinkančiam nuostoliui.

   Vertinimo koregavimo arba apskaitos pripažinimo koregavimo poveikis atidėtųjų mokesčių turtui gali būti ignoruojamas.

4. Atidėtųjų mokesčių turtas, atsirandantis iš straipsnių, kurie neįtraukiami apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį pelną arba nuostolius pagal III skyrių, neįtraukiamas į 3 dalyje nurodytą skaičiavimą, kai toks atidėtųjų mokesčių turtas gaunamas sudarant sandorį, įvykdomą po 2021 m. gruodžio 15 d.

5. Turto perleidimo tarp į grupę įeinančių subjektų po 2021 m. gruodžio 15 d. ir prieš prasidedant pereinamiesiems metams atveju įsigyto turto vertė grindžiama perleidžiančiojo subjekto perleidžiamo turto balansine verte perleidimo metu.

46 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio lengvata, taikoma neįtraukiant pajamų dėl veiklos pagrindo

1. Taikant 27 straipsnio 3 dalį, 5 % vertė pakeičiama šioje lentelėje nurodytomis vertėmis:

2023 m.	10 %
2024 m.	9,8 %
2025 m.	9,6 %
2026 m.	9,4 %
2027 m.	9,2 %
2028 m.	9,0 %
2029 m.	8,2 %
2030 m.	7,4 %
2031 m.	6,6 %
2032 m.	5,8 %

2. Taikant 27 straipsnio 4 dalį, 5 % vertė pakeičiama šioje lentelėje nurodytomis vertėmis:

2023 m.	8 %
2024 m.	7,8 %
2025 m.	7,6 %
2026 m.	7,4 %
2027 m.	7,2 %
2028 m.	7,0 %
2029 m.	6,6 %
2030 m.	6,2 %
2031 m.	5,8 %
2032 m.	5,4 %

47 straipsnis

PĮT ir TNAM netaikymas TSG pradiniame jų tarptautinės veiklos etape

1. Pagal 5 straipsnio 2 dalį valstybėje narėje esančio pagrindinio patronuojančiojo subjekto mokėtinas papildinis mokestis per pirmuosius penkerius TSG tarptautinės veiklos pradinio etapo metus sumažinamas iki nulio, nepaisant V skyriuje nustatytų reikalavimų.

2. Kai TSG pagrindinis patronuojantysis subjektas yra trečiosios šalies jurisdikcijoje, papildinis mokestis, kurį turi mokėti valstybėje narėje esantis į grupę įeinantis subjektas pagal 13 straipsnio 2 dalį, per pirmuosius penkerius tos TSG tarptautinės veiklos pradinio etapo metus sumažinamas iki nulio, nepaisant V skyriuje nustatytų reikalavimų.

3. Laikoma, kad TSG yra pradiniame savo tarptautinės veiklos etape, jeigu:

   (a) ji turi į ją įeinančių subjektų ne daugiau kaip šešiose jurisdikcijose ir

   (b) visų į TSG įeinančių subjektų, išskyrus į grupę įeinančius subjektus, esančius referencinėje jurisdikcijoje, materialiojo turto balansinės vertės suma neviršija 50 000 000 EUR.

   Taikant b punktą, referencinė jurisdikcija – jurisdikcija, kurioje į TSG įeinantys subjektai turi didžiausią materialiojo turto balansinės vertės sumą tais finansiniais metais, kuriais TSG pirmą kartą patenka į šios direktyvos taikymo sritį.

4. 1 ir 2 dalyse nurodytas penkerių finansinių metų laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo tų finansinių metų, kuriais TSG pirmą kartą patenka į šios direktyvos taikymo sritį, pradžios.

   TSG, kurioms ši direktyva taikoma nuo jos įsigaliojimo dienos, 1 dalyje nurodytas penkerių metų laikotarpis prasideda 2023 m. sausio 1 d.

TSG, kurioms ši direktyva taikoma nuo jos įsigaliojimo dienos, 2 dalyje nurodytas penkerių metų laikotarpis prasideda 2024 m. sausio 1 d.

5. Pagrindinis patronuojantysis subjektas informuoja valstybės narės, kurioje ji yra, mokesčių administratorių apie savo tarptautinės veiklos pradinio etapo pradžią.

48 straipsnis

Atleidimas nuo duomenų teikimo prievolių per pereinamąjį laikotarpį

Neatsižvelgiant į 42 straipsnio 7 dalį, papildinio mokesčio informacijos deklaracija ir 42 straipsnyje nurodyti pranešimai pateikiami valstybių narių mokesčių administratoriams ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo paskutinės finansinių metų, kurie yra pereinamieji metai, dienos.

X SKYRIUS
SPECIALUS IIR TAIKYMAS DIDELĖMS VIETOS ĮMONIŲ GRUPĖMS

49 straipsnis

Didelės vietos įmonių grupės

Valstybės narės užtikrina, kad valstybėje narėje esančios didelės vietos įmonių grupės pagrindiniam patronuojančiajam subjektui pagal 5 straipsnio 2 dalį finansiniais metais būtų taikomas papildinis mokestis pagal PĮT, apskaičiuotas pagal III, IV ir V skyrius ir susijęs su mažai apmokestinamais ją sudarančiais subjektais.

50 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio taisyklės

1. Pagal 49 straipsnį valstybėje narėje esantys pagrindinio patronuojančiojo subjekto mokėtinas papildinis mokestis sumažinamas iki nulio pirmaisiais penkeriais finansiniais metais, pradedant nuo pirmosios finansinių metų, kuriais didelei vietos įmonių grupei pirmą kartą taikoma ši direktyva, dienos.

2. Didelėms vietos įmonių grupėms, kurioms ši direktyva taikoma nuo jos įsigaliojimo dienos, pirmiau minėtas penkerių metų laikotarpis prasideda 2023 m. sausio 1 d.

XI SKYRIUS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

51 straipsnis

Lygiavertiškumo įvertinimas

1. Teisinė sistema, įgyvendinama trečiosios šalies jurisdikcijos vidaus teisėje, laikoma lygiaverte II skyriuje nustatytai reikalavimus atitinkančiai pajamų įtraukimo taisyklei, jei ji tenkina šias sąlygas:

   (a) ja įgyvendinamos taisyklės, pagal kurias TSG patronuojantysis subjektas apskaičiuoja ir surenka jai priskirtiną papildinio mokesčio dalį už į TSG įeinančius subjektus, kurie yra mažai apmokestinami;

(b) ja nustatomas ne mažesnis kaip 15 % minimalus efektyvusis mokesčio tarifas, kurio nepasiekus į grupę įeinantis subjektas laikomas mažai apmokestinamu;

(c) apskaičiuojant minimalų efektyvųjį mokesčio tarifą, pagal ją leidžiama sudėti tik toje pačioje jurisdikcijoje esančių subjektų pajamas ir

(d) joje numatomos bet kokio papildinio mokesčio, kuris buvo sumokėtas valstybėje narėje taikant šioje direktyvoje nustatytą pajamų įtraukimo taisyklę, lengvatos.

2. Trečiųjų šalių jurisdikcijos, įgyvendinusios teisinę sistemą savo vidaus teisėje, kuri gali būti laikoma lygiaverte reikalavimus atitinkančiai pajamų įtraukimo taisyklei pagal 1 dalį, yra įtrauktos į priede pateiktą sąrašą.

3. Šis sąrašas gali būti iš dalies keičiamas vėliau atlikus teisinės sistemos, kurią trečiosios šalies jurisdikcija yra įgyvendinusi savo vidaus teisėje, vertinimą. Vertinimą atlieka Komisija laikydamasi 1 dalyje nustatytų sąlygų. Atlikus tokį vertinimą Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 52 straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriais iš dalies keičiamas priedas.

52 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 51 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos.

3. Taryba gali bet kada atšaukti 51 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama praneša Tarybai.

5. Pagal 51 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Tarybai apie šį aktą dienos Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nepareikš. Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

53 straipsnis

Europos Parlamento informavimas

Apie Komisijos deleguotųjų aktų priėmimą, apie bet kokį prieštaravimą dėl jų arba apie Tarybos suteiktų įgaliojimų atšaukimą informuojamas Europos Parlamentas.

54 straipsnis

Dvišalis susitarimas dėl supaprastinto duomenų teikimo prievolių

Sąjunga gali sudaryti susitarimus su priede išvardytomis trečiųjų šalių jurisdikcijomis, kad būtų nustatyta 42 straipsnio 6 dalyje nustatytų duomenų teikimo procedūrų supaprastinimo tvarka.

55 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2022 m. gruodžio 31 d.

Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2023 m. sausio 1 d.

Tačiau nuostatas, būtinas, kad būtų laikomasi 11, 12 ir 13 straipsnių, jos taiko nuo 2024 m. sausio 1 d.

Šiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose daroma nuoroda į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma juos oficialiai paskelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

56 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

57 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas